

வாழ்வின் அடிச்சுவடுகள்

பதிப்புரிமை : கர்மயோகி ©

முதற் பதிப்பு : செப்டெம்பர் 2002

கர்மயோகி

ஓளி அச்சு - அச்சாக்கம் : அகம்
59, முதல் தளம்
அஜிஸ் மூல்க் முன்றாவது தெரு
ஆயிரம் விளக்கு
சென்னை - 600 006.

விலை : ரூ. 60/-

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி
பிளாட் 4, வெங்கட்டா நகர் விரிவு
பாண்டிச்சேரி - 605 011

வாழ்வின் அடிச்சுவடுகள்

பகவான் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள்

வாழ்வின் அடிச்சுவடுகள்

பொருளாடக்கம்

பகவான் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள்

1

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆசிரம வாழ்வில்

41

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோக வாழ்வில்

88

ஸ்ரீ அரவிந்தர்

கண்ணனைச் சீடனாகப் பெற்ற குரு பட்டது பாரதம் என்கிறார் பாரதி. மகான் கள், மேதைகள், ஆரம்பக் காலத்தில் மாணவனாகவும், உத்தியோகத்திலும் இருப்பதுண்டு. அவர்களது வாழ்வு விதிக்கு விளக்காக அமைவதே அதிகம்.

பரோடா மகாராஜா ஸண்டனுக்கு வந்தபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் ICS பாஸ் செய்யவில்லை. அதனால் தம் சமஸ்தானத்தில் வேலைக்கு அமைத்தார். ஆரம்பத்தில் ரூ. 250 சம்பளமும், பின்னர் பேராசிரியரானபொழுது ரூ. 500 சம்பளமும் கொடுத்தார்.

நேருவைத் தொண்டராகப் பெற்ற காந்திஜி நேருவை ஒட்டிப் போக வேண்டியதாயிற்றே தவிர தலைவரைத் தொண்டர் பின்பற்றியது குறைவு. விவேகானந்தரை சிற்யராகப் பெற்ற பரமஹுமஸரை சிஷ்யர் தேடி வந்ததை விட சிஷ்யரை காலேஜ்க்கு தேடிப் போய், குரு பார்த்தது அதிகம்.

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் ஆபீசர்கள் வேலைக்கு வரவேண்டுமென மகாராஜா உத்தரவிட்டார். எல்லா ஆபீசர்களும் வந்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் வரவில்லை. ஏன் வரவில்லை எனச் செய்தியும் அனுப்பவில்லை. மகாராஜாவுக்குத் தம் உத்தரவை மீறுபவரைத் தண்டிக்க முடியும். அந்தச் சட்டம் அவதாரப் புருஷரைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. மகாராஜா ஓர் ஆள் அனுப்பி ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கூப்பிட்டனுப்பினால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் போக வேண்டும். மகாராஜா என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. தாமே நேரில் போய் ஸ்ரீ அரவிந்தரை அழைத்து வர முடிவு செய்தார். போனார். ஸ்ரீ

அரவிந்தர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். மகாராஜா தயங்கினார். எழுப்பவில்லை. திரும்பினார். “என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் நான் வரப் போவதில்லை” என ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிரகடனப்படுத்தினார்!

ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு மகாராஜாவின் மீது அதிக மரியாதையுண்டு. “இந்த நாட்டையே ஆளும் திறமை படைத்தவர் பரோடா மகாராஜா” என்றும் ஒரு சமயம் கூறியுள்ளார். புதுவை வந்த பின் பரோடா மகாராஜாவைப் பற்றி அடிக்கடி சீடர்கள் பேச நேரும். அவர் திறமையைப் பாராட்டி ஒரு சாதகர், “மகாராஜா ஓர் எக்ஸிபிவனில் பேசியபொழுது கூட்டம் ஆரவாரமாகக் கை தட்டிப் பேச்சைப் பாராட்டினார்” என்று கூறினார். தாமே அச்சொற்பொழிவை எழுதிக் கொடுத்தாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறியபொழுது அத்தனைச் சாதகர்களும் அளவுகடந்து சிரித்தனர். அந்தச் சொற்பொழிவை இப்பொழுது வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

அதேபோல் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் மகாராஜாவுக்கு அளவு கடந்த மரியாதையுண்டு. புதுவை வந்த பின்னும் அத்தொடர்பு நீடித்தது. பகவான் பிறந்தது வங்காளத்தில். அவர் வேலை செய்தது குஜராத்தில். அவர் புதுவையில் தங்கிய பின் ஆயிரம் சாதகர்கள் அவரைத் தேடிவந்து தங்கினார்கள் என்றாலும், வங்காளத்திலிருந்தும், குஜராத்திலிருந்தும் வந்தவர்களே அதிகம்.

ஒரு வகையில் பகவான் எல்லாச் சட்டதிட்டங்களுக்கும் தம்மை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வார். அவருக்கு மருத்துவம் செய்த டாக்டர்கள் இவரைப் போன்று டாக்டர் சொல்வதை அப்படியே பின்பற்றும் வியாதிஸ்தரைக் காண முடியாது என்று கூறியுள்ளனர். உறவினர், நண்பர்கள், தம் வகைகள், தம் டாக்டர் போன்றவர்களிடம் பகவான் முறைப்படி பழகுவார்.

அதே சமயம் தம் ஆன்மீக அம்சம் முன்னெழும்பொழுது எந்த சட்டத்திற்கும் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள மாட்டார். ஊர், உலகம், நட்பு, சமூகம், சட்டம், சர்க்கார் அத்தனையும் அவர் போக்குக்கு விலக்கு. பாரதி அவரை அல்ஜீரியா போகலாம் எனத் தீவிரமாக அழைத்தபொழுது சுமார் 5 நிமிஷம் பகவான் அவரைத் திரும்பிப் பார்க்காமல், பின், “நான் நகரப் போவதில்லை” என அடித்துக் கூறினார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் கண்ட தரிசனம்

மகாங்களை, பக்தர்கள் கணவிலும், தியானத்திலும் காண்கின்றனர். மகாங்களும் அதுபோல் காண்பதுண்டு. விவேகானந்தர் கண்ணியாகுமரியில்

பலிப் பாறையில் அமர்ந்து தியானம் செய்தபொழுது இந்தியா பாரத மாதாவாகக் காட்சியளித்தது. மக்கள் இருண்டு, கரிய உருவாகத் திரளாக தாயின் காலடியில் இருந்தனர். அவர் மனம் பதைத்தது. இறைவனை வேண்டினார். காட்சி மாறி ஒளி பொருந்திய உருவமாக, பாரத மாதா காட்சியளித்தாள். அவள் பெற்ற குழந்தைகள் பிரகாசமாக விவேகானந்தருக்குத் தெரிந்தனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்திய அரசியலில் பங்கு கொண்டது 4 ஆண்டுகளே. 1906 முதல் 1910 வரை அரசியலிலிருந்தார். அக்குறுகிய காலத்தில் அவர் பிரபலமானார். சென்ற இடமெல்லாம் கூட்டம் அவரை வரவேற்றது. ரயில்வே ஸ்டேஷனிலும் கூட்டம். அவரைக் காண இளைஞர்கள் அருகிலுள்ள மரங்களில் ஏறுவார்கள். யாரைப் பார்த்தாலும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் குனிந்து வணக்கம் செய்வார். அவர் மனம் அப்பொழுது யோகத்தை நாடவில்லை. பாரதமாதாவே அவர் நினைவு, செயல் எல்லாம்.

பாரதமாதா அவருக்குப் பவானியாகக் காட்சியளித்தார்.

துர்க்கயாகவும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பாரதமாதாவைக் கண்டதுண்டு.

பாரதியாகவும் 1905இல் அவர் பாரதமாதாவைக் கண்டார்.

அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அவதாரப் புரஷர்கள். நாம் தசாவதாரத்தை அறிவோம். உலகப் பெரு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியவர்கள் அவர்கள். தம்மைப்பற்றி அன்னை அதுபோல் கூறியுள்ளார். பூமியின் சரித்திரத்தில் எந்தெந்த நேரத்தில் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட்டாலும் தாம் அங்கே இருந்திருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் பூமி உற்பத்தியானதிலிருந்து எல்லாப் பெரிய மாறுதல்களையும் வழி நடத்தியுள்ளார். எதோ ஒரு வகையில் எதோ ஓர் பேருடன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்நேரங்களில் அங்கு வந்து தலைமை தாங்கியுள்ளார் என அன்னை கூறுகிறார்.

நிவேதிதா

இவர் விவேகானந்தரின் மேல் நாட்டு சிஷ்யர். ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்தி வந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் நடத்திய “கர்மயோகின்” என்ற பத்திரிகையில் அவருக்கு உதவியாக இருந்துள்ளார். பாரதி இவரைப்பற்றி ஒரு பாடல் எழுதியுள்ளார்.

இங்கிலாந்து போய் மீண்டும் நிவேதிதா இந்தியா வந்தார். வந்தவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் காண வந்தார். தாம் முன்பு பார்த்ததிலிருந்து ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தோற்றும் மாறி பொலிவு மிகக் காணப்பட்டதைக் கண்டு வியந்தார். தம் பள்ளியில் ஒரு விழா ஏற்பாடு செய்தார்.

யோகம் பகவானை மாற்றியது. அவர் கரிய உருவம் கருமையை இழந்தது. ஏற்கனவே அவர் கணகள் ஒளி பொருந்தியவை. இப்பொழுது முகமெல்லாம் கண்களானதுபோல் பொலிவு பிரகாசமாக மாறியிருந்தது. சிறைவாசத்தில் யோகம் பூர்த்தியானது தெரிந்தது. மலை போன்ற சாந்தியும், மகத்தான் நம்பிக்கையை ஊட்டும் அவரது உருவமும், “இவர் அரசியல்வாதியல்ல, தீர்க்கதுளிசி, யோகி” என நிவேதிதாவை நினைக்கச் செய்தது. ரிஷி பரம்பரை இவரில் தொடர்கிறது என நினைத்தார் நிவேதிதா.

காலத்தைக் கடந்த அமைதி

சுமார் 20, 000 கடிதங்கள் பகவான் சாதகர்கட்டு எழுதினார். அவை 3 வால்யும்களாக வெளிவந்துள்ளன. கடிதங்களில் சாதகர்கள் தங்கள் யோகானுபவங்களை எழுதி சந்தேகம் கேட்பார்கள். தங்களுக்கிட்ட வேலையில் உள்ள பிரச்சினைகளை எழுதுவார்கள். தரிசனத்தன்று அனுபவித்தவற்றை விளக்குவார்கள். தங்கள் தேவைகளைக் கேட்டு எழுதுவார்கள். மேலும்,

- (inner visions) தியானத்தில் கண்ட காட்சிகள்,
- அவர்கள் பிறந்த பகுதியிலுள்ள மகான்களைப் பற்றியும்,
- தாங்கள் எழுதிய கவிதைகளைப் பற்றியும்,
- யோகம் தமக்கு ஒத்து வரவில்லை என்பதையும்,
- வீடு மாற்ற வேண்டும் என்றும்,
- வந்த நோயை யோக சக்தி எப்படித் தீர்க்குமெனவும்,
- டாக்டர்கள் தங்கள் தொழிலைப் பற்றியும்,
- ஏன் உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டுமெனவும்,
- குடும்பத்துடன் தங்கள் உறவை விவரித்தும்,
- செய்யும் வேலையை மாற்றிக் கேட்டும்,

- மனப்போராட்டங்களை விவரித்தும்,
- கனவு விளக்கம் கேட்டும்,
- பாரதம், இராமாயணத்தைப் பற்றியும், கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

இள வயதில் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்த ஒருவர் தமக்குப் படுக்க மெத்தை வேண்டுமெனக் கேட்டிருந்தார். உடல் வளர்ந்து உருவம் பெறும் நேரமிது. அப்பொழுது தரையில் படுத்தால் உடல் வசீகரமாக அமையும். மெத்தையில் படுத்தால் (shapeless) உருவத்தை இழந்துவிடும் என எழுதினார்.

மற்றொருவர் தமக்கு time piece கடிகாரம் வேண்டும் எனக் கேட்டிருந்தார். கடிகாரம் வேண்டுமென்றால் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் time piece, timeless peace தருமா? காலத்தைக் கடந்த அமைதியைத் தரும் யோகத்தை ஏற்ற பின் ஏன் காலத்தைக் காட்டும் கடிகாரத்தைத் தேடுகிறீர்கள் என எழுதினார்.

பகவான் நகைச்சுவை பெரியது. Life Divineஇல் அவருடைய மனத்தைத் தெரிந்தவர்கள் ஒரு பக்கம் தவறாமல் அச்சுவையைக் காணலாம். பதிலிலும், நகைச்சுவையிலும், ஆத்மாவுக்கு வேண்டியதை அளிப்பது அவர் பதில்.

உயர்ந்த ஆத்மாவுக்கு இப்படிப்பட்ட பதில் பகவான் எழுதுவார். பேரமைதியைப் பெற்ற சாதகர் என்பதால் பகவான் நகைச்சுவை அச்சொல்லைப் பற்றி அமைந்தது.

தாகூர் செலுத்திய அஞ்சலி

தாகூர் 1913இல் நோபல் பரிசு பெற்று உலகப் புகழ் எய்தினார். ஜாலியன்வாலாபாக்கில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைக் கண்டித்து சர்க்கார் தமக்கு வழங்கியிருந்த சர் பட்டத்தைத் துறந்தார். அப்பொழுது நோபல் பரிசுடன் ஒரு இலட்ச ரூபாய் கொடுப்பதுண்டு. இப்பொழுது 3 கோடி ரூபாய் தருகிறார்கள். அப்பணத்தைத் தாம் நடத்தும் விஸ்வபாரதி என்ற பல்கலைக்கழக நிர்வாகியை அழைத்து (sanitary works) அங்குக் கால்வாய் கட்ட உதவும் என அளித்தார். பிறகு உலகத்தைச் சுற்றிப் பயணம் வந்தார். அப்பொழுது ஜப்பானில் அன்னையைச் சந்தித்தார். 30 ஆண்டுகட்குப் பின் புதுவை வந்து ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்தார்.

1907இல் தாகூர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றி ஒரு செய்யுள் எழுதினார்.
ஓ! அரவிந்தா!

ரவிந்திரன் வணங்குகிறார் உன்னை.
அழையத்தனையும் வேகனையும் உள்ளபொழுது
உங்கள் திருமுகத்தைக் கண்டால், ஆத்ம கீதம் கேட்கிறது.
பாரதத்தின் ஆத்மாவே!
எவ்வையற்ற இனிமையே!

என ஸ்ரீ அரவிந்தரை வர்ணித்தார்.

21 ஆண்டு கழித்து புதுவையில் பகவானைத் தரிசித்தவர்,
ஆத்மாவைத் தேடியவர் கண்டு கொண்டார்
எனப் பார்த்த மாத்திரம் உணர்ந்தேன்.
யோக சக்தியால் மௌனம் குடி கொண்டதைக் கண்டேன்.
ஆத்ம ஜோதி முகத்தில் தெரிகிறது
பண்ணட ரிஷிகளை ஸ்ரீ அரவிந்துரில் கண்டேன்
என்றார்.

தாகூர் ஸ்ரீ அரவிந்துரிடம் கூறியது:

“த்தரவு உங்கள் கையிலுள்ளது
அதைப் பெற நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்.
பாரத மாதாவின் குரல் உங்கள் மூலம் ஏழும்.
இது சத்தியம்”

“1907இல் அவரைக் கண்டு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்தேன். இன்று மீண்டும் ரவிந்திரருடைய வணக்கத்தை ஏற்குமாறு கேட்டுக் கொண்டேன்.”

‘அரவிந்தர்’ தரிசனத்திற்குக் கேட்ட அனுமதி

அமெரிக்கர் ஒருவர் யோகத்தை மேற்கொண்டு அதன் மூலம் செய்யக் கூடியவற்றை அறிந்தார். அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். கடிதம் எழுதினார். ‘I am a Yoga. I hear you are a Yoga....’ “நான் யோகம். நீங்களும் யோகம் என அறிந்தேன்...”

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுத்து நகைச்சுவையால் நிரம்பியது. நம் நகைச்சுவை என்பதும் ஆங்கிலேயர் நகைச்சுவை என்பதும் வேறு வேறு. ஸ்ரீ அரவிந்தர்

நகைச்சுவை ஆங்கிலேயர் பாணியில் அமையும். அவருடைய தத்துவ நூலிலும் நகைச்சுவை மிகுந்து.

ஆசி வேண்டும் என்று கல்கத்தாவிலிருந்து வந்த தந்தி “Please send ashes” ஆசியை ஆங்கிலத்தில் ashis என்று எழுதப் போய் தந்தியில் எழுத்து மாறி ashes (சாம்பல்) என்றாயிற்று. ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குப் புரியவில்லை, சாம்பல் ஏன் கேட்கிறார்? என்றபொழுது உடனிருந்தவர்கள் ஆசி கேட்கிறார் என்று சொன்னார்கள்.

பம்பாயிலிருந்து தரிசனத்திற்கு அனுமதி கேட்டு ஒருவர் தந்தி அனுப்பினார். தமக்கு ஆசிரமத்தில் வசிக்கும் திலீப் குமார் ராய் என்பவரைத் தெரியும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். தந்தியில் கையெழுத்து Aurobindo என்றிருந்தது. கையெழுத்து ஆசிரமத்தில் ஒரு சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது. Aravind என்றிருந்தாலும் புரியும். Aurobindo என்ற கையெழுத்து அனைவரையும் சிந்திக்க வைத்தது. பக்தர் தம்மை Aurobindo என்று வைத்துக் கொண்டாரா? அல்லது Aurobindo என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டாரா? என்று புரியவில்லை. இந்த வினோதமான நிகழ்ச்சி திலீப் குமாரை வங்காளியில் ஒரு பாடல் எழுதத் தூண்டியது. பாடல் நான்கு காரணங்களைத் தந்திக்குக் கற்பித்தது.

பாடலை, திலீப் பகவானுக்கு அனுப்பினார். பதில், விளக்கமாகவும், ஓளிமியமாகவும், புல்லரிப்பதாகவும் பாடல் அமைந்துள்ளது என வந்தது. திலீப் எழுதிய நான்கு விளக்கங்களில் ஒன்று “அரவிந்தர் பயங்கரவாதி” என்றது. பகவான் அவ்விளக்கத்தையே தான் பெரிதும் ஏற்பதாகச் சொல்லி எழுதினார்.

வரச் சொல்லி தந்தி அனுப்பவும் என்று பகவான் திலீப்புக்கு எழுதி தாழும் 4 வகைகளாகப் பதிலை அமைத்தார். திலீப் பாடல் நான்கு காரணங்களுடையதால் பகவான் பதிலும் 4 ஆக அமைந்தது. அவை:

1. பெருங்கருணையுடன் வரச் சொல்லி தந்தி அனுப்பவும்.
2. பக்தரை இறைவனிடம் அல்லது நரகத்திற்குப் போக அனுமதியுங்கள்.
3. இந்த ‘அரவிந்தருக்கு’ என்ன பதில் அனுப்புவது என்று நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்.
4. அவர் பெயர் கொண்ட என்னை நிம்மதியாக விடுங்கள்!

ஒரு மொழியிலுள்ள நகைச்சுவையை அடுத்த மொழியில் பெயர்த்தால் நகை போய்விடும், சுவையிருக்காது. தம்மையே Aurobindo என விவரித்துக் கொண்டார் ஒருவர் என்பது மட்டுமே நமக்கு விளங்கும்.

போட்டோ

1926இல் சித்தி தினத்தன்று பகவான் தனிமையை நாடியதிலிருந்து 24 வருஷம் அவரை போட்டோ எடுக்கவில்லை. அன்னை அதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. இதே காலத்தில் அன்னையும் தம்மை போட்டோ எடுக்கப் பிரியப்படவில்லை.

சிறு வயதிலும், உத்தியோகத்திற்கு வந்தபொழுதும் சுமார் 10, 12 போட்டோக்கள் எடுக்கப்பட்டன.

பகவான் அரசியலில் இருந்தது குறுகிய காலமாகிய நான்கு ஆண்டுகள். அப்பொழுதும் சுமார் 10, 12 போட்டோக்கள் எடுக்கப்பட்டன.

1. 1906ஆம் ஆண்டு தம் மாணவர்கள் 8 பேருடன் எடுத்த போட்டோ ஓன்றுள்ளது.
2. மனைவி மிருணாளினியும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் உள்ள போட்டோ ஓன்று.
3. 1901இல் மிருணாளினி தனியே எடுத்த போட்டோவில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்.
4. 1909இல் மாடர்ஸ் ரெவ்யூ என்ற பத்திரிகையில் அவர் புகைப்படம் (பீட்டி) வெளியானது நமக்கு இன்று கிடைத்துள்ளது.
5. பிரபலமான உத்தரபரா பிரசங்கம் 1908இல் நடந்தது. அப்பொழுது தலைவர் பிபின் சந்திரபாலும் வேறு 16 பேர்களும் சேர்ந்து ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் போட்டோ எடுத்தனர்.
6. 1906இல் லாலா லஜ்பதிராய். பாலகங்காதர திலக் ஆகியோருடன் கல்கத்தாவில் பகவான் போட்டோ எடுத்ததுண்டு. அதில் மொத்தம் 8 பேர் உள்ளனர்.
7. 1907இல் சூரத் காங்கிரஸில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பேசும் புகைப்படம் உள்ளது.

8. தேசீயத் தலைவர்கள் 9 பேர் உள்ள போட்டோ சூரத்தில் எடுக்கப்பட்டது. அதில் பகவான் உள்ளார்.
9. பள்ளி செல்லும்பொழுது எடுத்த போட்டோ ஓன்றுள்ளது.
10. நாற்காலியில் உட்கார்ந்து எழுதும் போட்டோ ஓன்று.
11. நீண்ட முடியுடனும், தாடியுடனும், மேலே போட்ட துண்டுடனும் எடுக்கப்பட்ட போட்டோ பிரசித்தமானது. அதுவே இன்று ரிஸப்ஷன் அறையில் 3 போட்டோக்களுக்கு மையமாக உள்ளது. இதிலிருந்து பகவான் எழுந்து வெளி வருவதைப் பலர் கண்டுள்ளனர்.

இதுபோன்று தற்செயலாக எடுத்த போட்டோக்கள் மொத்தம் 20 அல்லது 25 ஆகும். புதுவையில் தனிமையை நாடுமுன் (1910-'26) சுமார் 10 படங்கள் எடுக்கப்பட்டன. 1926 முதல் 1950 வரை அவர் உடலும் தோற்றமும் அளவு கடந்து மாறினா. வயதால் ஏற்பட்ட மாறுதலுடன், யோகத்தால் அவர் உடல் பருத்து பொன்னிறமாக மாறியது. சாதகர்கள் தாம் கானும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும், போட்டோவிலிருப்பவரும் வெகுவாக வித்தியாசப்படுவதால், தற்சமயம் போட்டோ வேண்டும் என்று கருதினர். பகவான் இசையவில்லை.

பகவான் சமாதியடைந்தபொழுது ஆஸ்ரமப் போட்டோகிராபர்கள் உடலை போட்டோ எடுத்தனர். இப்படங்கள் அவருடைய ராஜ கம்பீரத்தையும், பொன்னொளிப் பொலிவையும் கொண்டுள்ளன. ரிசப்ஷனில் இச்சமாதிப் படங்கள் இளம் பிராயப் படத்திற்கு இருப்புமும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவை தவிர 1950இல் பகவான் சமாதியடைய 6 மாதம் முன்பு எடுத்த படத்தில் அவர் சோபாவில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். இதுவே அவருடைய முக்கியமான படமாக அன்னையால் கருதப்பட்டது. பக்தர்களுக்கு இது முக்கியம்.

கார்ட்டோ பிரெசின்

இவர் ஒரு பிரெஞ்சுக்காரர். புத்த மதத் தியானத்தை மேற்கொண்ட கலைஞர். இவர் குடும்பத்திற்குப் பாரிசில் அன்னையின் குடும்பம் பரிச்சியமானது. போட்டோ எடுப்பதைக் கலையாக்க வேண்டும். ஒரு நிகழ்ச்சியை எழுத்தால் விவரிப்பதுபோல் போட்டோவால் விவரிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர். அமெரிக்கா சென்று ஒரு போட்டோ கம்பெனி

ஆரம்பித்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய சில நூல்களை இவர் பிரெஞ்சில் படித்துள்ளார். 1950இல் இவர் புகழ் பரவ ஆரம்பித்தது.

1950இல் இவர் இந்தியா வந்து பல மாதங்கள் தங்கியிருந்தபொழுது ஏப்ரல் 24 தரிசனத்திற்கு வரவேண்டி அனுமதி கேட்டு எழுதினார். அனுமதி பெற்றவர் வந்து அன்னையைச் சந்தித்து ஆசிரம வாழ்வைப் புகைப்பட ரிப்போர்ட்டாக எடுக்க வேண்டினார். அன்னை அனுமதித்தார். ஆனால் எந்த போட்டோவிலும் அன்னையைப் பிடிக்க அனுமதிக்கவில்லை. அவரொடுத் பழைய போட்டோ ஆஸ்பத்தைப் பார்த்த அன்னை தம் கருத்தை மாற்றிக்கொண்டு போட்டோவில் தம்மையும் எடுக்கலாம் என்றார். ஆசிரம வாழ்வின் எல்லாப் பகுதிகளையும் கார்ட்டே பிரெசின் படமாக பல நாளிருந்து எடுத்தார்.

1948இல் மகாத்மா காந்தி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டபொழுது கார்ட்டே பிரெசின் அந்திகழிச்சிகளைப் போட்டோவாக எடுத்ததைப் பாராட்டி Overseas Press Club Award உலகப் பத்திரிகாசிரியர் விருதை அவருக்கு அளித்தனர்.

சென்னையிலிருந்து ஆசிரமத் தரிசனத்திற்கு வர அனுமதி பெற்றவர் வரும் வழியில் திருவண்ணாமலை சென்று மகரிஷி ரமணரை போட்டோ எடுத்தார். அன்றைய தினம் மாலை ரமணர் சமாதியானார்.

புதுவை வந்த போட்டோகிராபரை பிரெஞ்சு கவர்னர் அன்னைக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

எப்ரல் 24ஆம் தேதி காலை பால்கனி தரிசனத்தைக் கார்ட்டே பிரெசின் படமாக எடுத்தார். அன்று தரிசனம் முடியும் நேரத்தில் அன்னையையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் சேர்த்து படமாக எடுக்க அனுமதி கேட்டார். அனுமதி அளித்த அன்னை அங்குள்ளபடியே படம் எடுக்க வேண்டும் என்றதால், போட்டோகிராபர் “நான் கும்பிருட்டில் படம் எடுத்தேன்” என்றார். 10 படங்கள் எடுத்தார். இன்று தரிசனப் படம் என நாம் கருதுவது அவற்றுள் ஒன்று. போதுமான வெளிச்சமில்லாததால் படங்கள் சரியாக விழுவில்லை.

மறுநாள் எப்ரல் 25 அன்று காலை அவர் அன்னையைச் சந்தித்து “நான் சக்தியை மட்டும் எடுத்தேன். சிவனை எடுக்க வேண்டும்” எனக் கேட்டு ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் படம் எடுக்க அனுமதி பெற்றார். இங்கும் பல்களைப் போட்டு வெளிச்சமாக்க அனுமதிக்கவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தரை 17 முறை பிடித்தார். அநேகமாக எல்லாப் படங்களும் சரியாக விழுந்தன.

இதைப்பற்றி அன்னை பேசும்பொழுது போட்டோகிராபர் கைகள் வெடவெட என நடுங்கின என்றார். பகவான் முன் போட்டோகிராபர் அதிக நேரம் இருக்க வேண்டியதால் அவர் உடல் நடுங்கியது. வெளியில் வந்தபொழுது அவருக்கு வேர்த்து விறுவிறுத்தது. “இதுபோன்ற மனிதரை நான் கண்டதில்லை. ஆடாமல் அசையாமல் இருந்தார்” என்றார் போட்டோகிராபர்.

போட்டோகிராபர் நெகட்டிவ்களைப் பாம்பேக்கு எடுத்துப்போய் டெவலப் செய்தார்.

போட்டோ நெகட்டிவ் எடுத்தவர்க்குரியது. போட்டோ கம்பனிகள் தங்கள் நெகட்டிவ்களை விற்பதில்லை. ஜான் மாதம் எடுத்த போட்டோ நியூயார்க் கம்பெனியால் வினியோகம் செய்யப்பட்டது. இந்தியாவில் Illustrated Weekly of India-வும் அப்படங்களைப் பிரசரம் செய்தது. டிசம்பரில் பகவான் சமாதி அடைந்து விட்டதால் அன்னை கார்ட்டே பிரெசினிடமிருந்து எல்லா நெகட்டிவ்களையும் விலைக்கு வாங்க விரும்பினார். போட்டோகிராபர் மூலம் வினியோகிக்கப்பட்ட படங்களைப் பிரசரித்தவர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றி எழுதியவற்றை அன்னையிடம் காண்பித்தனர். அவை அன்னைக்குச் சம்மதமில்லை.

நியூயார்க் கம்பனி நெகட்டிவ்களை அன்னைக்கு விற்க (as a special case) ஒத்துக் கொண்டனர். நியூயார்க்கில் தாத்தாச்சாரி என்ற பக்தர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூல்களைப் பிரசரிக்க உதவினார். அவர் மூலம் இவை நடந்தன. அவர் போட்டோ கம்பனி கேட்ட விலையைக் குறைத்துப் பேச நினைத்தார். அன்னை “பேரம் கூடாது. கேட்ட விலைக்கு வாங்குவோம்” என சுமார் 20,000 ரூபாய் கொடுத்து நெகட்டிவ்களை வாங்கிவிட்டார்.

கார்ட்டே பிரெசினிடமிருந்து நெகட்டிவ்கள் வந்தபொழுது ஆசிரமப் போட்டோகிராபர் சென்னையிலிருந்தார். அவர் தங்கியிருந்த வீட்டிற்குப் போன் செய்து அவசரமாக அவரைப் பூறப்பட்டு வரச் சொன்னார் அன்னை. அந்த நாளில் சென்னைக்கு பஸ் கிடையாது. ரயிலில்தான் வரவேண்டும். ரயில்லே ஸ்டேஷனிலிருந்து குளிக்காமல் அன்னையைப் பார்க்கும்படி உத்தரவு. அன்னை “உடனே ½ மணியில் இந்த நெகட்டிவ்களை பிரின்ட் செய்து வாருங்கள்” என உத்தரவிட்டார்.

கார்ட்டே பிரெசின் ஆசிரம வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும்படி 300 போட்டோக்கள் எடுத்தார்.

சமார் 400க்கு மேற்பட்ட படங்களை கார்ட்டே பிரெசின் அன்னைக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

அன்னை 40 ஆல்பம் தயார் செய்யச் சொன்னார். ஒவ்வொரு ஆல்பத்திலுள்ள ஒவ்வொரு படமும் அன்னையால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. ஓர் ஆல்பம் ரூ. 1000 வீதம் விற்றதால் அன்னை செய்த செலவுக்கு மேல் பணம் வந்துவிட்டது. பலரும் இந்த ஆல்பங்களைக் கேட்டதால் 500 ஆல்பம் தயார் செய்து ரூ. 500/-க்கு ஒன்றை விற்றனர். எல்லா ஆல்பங்களும் அன்னையால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டன.

பகவான் சமாதி அடைந்தபொழுது எடுத்த படங்கள்

ஒசும்பர் 5ஆம் தேதி இரவு பகவான் சமாதி அடைந்தவுடன் அன்னை ஆசிரமத்திலுள்ள 5 போட்டோகிராபர்களை அழைத்து பகவான் திருவுடலைப் போட்டோ எடுக்கச் சொன்னார். 1:26க்கு காலையில் பகவான் சமாதியானார். 2½ மணிக்குப் போட்டோகிராபர்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பினார். Flood lampாட பிரகாசமான விளக்குகளை அழைத்துப் போட்டோவை எடுத்தனர். படங்களை உடனே பிரின்ட் செய்து அன்னையிடம் அன்று காலையில் காண்பித்தனர். ஒரு படத்தை அன்னை பார்த்து மிகப் பரவசப்பட்டு அதற்கு Beatitude ஆனந்தம் எனப் பெயரிட்டார். 5000 பிரதிகள் எடுக்க உத்தரவிட்டார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட அன்று அன்னை அப்போட்டோக்களை பக்தர்களுக்குத் தரிசனத்தின்போது பிரசாதமாகக் கொடுத்தார்.

Automatic writing - தானே எழுதும் கை

இதை நான் செய்யவில்லை, அன்னைதான் செய்தார் என நடக்க முடியாத பெரிய காரியம் நடந்தபொழுது நாம் நினைக்கின்றோம், பேசுகின்றோம்.

மனிதனுள் தெய்வசக்தி புகுந்து வேலை செய்வதுண்டு

தன்னலமற்ற உணர்வு எழும்பொழுது, உலகம் துச்சம் தெய்வமே உண்மை என நம்பிக்கை எழும்பொழுது, எல்லாம் கைவிட்ட பின் உள்ளிருந்து கையியம் உற்பத்தியாகும்பொழுது, அபார சக்தி நம்முள் பாய்ந்து செயல்படுவதுண்டு.

வறுமை மிகுந்த வீட்டில் திருமண வயது கடந்து நாளானபின் முதன்முறையாக வரன் என வீட்டிற்கு பம்பாயிலிருந்து மாப்பிள்ளை வீட்டார்

வந்தபொழுது அப்பெண்ணிற்குத் தன்னை அழித்துத் தன் தங்கையை வாழ வைக்கும் எண்ணம் எழுந்தது; செயல்படுத்தினாள். அடுத்த சில மணி நேரத்தில் தங்கைக்கும், தனக்கும் திருமணமும், தமிழ்க்கு உபநயனமும் நிச்சயமாயின. “அதன்பின் நடந்தவை ஒரு கனவு போலிருந்தது” என்றாள் அப்பெண்.

தெய்வசக்தி உடலின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உண்டு. உடல், உயிர், மனம், ஆத்மா என்று அவை கீழிருந்து மேலே போகும். தாழ்ந்தது ஆவி எனப்படும், உயர்ந்தது ஆத்மா எனப்படும். ஒருவர் இறந்தபின் உயிருக்குரிய ஆவி 7 நாள்வரை உடலிலிருக்கும். அதனால் உடலைத் தகனம் செய்யக்கூடாது என்கிறார் அன்னை. ஆத்மா தெய்வீகமானது. ஆவி கொடுமையானது. உயர்ந்த மனிதனுக்கும் ஆவி கடுமையாக இருக்கும்.

குறி சொல்பவர்கள் மனதுள் இவை புகுந்து பேசும். பேசுவது ஆவியா, ஆத்மாவா எனத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தமிழ் பரீன் ஓர் அட்டையை வைத்துக் கொண்டு தானே கை எழுதுகிறதா எனப் பரிசோதித்தபொழுது, அவர் கை தானே எழுதியது. மனத்தில் எண்ணியில்லாமல், கையை வேற்றாரு சக்தி அசைத்து எழுத வைப்பது தெரியும். இதை automatic writing என்பதுண்டு.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதைப் பரிசோதனை செய்துள்ளார்.

இச்சக்தியின் மூலம் ஒரு புத்தகம் எழுதியுள்ளார். அப்புத்தகத்திற்கு ‘யோக சாதனை’ எனப் பெயர். ஸ்ரீங்கத்திலிருந்த ரங்கசாமி அய்யங்கார் அதை வெளியிட்டார். பல முறையும் இந்நால் வெளியிடப்பட்டது. மேலும் வாசகார்கள் இதை நாடியும், இந்நால் வெளியிடப்படவில்லை.

தம் ‘கை’ எழுதிய நால் என்றாலும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்நாலுக்கு தாம் ஆசிரியர் இல்லை என அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளார். இது சம்பந்தமாக அவர் வெளியிட்ட இரு முக்கியக் கருத்துகள்:

1. ஆழ் மனத்திலிருந்து (subconscious) வரும் எண்ணங்கள் அர்த்தமற்றவை.
2. அடி மனத்திலிருந்து (subliminal) வரும் எண்ணங்கள் எதிர்காலத்தைக் குறிக்கும் திறனுள்ளவை. இவற்றைப் பிரித்துப் பார்ப்பது சிரமம்.

1914இல் ஸ்ரீ அராவிந்தர் இம்முறையைப் பயின்றபொழுது எதிர்கால நிகழ்ச்சிகள் பல இங்கு தீர்க்க தரிசனமாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் தலையானது “1956 - 57இல் ஸ்ரீ அராவிந்தர் சேவை பூர்த்தியடையும்” என்பது. 42 வருஷங்களுக்கு முன் சுத்திய ஜிலியம் Feb 29, 1956இல் உலகில் வந்ததை இவ்வெழுத்து குறிப்பிட்டுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

1956இல் அன்னைக்கு இப்பழைய செய்தி நினைவில்லை போலும்.

தனிமையும், தவமும்

புதுவையில் ஸ்ரீ அராவிந்தர் 1910 முதல் 1950 வரை தங்கியிருந்தார். அதை இரு பிரிவுகளாகக் கருதலாம். 1926 வரை முதற் பகுதியாகவும், அடுத்ததை இரண்டாம் பகுதியாகவும் கருதலாம்.

முதற் பகுதியில் அவர் சங்கர செட்டி ஸ்ரீ, Guest house போன்ற 4 ஸ்ரீகூடில் தங்கியிருந்து தற்போது ஆசிரமக் கட்டடத்தில் உள்ள ரிசப்ஷன் அறைக்கு முடிவாக வந்தார். இதன் பின் வேறு கட்டடத்திற்குப் போகவில்லை. இதே கட்டடத்தில் இன்று ஸ்ரீ அராவிந்தர் அறை என்ற இடத்திற்கு வந்தார். அங்கு 24 வருஷம் தவமிருந்தார்.

புதுவையில் இருந்தபொழுது அவர் சுதந்திரமாக இல்லை. பிரிட்டிஷ் போலீஸ் கவனத்திற்கு உள்ளாகி இருந்தமையாலும், அவர்கள் பிரெஞ்சு சர்க்காரை அனுகி ஸ்ரீ அராவிந்தரை நாடு கடத்த முயன்றதாலும், உள்ளூர்ப் பெரிய மனிதர் ஆதாவ அவருக்கு அவசியமாக இருந்தது. ஸ்ரீ அராவிந்தருடைய சிள்யர்கள் கால்பந்து விளையாடுவதன் மூலம் சில உள்ளூர்ப் பிரமுகர்கள் அறிமுகமாகியிருந்தனர். அவருள் டேவிட் என்பவர் பிற்காலத்தில் புதுவை மேயரானார். இவர் பெண்ணுக்கு ஞானஸ்நானம் செய்தபொழுது ஸ்ரீ அராவிந்தர் அவ்விழாவிற்குப் போனார். திரும்பி வரும்பொழுது பார்க்கில் குதிரை வண்டியை நிறுத்தி உள்ளே போய் கொஞ்சநேரம் உட்கார்ந்திருந்தார்.

ஸ்ரீ அராவிந்தர் ஸ்ரீடை ஸ்ரீடு வெளியே போனதில்லை என்பதுடன் அவர் அறையை விட்டு வெளியே வந்ததேயில்லை. ஒரு நிகழ்ச்சி அவரை அப்படி அறையிலிருந்து வெளியே வரச் செய்தது. அது ரூ. 5/- திருடிய ரொட்டிக்காரப் பையனை சாதகர்கள் அடித்தபொழுது சுத்தம் கேட்டு வெளியே வந்தார்.

அன்னை புதுவையில் 10 மாதம் நேரு வீதியில் தங்கியிருந்தபொழுதும் ஸ்ரீ அராவிந்தர் அங்கு போனதாகத் தெரியவில்லை. பகவான் வெளியே வந்தவை ஒரு சில நேரங்களே. அவை:

1. ஒரு கல்யாணத்திற்குப் போனபொழுது வெளியே போக வேண்டியிருந்தது.
2. தம் தமிழை வழி அனுப்ப ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போனார்.
3. மேற்கொள்ள ஞானஸ்நானத்திற்குப் போனார்.

தனித்துத் தவமிருந்தார். அவர் வேலை அட்டவணையில் தியானம் 1 மணி நேரமே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. “நாட்டுப் பிரச்சினை, உலகப் பிரச்சினை எதையாவது தீர்க்க முனைந்தால், அவற்றிற்கு 3, 4 நாட்கள் தியானம் செய்ய வேண்டும்” என்று கூறுகிறார்.

தவம் கடுமையானது என்பதால், அதனினின்று மாற்று வேண்டும் என (as a relaxation) கடிதங்களை நிறுத்திய பின்னும் இரு சாதகர்கட்குத் தினமும் கடிதம் எழுத அனுமதி கொடுத்திருந்தார்.

கால் முறிவு ஏற்பட்ட பின் டாக்டர் சிள்யர்கள் அவருடன் 12 பேர் இருந்தனர். அவர்களுடன் பல சமயங்களில் உரையாடியிருக்கின்றார்.

அவர் எழுதிய காவியம் சாவித்திரியை அவரைத் தவிர எவரும் பார்த்ததில்லை. ஆசிரமத்தில் கவியாக இருந்தவர் ஒருவருக்கு மட்டும் எழுதிய பகுதியை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். தனிமையும் தவமும் கடுமையானது. கடுமையை, பகவான் இவ்வாறு இனிமையாக மாற்றிக் கொண்டார்.

பிரிட்டிஷ் போலீஸ்

ஸ்ரீ அராவிந்தர் யோகத்தை மேற்கொண்டு, அரசியலிலிருந்து விலகி விட்டாலும், பிரிட்டிஷ் போலீஸ் அதை நம்பவில்லை. பாரதி, சீனுவாசாக்சாரி, அப்யர் போன்ற தேச பக்தர்களை ஏதாவது சாக்குச் சொல்லி பிரெஞ்சு சர்க்கார் அரெஸ்ட் செய்ய அவர்கள் பல விதங்களிலும் பெரும்பாடு பட்டனர்.

பகவான் வெறும் மனிதரில்லை. அவர் அவதாரம். அவருக்கு ஊறு செய்ய முனைந்தால் அதன் பலன் என்ன ஆகும் என்பதை போலீஸ் எப்படி அறிய முடியும்?

சுமார் 5 முறை அவரைக் கடத்த பிரிட்டிஷ் போலீஸ் முயன்றது. முதலில் குண்டர்கள் மூலமும், பின்னர் ஊரில் பெரிய மனிதர்கள் மூலமும், இறுதியாக புதுவை மேயர் மூலமும் முயன்றது. புதுவையில் மேயர் போலீஸ் இலாக்காவுக்குத் தலைவர். ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கடத்த ஒத்துக்கொண்ட குண்டர்கள் அவர்கள் பெற்ற பணத்தைப் பிரித்துக் கொள்ள சண்டையிட்டு ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி அதனால் ஏற்பட்ட கொலை பகவானை அம்முறை மீட்டது. பெரிய மனிதர் ஆரம்பித்த சிறிய காரியம் அவர் மீது திரும்பியது. மேயர் அவர் உறவினரால் அவர் வீட்டிற்குள்ளேயே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பிற்காலத்தில் இம் மேயரின் மகன் அன்னைக்கு ஆதரவாக இருந்தான்.

ஒரு ஜாடியில் பொய்க் கடிதங்களை வைத்து நன்றாக மூட வ. வே. சு. அய்யர் வீட்டுக் கிணற்றில் போலீஸ், அவர்கள் ஆட்கள் மூலம் போட்டு விட்டது. கிணற்றில் தண்ணீர் இறைத்த வேலைக்காரியின் பக்கட்டில் அது தட்டுப்பட்டது. அவள் அது குழந்தையை நினைத்து பயந்து போனாள். அதைக் கிணற்றில் மூழ்கி எடுத்து, சீனுவாசாக்சாரியும், பாரதியும் கவர்னரிடம் கொண்டு போய்க் காட்டினார். கவர்னர் போலீஸை விசாரிக்கச் சொன்னார். பாரதிக்குக் கவர்னர் மீது சற்று சந்தேகம். கவர்னருக்கு ஏற்கனவே ஏதோ விஷயம் தெரியும் போலிருக்கிறது என நினைத்தார்.

போலீஸ், அய்யர், பாரதி, சீனுவாசாக்சாரி, ஸ்ரீ அரவிந்தர் வீடுகளைச் சோதனை செய்தது. எதுவும் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தது வேறு. எந்த மயிரிசன் இந்தப் பாதகத்திற்கு அஸ்திவாரமாக இருந்தானோ, அவன் ‘இந்தியா’ பத்திரிகை ஆசிரியர் என்ற முறையில் சீனுவாசாக்சாரிக்கு வெகு நாள் முன்னர் எழுதிய கடிதம் கிடைத்தது. பிரெஞ்சு போலீஸ் இக்கடிதத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டது. இக்கடிதம் சீனுவாசாக்சாரியை பிரிட்டிஷ் போலீஸ் செய்யும் தவறுகளைக் கண்டித்து எழுதும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

அத்துடன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையைச் சோதனை செய்ய வந்த பிரெஞ்சு போலீஸ், வத்தின் புத்தகங்களை அவர் மேஜை மீது கண்டார். வத்தின் மொழி பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்குத் தேவொன்றி. அதைக் கண்டவர் மனம் மாறினார். இந்தியர் ஒருவர் ஐரோப்பிய தேவ பாவையைப் பயில்கின்றார் எனில் அவர் சர்க்காருக்கு எதிரியாக இருக்க முடியாது என்று கூறினார்.

கேஸ் துரோகிகள் மீது திரும்பியது. பொய் கேஸ் போட்டதால் போலீஸ் அவர்களைத் தேடியது. இந்திய மண்ணை விட்டு பிரெஞ்சு நாட்டில் புகவிடம் தேடிய பகவான் மீது போட்ட பொய் கேஸ், அவர்களையே புதுவையை விட்டு ஓடி பிரிட்டிஷ் நாட்டில் புகவிடம் தேடச் செய்தது.

பிரிட்டிஷ் சாக்கார் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஓராண்டு சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பியது!

அடிப்படையில் தமக்குப் பாதுகாப்பு (physical security) இல்லை என்று அதை ஏற்படுத்த பகவான் செய்த ஆன்மீக முயற்சி 1938 வரை தொடர்ந்தது. ராஜாஜி மந்திரி சபை வந்த பின் தொந்தரவு நீங்கியது.

Archives and Research Library

கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பாதுகாக்கும் ஆராய்ச்சி நிலையம்

சுமார் 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன் வந்த கடிதங்கள், எழுதிய நோட்டுப் புத்தகங்கள், ரசீதுகள் ஆகியவற்றை நாம் பார்க்க நேரும்பொழுது, அதில் எழுத்து மங்கி கலைந்திருக்கும், பேர் தெரியாது, பேப்பர் கிழிந்திருக்கும். நாம் சொத்து வாங்கும்பொழுது எழுதுவதை ‘பத்திராம்’ என்கிறோம். அதை எழுதுவது ஸ்பெஷல் ஸ்டாம்பு பேப்பரில். அதனுள்ளும் 40 வருஷமானால் இங்க் மங்கி கலைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியவை 1910 முதல் 1914 வரை பெரும்பகுதி, இன்று 80, 90 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. அதற்குமுன் 15, 20 வருஷமாக எழுதியவையும் உண்டு. 1914க்குப் பின் எழுதியவை குறைவு. பேப்பர் செய்யும்பொழுது அதில் ஆசிட் (acid) கலப்பதால் நாளாவட்டத்தில் வெள்ளைப் பேப்பர் மஞ்சளாகிவிடும். சில சமயங்களில் மஞ்சள் புள்ளிகள் எழுந்து பேப்பர் தூளாகிவிடும். எழுத்து தெரியாது. இங்க் மங்குவது சகஜம். இந்த மாற்றங்களுடன் எழுத்தைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். இன்று fax message வரும்பொழுது அவற்றை எடுத்துப் பத்திரமாக வைத்தால் 6 மாதம் கழித்து எல்லா எழுத்தும் மறைந்து பேப்பர் வெள்ளையாகும். Faxக்குப் பயன்படும் இங்க் கொஞ்ச நாள்தானிருக்கும்.

இத்துறை ஒரு சயின்ஸ், ஒரு கலையும் கூட. அவசரமாக அல்லது கவனமின்றி பேப்பரை எடுத்தால் கிழிந்துவிடும். ஏற்கனவே கிழிந்த பேப்பர்கள் அதிகம். ஆசிரிமக் கட்டிடத்திற்கு அருகில் அன்னை 1914 - 15 பல மாதம் தங்கியிருந்த கட்டடம் ஒன்றுள்ளது. 1973இல் இக்கட்டிடத்தை இந்நிலையத்திற்குப் பயன்படுத்த அன்னை அனுமதித்தார். இக்கட்டிடத்தின் பகுதியான அன்னை வாழ்ந்த அறையை அப்படியே பாதுகாக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தாம் எழுதியவற்றை நோட்டுப் புத்தகங்களில் எழுதினார். அவை 100க்கு மேற்பட்டவை.

பொதுவான நோட்டுகள்	66
வேதம் எழுதப்பட்டவை	53
நாடகங்கள் எழுதப்பட்டவை	21
மற்றவை	32
	<hr/>
	172

1950இல் Future poetry என்ற நூலைத் திருப்பி எழுதியபோது பகவானுக்குப் பார்வை சரியில்லை. அவர் கூற சாதகர் ஒருவரால் அது எழுதப்பட்டது. சாவித்திரி மட்டுமே அவரால் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசிவரை எழுதப்பட்ட நூல். முதலில் தாமே எழுதினார். பின்னால் அவர் கூற சாதகர் எழுதினார். தாம் சமாதியடையும் - சுமார் 6 மாதத்திற்கு முன் - 'நான் சாவித்திரியை முடிக்க வேண்டும்' என்று வழக்கத்திற்கு மாறாக ஒருவகை அவசரத்தை வெளியிட்டது காவியத்தை எழுதும் சாதகருக்கு வியப்பாக இருந்தது. 1950இல் அதன் அர்த்தம் அவருக்குப் புரிந்தது. சுமார் 100 ஆண்டு காலத்தில் அவரும், அன்னையும் எழுதிய கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பாதுகாப்பது, யன்படுத்துவது என்பது ஒரு பெரு முயற்சி. அதை இந்நிலையம் மேற்கொண்டுள்ளது.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய குடும்பம்

தகப்பனார் கிருஷ்ணதன் கோஷ், தாயார் சுவர்ணனதா, சகோதரர்கள் மன்மோகன், பர்ன், சகோதரி சரோஜினி, மனைவி மிருணாளினி ஆகியோர் கொண்டது அவர் குடும்பம்.

தகப்பனார்

இங்கிலாந்து சென்று டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் தகப்பனார். கோஷ் என்ற சொல்லுக்குப் புகழ் எனப் பெயர். ஆதிநாளில் கோஷ் வம்சத்தார் பஞ்சாபைச் சேர்ந்த வீரர்கள். வங்காளத்திற்கு வந்து தங்கியவர்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் கஷ்த்திரியருடைய வீரத்தைப் போற்றிப் பேசும்பொழுது ஆன்மீக வெற்றியை வேதரிஷிகள் எட்டியதில் கஷ்த்திரியர்

பங்கைக் குறிப்பிட்டு கஷ்த்திரியனுடைய வீரம், தெரியம் அவ்வெற்றிக்குத் தேவையாக இருந்தது என்கிறார். ஆன்மீகத் துறையிலும் வீரனுக்குரிய பங்கை விளாக்கும் கருத்து இது. விஸ்வாமித்திரரைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இங்ஙனம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

தாயார்

இவரைப்பற்றிய அதிக விவரங்கள் தெரியவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிறந்தபொழுது இவருக்கு மனம் பேதலித்துவிட்டது. “நான் அன்போடுள்ள குழந்தையில் வளர்க்கப்படவில்லை” என்று பகவான் கூறுகிறார். 7 வயதில் டார்ஜிலிங்குக்கும், இலண்டனுக்கும் அனுப்பப்பட்டதால் குடும்பம், தாய்ப்பாசம், அரவணன்படி இல்லாமல் போய்விட்டது. ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய புன்னகையைக் காண்பதறிது. ஏன் சிரிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள்? உங்கள் சிரித்த முகத்தைப் பார்க்க நாங்கள் விரும்புகிறோம் என்று சாதகர்கள் கேட்டபொழுது தாம் வளர்க்கப்பட்ட விதத்தைக் கூறினார். வாய்விட்டு அதிர்ந்து அவர் சிரிப்பதுண்டு. ஒருவரைக் கேலிசெய்ய அப்படிச் சிரித்தால், கேலி செய்யப்படுவருடைய மனமும் புண்பாத அளவுக்கு அச்சிரிப்பு மென்மையாக இருக்கும்.

மன்மோகன்

இவர் ஒரு கவி. சகோதரர்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது “நாங்கள் பேர் போன சகோதரர்கள் இல்லை” என்கிறார். இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்து பெரிய அளவில் செயல்படும்படி வாழ்வோ, உணர்வோ அமையவில்லை. இந்தியா திரும்பிய பின் இவர் கல்லூரிப் பேராசிரியராக இருந்தார். ஆங்கிலப் பேராசிரியர் இவர். இந்தியாவில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் அதிக நெருக்கமான தொடர்பிரிந்ததாகத் தெரியவில்லை.

பர்ன்

இவர் புரட்சிவாதி. அரசியலில் பயங்கர வாதத்தை மேற்கொண்டவர். ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் வங்காளத்தில் அரசியலில் வேலை செய்தவர். பாண்டியில் வந்திருந்தார். அலிப்பூர் வெடிகுண்டு கேசில் முதல் எதிரி. பெருமித்ததுடன் தாம் செய்தவற்றைப் போல்ஸுக்குச் சொன்னவர். கட்டுக்கடந்காத காளை.

திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. இவர் நாட்டின் பல பகுதிகளில் அலைந்து திரிந்தவர். பாட்னாவில் கூட கடை கொஞ்சநாள் வைத்திருந்தார். புதுவையிலிருக்கும்பொழுது அன்னையை, ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய சிஷ்யையாகக் கருதி அவர் ஆன்மீகப் பெருமையை உணரத் தவறிவிட்டேன் என பிற்காலத்தில் வருந்தியவர். இவர் வங்காளத்திற்குத் திரும்பிப் போகும்பொழுதான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இவரை வழியனுப்ப ஸ்டேஷனுக்குப் போனார். பயங்கரவாத கேஸ்களில் இவருக்கு அந்தமான் சிறைத் தண்டனையும், தூக்குத் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது.

சரோஜினி

சகோதரி. அலிப்பூர் கேஸ் நடத்த ஏராளமான செலவானதால் 2½ லட்ச நிதி திரட்ட இவர் முயன்றார். 60,000 ரூபாய்வரை சேர்ந்தது என்ற விபாரம் மட்டும் இவரைப் பற்றிக் கிடைத்தது.

மிருணாளினி:

மெட்ரிகுலேஷன் படித்தவர். ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குப் பெண் வேண்டும் எனப் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்ததன் மூலம் இப்பெண் அமைந்தது. அரசியல் வாழ்வில் கணவன் மனைவி அதிக நாள் சேர்ந்திருக்க முடியவில்லை. இவருக்கு பகவான் எழுதிய கடிதங்கள் பல வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சில கேஸில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஒரு கடிதத்தில் பகவான் தம் 3 இலட்சியங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். குறிப்பிட்டவர் தாம் செய்யும் காரியங்கள் பலிக்க வேண்டும் என மனைவியைப் பிரார்த்திக்கச் சொல்கிறார். திருச்சியில் இருந்த ஓர் ஜயங்கார் ஜமீன்தாருடைய குரு ஒருவர், வடக்கேயிருந்து ஒரு யோகி வரப் போகிறார் அவரால் உலகம் மாறும். அவர் பிரகடனப்படுத்தும் 3 லட்சியங்களால் அவரை அறியலாம் எனக் கூறி அவரை உத்தரயோகி என்கிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவை வந்ததைக் கேள்வியற்ற ஜயங்கார் ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்து இவரே உத்தரயோகி என அறிகிறார். மிருணாளினி புதுவை புறப்பட்ட நேரம் இன்புனுவன்சா வந்து மரணமடைந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவையிலிருந்து மாதம் ரூ. 15/- கைச் செலவுக்காக அனுப்புவார். கவரில் மாட்டியிருந்த மிருணாளினி படம் தரையில் விழுந்து உடைந்ததைக் கண்டு மனம் வருந்தியபொழுது இவர் மரணமடைந்த செய்தி தந்தியாக வந்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும்

அன்னையை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பிரதம சிஷ்யையாகக் கருதிய நாள் உண்டு. அதனால் அன்னையை, அன்னையாக ஏற்க தயங்கியவர்களும், மறுத்தவர்களும் உண்டு. 1929வரை ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னையை மீரா என்றே குறிப்பிடுவார். அன்றிருந்தவர் - பாரதி போன்றவர்கள் - அவரை மீரா என்றே அறிவார். அப்படியே பலரும் அவரை அழைத்தனர்.

இந்த ஐயத்தைப் போக்கவே "The Mother' என்ற நூல் எழுதப்பட்டது. அந்நூல் ஆசிரமத்திலுள்ள அன்னையைக் குறிப்பிடுமா எனக் கேட்டதற்கு "ஆம்" என ஸ்ரீ அரவிந்தர் அளித்த பதில் ஜயங்களை முழுவதுமாக அழிக்கவில்லை.

1926இல் பகவான் தனிமையை நாடும்முன் அன்னையை Mother எனக் குறிப்பிட ஆரம்பித்து M... என்றால் அது Miravாகவே முடியும், Mother ஆனதில்லை. சாதகர்கள் மனம் விரும்பி முழுமையாக ஏற்காத ஒன்றை பகவான், 1926வரை அவர்கள் மீது திணிக்கவிமலலை.

1926இல் "இன்றிலிருந்து நான் தனிமையை நாடுகிறேன். அன்னை ஆசிரமப் பொறுப்பை ஏற்பார்" என்ற பொழுதுதான் பகவான் Mother என்று குறிப்பிட்டார். எனினும் 1941இல் ஒரு சாதகர் மீண்டும் எழுப்பிய கேள்விகளுக்குப் பதிலாக பகவான் கீழ்க்கண்டவற்றை எழுதினார். வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் "நான் சத்திய ஜீவியத்தினுள் கொல்லவைப்பழுமாக நுழைந்தேன். அன்னை தெருவாசல் வழியாக வந்தார்" எனக் கூறுகிறார். சாதகர் பெற்ற கடிதம் கூறுவது:

அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சிஷ்யை அல்லர்.
நான் பெற்ற அநே சித்தியை அன்னையும் பெற்றுள்ளார்.
அன்னைக்குச் சாதனை சிறு வயதிலேயே ஆரம்பித்து விட்டது.
சிறுபிராயத்தில் மாலையில் அவர் தியானம் செய்தபொழுது
பல குருமார்கள் அவருக்கு ஆன்மீக வழியைக் காட்டினார்.
அதில் கரிய நிறமுடைய ஆசிரியர் ஒருவர் உண்டு.
அன்னை அவரைக் கிருஷ்ணா எனக் கூறுவதுண்டு.
என்னைப் பார்த்தவடன் நானே அவர் என அன்னை அறிந்தார்.
இங்கு வந்து என்னுடன் வேலை செய்வது ஆன்றவனின் சித்தம்
புத்தமத யோகத்தை அன்னை சிறப்பாகப் பயின்றவார்.

கீதயின் யோகத்தை மிக நுணுக்கமாக அறிவார்.
இவைபெல்லாம் முந்தபின் அவர் இந்தியா வந்தார்.
பல யோகங்கள் அன்னையில் சங்கமிக்க ஆரம்பித்தன.
இந்த சித்தி பெற்றவர், இங்கு வந்து சேர்வது இயற்கையே.
என் யோகத்திற்கு அவர் செய்த உதவி பெரியது.
தொடர்ந்தும் அதை அன்னை செய்கிறார்.
அன்னையின்றி என் யோகம் பலித்திருக்க முடியாது.
யோகத்திற்குரிய நிபந்தனைகள் இரண்டு:
அவற்றுள்ள ஒன்று அன்னையிடம் புகலன்துவம்

கடிதம் எழுதியவர் அடுத்த நிபந்தனை என்ன என்றார்.
பதில்: அடுத்த நிபந்தனை தெய்வீக வாழ்வை ஆர்வமாக நாடும் இதயம்.
ஒரு சமயம் அன்னை, “எனக்குப் பின் என் குழந்தைகள் என் இலட்சியத்தை உலகில் பூர்த்தி செய்வார்கள்” என்றார்.

நண்பன் என அழைத்து தெய்வம்

கிருஷ்ண பரமாத்மா வாழ்ந்த காலத்தில் அவரைத் தெய்வ சக்தியுள்ளவர் என அறிந்தாலும், அவரைச் சாதாரண மனிதனாகவே கருதி நடத்தினார்கள். பீமனுக்கு, கிருஷ்ணன் வயதில் சிறியவர் என்பதால், பீமனுக்குக் கிருஷ்ணன் நமஸ்காரம் செய்வார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவை வருமுன்னும், வந்து ஆசிரமம் பெரியதாக வளர்ந்த பின்னும், தம்மை ஒரு மகானாகவோ, அவதார புருஷராகவோ கருதவில்லை. சாதகர்க்கு தம்மை, குரு என்று கொண்டபோதிலும், நம் நாட்டுப் பரம்பரையில் குருவுக்குள்ள ஸ்தானத்தை அவர் ஏற்கவில்லை.

சாதகர்களை உடனுறையும் நண்பராகவே நடத்தினார். இன்று நம்மால் அதை நினைத்தும் பார்க்க முடியாது. அவருக்கு இயல்பான செயலாக அமைந்தது. அவர் இட்ட வேலையைச் செய்ய பலர் காத்திருந்தும், எவரையும் அவர் வேலையிடுவதில்லை. தாமே முன் வந்து அவருக்குரிய வேலைகளை ஒருவர் செய்தால் ஏன் நானே செய்து கொள்கிறேனே, எனக்கு வயோதிகம் வரவில்லையே என மென்மையாக உதவியை மறுத்துவிடுவார்.

அனைவர் நெஞ்சிலும் அவர் காண்பது கிருஷ்ணன். ஜெயிலில் இருந்தபோது எவரையும் கிருஷ்ணா என்றே அழைப்பாராம். எப்படி

கிருஷ்ணனை வேலையிடுவது என நினைத்தாரா? கிருஷ்ணனை அப்படி நண்பனாகக் கருத முடியாது.

அவருடைய தேவைகளைக் கவனிக்க உடனிருந்தவர்கள் ஒருவரை நியமித்தார்கள். அவர் இளைஞர். இளைஞர் அப்பொறுப்பைப் பெருமித்துடன் ஏற்றார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் சித்திபெற்ற மகான் எனினும், இவ்வினைஞர் பகவானை அறிஞராகவே கருதினார். வயதில் முத்தவர். அறிவில் அளவுகடந்த பெரியவர். நாட்டுத் தலைவர். நாடே போற்றும் தலைவர். அவருக்குப் பணிவிடை செய்யக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் பெரியது எனக் கருதினார்.

ஒரு சமயம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் மற்றொருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இவ்வினைஞரைக் குறிப்பிட வேண்டி “என் நண்பன்” எனக் குறிப்பிட்டார். இளைஞருக்கு இது பொறுக்கவில்லை. மறுக்க நினைத்தார்.

நானோ சிறுவன். வயதில் நீங்கள் பெரியவர். அத்துடன் ஆன்மீகத்திலும், அறிவிலும், தேசபக்தியிலும் மிக உயர்ந்தவர். என்னை உங்கள் நண்பன் எனக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமா எனக் கேட்டார்.

அடக்கமே உருவானவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர். தமக்கு ஒரே ஒரு அடக்கமானவரைத் தெரியும் என்று அன்னை பகவானைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இளைஞரச் சமாதானப்படுத்த வேண்டி நீண்ட விளக்கம் கொடுத்தார். வயதிற்கு மரியாதை என்பது இந்தியப் பண்பு, அதுவும் தற்சமயம் மாறுகிறது. நம் இலட்சியம் உயர்ந்து. இருவருக்கும் உள்ளது ஒரே இலட்சியம். நம் கொள்கை ஒன்று. செயலும் ஒன்று. எனவே நண்பர்கள் என்பது தவறன்று என்று இளைஞரிடம் கூறினார்.

கருடா சௌக்கியமா என்ற மனப்பான்மையுள்ள நாட்டில் தமக்குப் பணிவிடை செய்ய வந்த சிறுவனை நண்பன் எனும் அவதாரப் புருஷர் அடக்கவனர்வுக்கு அற்புதமான எடுத்துக்காட்டு. அவரைப் போன்று வேறொருவரை அன்னை கண்டதில்லை என்பதில் வியப்பில்லை.

இரண்டு போட்டோக்கள்

ஒருவரைப்பற்றி அபிப்பிராயம் கேட்டால், அன்னை அவர் போட்டோவைப் பார்க்க வேண்டும் என்பார். போட்டோமூலம் முழு மனிதனை அன்னை அறிவார். முக்கியமாகக் கண்ணொளி ஆத்மாவின் நிலையை அறிவுறுத்தும், முகத்தின் அமைதி ஜீவனைச் சுட்டிக் காட்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் உட்காரும்பொழுது இரண்டு பாதங்களும் முன்பின்னாக இருப்பதை அன்னை குறிப்பிடுவதுண்டு. ஒரு காலை முன்வைப்பது பகவான் பழக்கம் என்கிறார் அன்னை. ரமண மகரிஷி எப்பொழுதும் தலையை வலப் பக்கம் சாய்த்து உட்காருவார். வலப் பக்கத்திற்கு அர்த்தமுண்டு.

1907, 1908இல் எடுத்த இரு படங்களைப் பத்திரிகையாசிரியர் ஒருவர் வர்ணித்து எழுதுகிறார்.

அனவு கடந்த சக்தியுள்ள அமைதியான தோற்றும்
அமைதி புனிதம் பெற்றுள்ளது.
அமைதியான உடல் ஆர்வம் நிறைந்த ஜாக்கிரதையுடனுள்ளது.
ஓர் கால் முன்னும் அடுத்தது பின்னுமாக இருக்கின்றன.
அழிகாழுகும் விரல்கள்.
அழகு, பிழியில் வலிமை பெற்றுள்ளது.
உறுதியை வெளிப்படுத்தும் உதடுகள்.
உறுதியை வெளிப்படுத்துவது உதடுகளின் அமைதி !
உணர்ச்சி வசப்பட்ட நாசி.
பார்வை காலத்தை அளக்கும் திறனுடையது.
காலத்தைக் கடந்த கண்கள்.
செரிந்த புருவும் நிறைந்த மீசையும் முகத்தைப்
பொலிவபடுத்துகின்றன.

ஜூவாலை ரீசும் சக்தி கட்டுப்பட்டுள்ள தோற்றும்.
எத்துறையாயினும் அத்துறைத் தலைவனாகும் அமைப்பு
பெருஞ் செயல் வீரன்.
கற்பணைக் களஞ்சியம்.
உலகை ஆனாம் உத்தம புருஷன்.

அடுத்த படம் குரத் காங்கிரஸில் எடுக்கப்பட்டது ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதில் நிற்கிறார்.

இடக்கையில் தடி.
உலகை ஆட்டுவிக்கும் முந்திரக்கோல்போலுள்ளது.
பேரிய மாலை கழுத்தை அலங்கரிக்கிறது
மார்ஷப் போர்வை பாதி மறைக்கின்றது.
மாலையும் போர்வையும் ஆடையாகவும் அணிகலனாகவுமின்னன.

எதையும் பொருட்படுத்தாத பாங்கு.
ஆனால் எல்லாவற்றிலும் தீவிரமுள்ள உள்ளப்பாங்கு.
மேல் நோக்கிய பார்வை.
எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் பார்வை.
உலக அபிவாஸ்தாகள் உண்ணில் பூர்த்தியடையும் என்ற மனித உருவம்.

April 24 துரிசனம்

குரு குலவாசம் என்பது நம் மரபு. சத் சங்கம் என்பது குருவைச் சுற்றி சீஷ்யர்கள் வாழும் உலகம். அரசியல் தலைவரான மகாத்மா காந்திஜி இந்தியா வந்தவுடன் சபர்மதியில் ஆசிரமம் ஆரம்பித்தார். ராமகிருஷ்ணர் அதுபோன்ற ஸ்தாபனம் எதையும் ஆரம்பிக்கவில்லை. தரித்திர நாராயணனுக்குச் சேவை செய்ய விவேகானந்தர் ஆரம்பித்தவை இன்றுள்ள ராமகிருஷ்ணா ஆசிரமங்கள்.

புதுவைக்குப் போ என்ற அசாரியின் குரலுக்குப் பணிந்து பகவான் புதுவைக்கு வந்தவர் 5, 6 நண்பர்க்ஞடன் 4, 5 வீடுகள் மாறி மாறி குடியிருந்தார். அவர்கள் வாழ்க்கையை பகவான் எந்தச் சட்டத்திற்கும் உட்படுத்தவில்லை. அனைவரும் ஆடவர்கள் என்பதால் வீட்டைப் பெருக்கிச் சுத்தமாகவும் வைப்பதில்லை. 1937இல் ராஜாஜி மந்திரி சபை சென்னையில் ஏற்பட்டவரை ஆசிரம வாயிலில் CID உட்காரந்திருப்பான். அவனது ரிஜஸ்டரில் கையெழுத்து போட்டு விட்டுத்தான் புதியதாக வருபவர் எவரும் உள்ளே போகலாம். ராஜாஜி இந்த அவமானத்தைச் சட்டம் போட்டு விலக்கினார். 1938இல் செல்வராஜா செட்டியார் - மேயர் - சுட்டுக் கொல்லப்படும்வரை குண்டர்கள் மூலம் பகவான் கடத்தப்படும் ஆயத்திருந்தது. அன்னை வரும்வரை பணத்திற்குச் சிரமம். அன்னை வந்த பிறகும் மந்திரவாதி பகவான் மீது கல் எறிய மந்திரம் செய்ததையும், அதனால் அவன் உயிருக்கு வந்த ஆபத்தை பகவானே விலக்கியதையும் நாமறிவோம்.

1914இல் அன்னை பகவானை முதலில் சந்தித்தது மார்ச் 29இல். ஆயிரம் ஜீவன்கள் அந்தகாரத்தில் மூழ்கியிருந்தாலும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் உலகில் உள்ளவை சத்தியம் ஜெயிக்கும் என்று மறுநாள் மார்ச் 30இல் அன்னை தும் டைரியில் எழுதினார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகம் கடுமையானது. கடுமையான தவத்தை எளிமையாக்கக் கூடியது. இறைவனின் அழைப்பின்றி ஏற்க முடியாதது. அன்னைக்கு மட்டும் அவ்வழைப்பு இருந்தது. ஒரு மகான் உள்ள இடத்தில் சிஷ்யர்கள் கூடுவது இயற்கை. சிஷ்யனுக்குத் தகுந்த குரு அமைவது பூர்வ ஜென்ம புண்ணியம். குருவுக்குத் தகுந்த சிஷ்யன் அமைவதும் அப்படியே. திருமணங்கள் தெய்வலோகத்தில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. திருமணங்கள் மட்டுமல்ல. குரு சிஷ்ய உறவும் அப்படியே. 12 வயது முதல் அன்னை தினமும் தம் தியானத்தில் கண்ட கிருஷ்ண ஸ்ரீ அரவிந்தர். அதனால் அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து யோகம் செய்ய முடிந்தது.

உலகம் உற்பத்தியானதிலிருந்து ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் எல்லா முக்கியக் கட்டங்களிலும் உலகில் அவதரித்துள்ளனர். ஸ்ரீ அரவிந்தரே கிருஷ்ண பரமாத்மா. அன்னை ராதையாக இருந்தவர். முற்பிறப்புகளில் அவர்களோடிருந்து திருவுள்ளம் பூர்த்தியாகும்பொழுது தாங்களும் அவதாரப் புருஷர்களுடனிருக்க வேண்டும் என்று இடைவிடாமல் பிரார்த்தித்ததால் இன்று சாதகர்கள் எனப்படுவார்கள் அவர்களைச் சுற்றி வாழ்ந்தனர். அந்தக் கட்டமும் முடிந்து விட்டது. இனி ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தால் உள்ளே புதைந்துள்ள சிரமங்கள் கட்டுக்கடங்காமல் மேலெழும். உங்களால் அவற்றைச் சமாளிக்க முடியாது. இருக்குமிடத்திலேயே யோகம் செய்ய வேண்டும் என்றார் அன்னை.

ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு ஆசிரமம் ஆரம்பிக்க விருப்பமில்லை. அன்னை விரும்பினார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் சம்மதித்தார். இப்பின்னணியில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நிலை இக்கட்டானது. 1926இல் தனிமையை நாடிய பகவான் தம் பிறந்த நாளிலும், அன்னை ஜென்ம தினத்திலும், தாம் சித்தி பெற்ற நாளிலும் தரிசனம் தந்தார். அவற்றுள் நவம்பர் 24க்குப் பின் பிப்ரவரி 21ம், அடுத்து ஆகஸ்ட் 15ம் அமைந்தன. பிப்ரவரி 21க்கும், ஆகஸ்ட் 15க்கும் இடையே வெகுநாளிருப்பதால் சாதகர்கள் பொறுமையிழந்து நடுவில் தரிசனம் கேட்டனர்.

**தரிசனம் தந்தாலும் பகவான் மீது மற்ற நேரங்களில்
சாதகர் பார்வை படாமல் காத்து வர்த்தார் அன்னை.**

1938இல் ஏற்பட்ட விபத்தால் 12 சிஷ்யர்கள் பகவானுக்கு பணிவிடை செய்ய ஆரம்பித்தபொழுது, இதர சாதகர்கள் பிப்ரவரி 21க்கும், ஆகஸ்ட் 15க்கும் இடையில் தரிசனம் தேவை என்று விரும்பினர். அன்னையும், பகவானும் ஹிட்லரைத் தோற்கடிக்க யோக சக்தியைப் பயன்படுத்தியபொழுது

பல சாதகர்கள் ஹிட்லர் ஜெயிக்க விரும்பினார்கள். பகவான் இக்கட்டான நிலையில் இருந்தபொழுது அன்னை முடிவாக புதுவை புகுந்த நாளான

April 24ஆம் தேதி நாளைக்க குறிப்பிட்டார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தங்கிய இடங்கள்

கப்பலிலிருந்து இறங்கி வந்த ஸ்ரீ அரவிந்தர் சங்கரச் செட்டியார் வீட்டில் தங்கினார். ஆறு மாதம் இங்கிருந்தார். இங்கிருந்தபொழுதான் 23 நாள் உண்ணாவிரதமிருந்தார். சாப்பிடவில்லை எனினும் தெம்பு குறையவில்லை. எழுதவும், நடக்கவும் முடிந்தது என்கிறார். அத்துடன் உண்ணாவிரதம் முடிந்து சிறிது சிறிதாகச் சாப்பாட்டை அதிகரிப்பது முறை. அப்படியின்றி என்றும்போல் வழக்கமாக முதற் சாப்பாட்டை சாப்பிட்டார்.

யோகத்தால் விரதம் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பாதிக்கவில்லை. எலும்பினுள் உள்ள சத்தை உடல் விரதத்தின்போது எடுத்துக் கொண்டது. அதைச் சரி செய்ய முடியவில்லை என்றார். சங்கர செட்டியார் வீட்டில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாடகை தரவில்லை.

இங்கிருந்து மாறி சிறிய வாடகை வீட்டிற்குப் போனார். இது சுந்தரச் செட்டி வீடு. உடனிருந்தவர்கள் சமையலை மாறி மாறிச் செய்தார்கள். நளினி, மோனி, பிளை ஆகியவர் இருந்தனர். பிளை சமையலில் தேர்ந்தவர் என்பதால் காய்கறிகளை அவர் சமைப்பார். ஒருவர் சாதம் வடிப்பார். அடுத்தவர் பருபு சமைப்பார்.

புதுவை வந்து ஒரு வருஷமாபிற்று மீண்டும் வீடு மாறினார்கள். இதுவும் செட்டியார் வீடு. ராகவ செட்டியார் வீட்டுக்காரர். சுமார் இரண்டு வருஷம் இங்கிருந்தார்கள். இந்த வீட்டிலிருந்தபொழுதுதான் குண்டர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கடத்த முயன்றார்கள். அது முடியவில்லை. அவர்களுக்குள் சண்டை வந்து கொலை நடந்தது.

சந்திரநாகூரிலிருந்து மோதிலால்ராய் பணம் அனுப்புவார். அதுவே இவர்களுக்கு உதவி. சில சமயங்களில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய வீடு Garden House பணம் தரும். ஒரு முறை அப்பணம் வராதபொழுது, “என்ன ஆயிற்று?” என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் விசாரித்தார்.

ராகவ செட்டியார் வீட்டிலிருக்கும்பொழுது வாழ்க்கை மிகச் சிரமமாக இருந்தது. வறுமையின் சின்னங்கள் வெளிப்பட்டன.

- ஒரே துண்டை 5 பேர் துவட்டிக்கொள்ளப் பயன்படுத்தினர்.
- ஒரு மெழுகுவர்த்தியும், ஒரு மண்ணெண்ணெய் விளக்குமே இருந்தன.
- இரண்டு கப் டீ போடுவார்கள். ஒரு கப் பூா் அரவிந்தருக்கு. அடுத்த ஒரு கப்பை 4 பேர் சாப்பிட வேண்டும்.
- வெறும் சாதத்தில் மின்காயைப் பிசைந்து ஒரு நாள் சாப்பிட்டனர்.

ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் இருந்தவர்கள் அளவு கடந்து சந்தோஷமாக, சொர்க்கத்திலிருப்பது போலிருந்தனர். கிரேக்க மொழி, வத்தீன், பிரெஞ்சு, இத்தாலியன் ஆகிய மொழிகளை ஸ்ரீ அரவிந்தர் மற்றவர்க்குப் பயிற்றுவித்தார். சிரமம் இருப்பதை எவரும் உணர்ந்ததாகவே தெரியவில்லை.

திடீரென கொஞ்சம் பணம் வந்தது. அதில் புத்தகம் வாங்க ரூ. 10/- ஒதுக்கப்பட்டு இரண்டு வால்யும் ரிக் வேதம் வாங்கினார்கள். ஆங்கில இலக்கிய நூல்களையும் வாங்கினார்கள்.

இதைவிடச் சிறிய வீட்டிற்கு இங்கிருந்து சென்றார்கள். அதற்கு மின்னவீடு எனப் பெயர். முதன்முதலாகப் பெரிய வீட்டிற்குப் போனது அடுத்த வீடு. அதை Guest house என்பார்கள். அதை இன்றும் நன்றாகப் பாதுகாக்கின்றார்கள். பாரதி, ஸ்ரீ அரவிந்தரை அடிக்கடி வந்து சந்தித்தது இந்த வீட்டில்தான்.

C.I.D. தன் இரகஸ்யத்தை வெளியிட்டு மன்னிப்புக் கேட்டதும் இந்த வீட்டில்தான். 5 பெரிய மனிதர்கள் கையெழுத்து பிரெஞ்சு சர்க்கார் கேட்டபொழுது அது கிடைத்து, பாரதி “ஜெயமுண்டு பயமில்லை மனமே” என்று பாடியதும் இவ்வீட்டில்தான்.

முடிவாக இன்று ஆசிரமம் என நாம் அறியும் வீட்டிற்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் வந்து சேர்ந்தார்.

கிருஷ்ணா

சிவ, சிவா, ராம, ராமா என நாம் பேச்சோடு சொல்வது போல் Jesus என கிருஸ்துவர்கள் சொல்வதுண்டு. நம்பிடம் ஒருவர் பேசும்பொழுது, ஆமாம், சரி, நல்லது என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக வீரசைவர்கள் சிவா எனவும்,

தீவிர வைஷ்ணவர்கள் ராமா எனவும் கூறுவார்கள். நாளைடைவில் இந்த நல்ல பழக்கம் நடைமுறைப் பழக்கமாகி, பிறர் தவறாகப் பேசும்பொழுது அதற்கு மாற்றாக சிவசிவா என்று சொல்லும் பழக்கம் ஏற்பட்டு, நல்லது குறைந்தும் மற்றது பரவியும் உள்ளது.

இரு தீவிர வைஷ்ணவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசும்பொழுது சரி என்பதற்குப் பதிலாக “அடியேன்” என்பார்கள். வைஷ்ணவ மத சரணாகதி தத்துவம் முதிர்ந்து நான் “அடியார்க்கும் அடியேன்” என்றாகி நடைமுறைப்படுத்தியதாகும்.

நம் நாட்டுப் பழக்கம் அயல் நாட்டுக்குப் பரவியது. கிருஷ்ணா Consciousness என்ற இயக்கம் இதை ஏற்றுப் பின்பற்றுகிறது. இருவர் சந்தித்தால் ஹரே கிருஷ்ணா என்பதும், பேசும் பொழுது ஆமாம் என்பதற்குப் பதிலாக கிருஷ்ணா என்பதும் இவ்வியக்கத்தைச் சேர்ந்த அயல் நாட்டாரிடம் காணப்படுகிறது.

அப்பூதி அடிகள் அப்பரைத் தெய்வமாக வணங்க ஆரம்பித்து அவர் பெயரான திருநாவுக்கரசு என்பதைத் தம் மகனுக்குச் சூட்டினார். அடுத்த பிள்ளை பிறந்தபொழுது அவரால் வேறு பெயரை நினைக்க முடியவில்லை. அவனையும் திருநாவுக்கரசு என்றார். மூன்றாம் பிள்ளைக்கும் திருநாவுக்கரசு என்றே பெயரிட்டார். மூத்த திருநாவுக்கரசு, இளைய திருநாவுக்கரசு என அவை வழங்கின. மனம் ஓன்றிப் போனால், வேறெதையும் அதனால் நினைக்க முடியாது என்பதின் சின்னங்கள் இவை.

பக்தர் ஒருவர் விபத்தில் மாட்டி பலத்த அடிப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வந்து வீட்டில் தங்கினார். அவருக்குப் பணிவிடை செய்ய ஒரு வேலைக்காரி அமர்ந்தாள். உடல் குணமாகி பக்தர் போனபின் வேலைக்காரி எதற்கெடுத்தாலும் மதர் என்பாள். உட்கார்ந்தால், “ஓ மதர்” என்று உட்காருவாள். மாராவது கூப்பிட்டால், “மதர், வரேன்”, என்பாள். ஒரு மாதம் பக்தருக்கு வேலை செய்த பொழுது பக்தர் அடிக்கடி “மதர்” என்பதைக் கேட்டவள் தானும், “மதர் மதர்” என ஆரம்பித்துவிட்டாள். வலி அதிகமானால் முனகுவதற்குப் பதிலாக பக்தர் ‘மதர்’ என்பார். தாங்க முடியவில்லை என்ற பொழுது ‘ஜம்யோ’ என அலறுவதற்குப் பதிலாக ‘மதர்’ என உரக்கச் சொல்லுவார். புரண்டு படுத்தால் ‘மதர்’ என்பார். அப்பழக்கம் பக்தருக்கு வேலை செய்தவருக்கு வந்துவிட்டது. நாட்டில் பக்தியும், பண்பும் பரவும் வகை இது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஜெயிலில் கைதிகள் நெஞ்சில் கிருஷ்ணனைக் கண்டார். பிறகு கைதியையே கிருஷ்ணனாக உணர்ந்தார். அப்படியே அவருக்கு அனைவரும் காட்சியளித்தனர்.

பார்ப்பவரை எல்லாம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கிருஷ்ணா என அழைக்க ஆரம்பித்தார்.

பெர்னார்ட்ஷா எதைப்பற்றிப் பேசினாலும் மறக்க முடியாதபடி பேசுவார். மகாத்மா காந்தியைச் சுட்ட பொழுது, “நல்லவனாக இருப்பது ஆபத்து” என்று இச்செய்தி கூறுகிறது என்றார். ஒருவருக்குப் பல்வளியிருந்தால் அவர் பார்ப்பவரையெல்லாம், “இவருக்குப் பல்வளி இல்லை” போலிருக்கிறது என்று பல்வளி கோணத்தில் பார்ப்பார் என்கிறார் ஏனு.

பொதுமக்கள் சிவா, ராமா என்பது கடவுளின் நாமத்தை உச்சரிப்பதாகும். ஸ்ரீ அரவிந்தர் கிருஷ்ணா என்பது அவர் அந்தேரம் எதிரேயின்ஸவரை கிருஷ்ணனாகக் காண்பதாகும்.

வாயிற்படிகள்

தீலிப்குமார் உயரமானவர். அவர் தலை வாசற்படியில் இடித்துக் கொண்டது. அது பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு எழுதினார். ஆசிரம இன்ஜினீயர் குள்ளமானவர். இக்கடித்திற்குப் பதில் எழுதிய ஸ்ரீ அரவிந்தர் தத்துவத்தையும் இன்ஜினீயரின் உயரத்தையும் நகைச்சுவையுடன் கலந்து எழுதினார்.

குள்ளமான இன்ஜினீயர் தம் உயரத்திற்கேற்பக் கட்டிலிட்டார் போலும். அதை விட உயர்ந்த தலைகளை மறந்து விட்டாரோ? எனக் குறிப்பிட்டார்.

வலியை வலியாகவும் அனுபவிக்கலாம், ஆனந்தமாகவும் மாற்றலாம் என்பது ஆன்மீகத் தத்துவம். தாம் ஜெயிலிலிருந்தபொழுது பயங்கரச் சிவந்த எறும்புகள் அவருடலில் படை எடுத்துக் கடித்த வேதனையைச் சொல்லி, அதைத் தம்மால் ஆனந்தமாக மாற்ற முடிந்ததெனவும், அப்பொழுதுதான் வலியை ஆனந்தமாக மாற்ற முடியும் என்று தாம் கண்டதாகவும் கூறுகிறார்.

ஆன்டவன் அன்புடன் அளிக்கும் ஆனந்தத்தை மனிதன் அறியாமையால் வலியாக மாற்றுகிறான் என்ற தத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டு ஆனந்தத்தை வலியாகவும் மாற்றலாம் என்று மிருதுவாகக் கூறுகிறார்.

“துரிசனம்வரை நான் மேலே வந்து உங்களைத் தரிசிக்க முடியாதல்லவா? இந்தக் கற்றுக்குடியை ஏன் நீங்கள் என் இருப்பிடம் வந்து என் மனச்சுமைகளினின் ரூ காப்பாற்றக் கூடாது?” என்று உரிமையும் நகைச்சுவையும் கலந்து கேட்கிறார், அவருக்கு தினமும் கடிதம் எழுத உரிமையுள்ள சாதகர். நம் நாட்டு மாபுப்படி எந்த சிஷ்யரும் குருவுக்கு இது போல் எழுத நினைப்பதில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் சாதகர்களைப் பணியும் சிஷ்யர்களாக நடத்தவில்லை. சம உரிமையுள்ள நண்பர்களாக நடத்தினார்.

பதிலாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதுகிறார்,

ஏன் காரணமில்லாமல் சோக தேவதையைத் தழுவ வேண்டும்? என்றும்போல் சந்தோஷமாக இருக்கக் கூடாதா? சிரித்தால் உடல் பருக்கும். நாட்டியமாடினால் உடல் மெலியும். சிரித்துப் பருமனாவதும், நடனமாடி இளைப்பதும் நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதை விட உயர்ந்த முறை.

கனவில் தரிசனம்

வடநாட்டு பக்தர் ஒருவருக்கு நெடுநாளைய விருப்பம் ஆசிரமம் வர வேண்டும் என்பது. அது பூர்த்தியாகாதபொழுது ஒரு நாள் கனவில் கடலிலிருந்து ஸ்ரீ அரவிந்தர் தேஜோமயமாய் எழுவதைக் கண்டார். கனவில் தரிசனம் பூர்த்தியானதாக அவர் நினைத்தார். அன்று பகவான் சமாதியானதைப் பிறகு பேப்பரில் கண்டார்.

கனவில் கானும் தரிசனம் குட்சம உலகுக்குரிய தரிசனமாகும். பழம் பெருந் தேசபக்தர் ஒருவர். அவருக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் தொடர்பில்லை. நினைவிலும் அவர் வருவதில்லை. இவர் சேலத்தைச் சார்ந்த எளியவர். கனவில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தோன்றியபொழுது அவருக்கு விந்தையாக இருந்தது. காட்சி ஜோதிமயமாக இருந்ததால், உடனே பாண்டி சென்று கனவைப் பூர்த்தி செய்யலாம் எனக் கருதினார். கனவுக்குரிய சக்தி அவரை உந்துவதை உணர்ந்தார். மனம் பிரயாணத்தை ஏற்றது. காலையில் ரேடியோ செய்தி அவர் கனவின் கருத்தை அவருக்கு வெளிப்படுத்தியது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் சமாதியான செய்தி ஓலிபரப்பட்டது. இவர் வந்து உடலைத் தரிசனம் செய்து திரும்பினார். அடுத்த முறையாக 1973இல் வந்தார். தற்செயலாகப் புதுவை வந்ததாகக் கூறினார். பரவசப்பட்டார். ஏதும் அறியார். அவரால் எதையும் பேசமுடியவில்லை; கேட்க முடியவில்லை. அவர் நிலையைப் பார்த்தால் அவரால் எதையும் நினைக்கவும் முடியவில்லை எனத் தேன்றியது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடல் பார்வைக்கிறுந்தபொழுது ஒரு சாதகி அவர் ஆசிரமத்தின் நடுவேயுள்ள மரத்தில் சாய்ந்திருப்பதாகக் காட்சியில் கண்டார். புதுவை கவர்னர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கணவில் பார்த்தார். ரமண மகரிஷி கணவில் வந்து ஒருவருக்குத் தீட்சை அளித்தார்.

பட்டினத்தார் கணவில் ஒரு குழந்தை மரத்தில் ஏணைகட்டி தூங்க வைப்பதைப் பார்த்தார். பட்டினத்தாருக்குப் பிள்ளை வரம் கணவில் இப்படித்தான் என்று கருதி அக்குழந்தையைத் தேடிப் போனார். கணவில் கண்டதை நிஜத்தில் கண்டு பிள்ளையைக் கேட்டுப் பெற்று வளர்த்தார்.

இப்பிள்ளைதான் அவருக்கு ஞானோதயம் அளித்தது. தங்கமும், தலிடும் இன்று என உணர்த்தவே இறைவன் இப்பிள்ளை உருவாய் வந்தான் என அறிந்து பட்டினத்தார் துறவற்றும் பூண்டார்.

அன்னை சத்திய ஜீவியக் கப்பலைத் தம் காட்சியில் கண்டதை மிக விரிவாக எழுதியுள்ளார். அக்கப்பலுக்கு அன்னையே தலைவி! அதில் உள்ளவர்கள் மிக உயரமாகவும், இளம் சிவப்பாகவுமிருந்தார்கள். அவர்கள் நினைத்தது நினைத்த மாத்திரத்தில் நடந்தது என்கிறார் அன்னை.

மனம் மாறுவது நல்லது

சாதகர்களும், ஆசிரமத்தை அறிந்தவர்களும் பணம் பாழாகிறது, கண்கொண்டு பார்க்க முடியவில்லை, இப்படி அழிச்சாட்டியம் செய்வது சரியில்லை என அடிக்கடி சொல்வார்கள். அவர்களை நோக்கி அன்னை, நான் அருளை மழையாகப் பொழுகிறேன். அத்தனையும் விரயமாவது யார் கண்ணுக்கும் தெரியவில்லையே எனக் குறைப்படுவார்.

பணத்தை விரயம் செய்தால் வருவது நின்றுவிடும்.
பணத்தைத் தாராளமாக நல்ல செலவு செய்தால்
அபிரித்தமாக வரும்.

என்றவற்றை அன்னை கூறியுள்ளார். 1972இல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூற்றாண்டு வந்தது. அப்பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் தரையைப் புதுப்பிக்கலாம் என ஆசிரம இன்ஜினீயரிங் டிபார்ட்மெண்ட் கூறியது. அதற்குரிய செலவை டிபார்ட்மெண்ட் தம் பட்ஜெட்டிலிருந்து செய்யலாம். முடியவில்லை எனில் அன்னையைக் கேட்கலாம். அன்னை எஸ்டிமேட் போடச் சொன்னார்கள். ரூ.45,000 என எஸ்டிமேட் வந்தது. டிபார்ட்மெண்ட், அன்னை அந்தச் செலவை ஏற்கவேண்டுமென எதிர்பார்த்தனார்.

ஓர் அறைக்கு அச்செலவு அந்த வருஷம் மிக அதிகம் என அன்னை கருதினார். சற்று அதிர்ச்சியும் அடைந்தார். தரையைப் புதுப்பிப்பதற்குப் பதிலாக மனதைப் புதுப்பிப்பது நல்லது என்று அவ்வெண்ணத்தைக் கைவிட்டார். அன்னை அனாவசிய செலவை ஏற்கமாட்டார்.

ஜனவரி 1ஆம் தேதி அவரை நாடி ஒரு பக்தர் வந்தார். இவர் தொழில் அதிபர். பெரும் பணம் படைத்தவார். அன்னையை ஒரு வருஷமாக அறிவார். பொதுவாகக் கருமி. அன்னைக்குக் காணிக்கை என அவர் கொடுப்பதில்லை. அவரிடம் எல்லாச் சலுகைகளையும் கேட்டுப் பெறுவார். புது வருஷம் பிறந்தது. 6 இலட்சம் ரூபாய் காணிக்கையாகக் கொண்டு வந்தார். அதே வருஷம் ஆகஸ்டில் மீண்டும் 9 இலட்சம் காணிக்கை அளித்தார். விரயமான செலவை அன்னை தவிர்த்ததால், கருமியும் கர்னனாகிறார்.

**ஆடம்பரமாகவோ, அதிகப்ப்சமாகவோ செலவு செய்வதைக்கி
மனம் மாறுதல் அன்னைக்குசுந்தது**

அன்னை நேரடியாக ஏற்கும் செலவை அதிகம் என நாம் நினைப்பது நம் அறியாமை.

கல்யாணச் சிரத்தை

சிரத்தை எனில் நம்பிக்கை. அடுத்த கட்டத்தில் கண்ணுக்குத் தெரிந்த நஷ்டம், கஷ்டத்தை மீறி எதிர்காலத்தில் வர இருக்கும் - கண்ணுக்குத் தெரியாத - நல்லதை நம்பும் மனம் கல்யாணச் சிரத்தையுடையது என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

இக்கண் ணோட்டத்துடன் அன்பர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைக் கவனித்தால் இதன் தத்துவம் விளங்கும். அதற்கு உதவியாக, பகவான் வாழ்வில் ஏற்பட்ட இன்னல்களையும், பிற்காலத்தில் அதனால் ஏற்பட்ட நல்லவற்றையும் கருதினால், நம் கடந்தகால வாழ்வு கல்யாணச் சிரத்தையின் மூலம் விளங்கும். இவை அன்னையின் கருத்தை விளக்கும்.

குப்பு வீழ்ந்தாலும், அதுவும் அருளேயாகும்,
என அன்னை கூறுவதன் ஆன்மீக அர்த்தம் விளங்கும்.

தம் ஒரு மாத வருமானம், 3 ஆண்டுகட்குமுன் ஒரு நாளைய வருமானமாகியபொழுது பக்தர் தாம் பட்ட அவதிகளை நினைத்து அன்று பொறாமையால் என்னை அநியாயமாக தொந்தராவு செய்திராவிட்டால், இன்று

நான் இதைப் பெற்றிருக்க முடியாது என்று நினைத்தபொழுதும் மனம் அவதியை நினைத்துப் பொருமுகிறது. கல்யாணச் சிரத்தையை நினைத்துப் பூரிக்கவில்லை. அன்று எதிரிகள் செய்த வேலைக்கு அவர்கள் பட்ட அவதி, தமக்குக் கிடைத்த வெற்றியே என மனத்திற்கு இன்றும் திருப்தியாக இருக்கிறது. மனம் அத்தகையது.

பலனைப் பெற்ற பிறகு, ஞானத்தை - கல்யாணச் சிரத்தையின் சிறப்பை - அடைய மனம் எதிரியின் தோல்வியில் பெருமை அடையக் கூடாது என்பது சுட்டம்.

இந்தச் சட்டப்படி, பகவான் வாழ்வை நினைக்கவே பயமாக இருக்கிறது. எப்படி நம் சொந்த வாழ்வில் நடந்ததைப் புரிந்து கொள்வது? அலிப்புர் கேசில் வக்கீலிடம் பேசாதே என அசரீரி கூறியது, குடிப்பதற்கும் கால் கழுவுவதற்கும் ஒரே பாத்திரம் ஜெயிலில் கொடுத்தது; சிவப்பு ஏறும்புகள் உடலெல்லாம் கடித்தது; புதுவைக்குப் போ எனக் குரல் கேட்டது; சுதந்திரம் வந்துவிட்டது என்ற குரல்; எலும்பு முறிந்தது; ஆபிரிக்காவுக்கு அனுப்ப சர்க்கார் முயன்றது; மின்காய்வற்றலைச் சாப்பிட்டது; கல் விழுந்தது; காங்கிரஸ் அவர் ஆலோசனையை மறுத்தது; கல்கத்தா பஞ்சத்தாலும், கலவரத்தாலும் வட்சக்கணக்கான உயிரை இழுந்தது; சாதகர்கள் ஹிட்லர் வெற்றியை நாடியது; தியானக் கூட்டத்தில் CID வந்து மறைந்திருந்தது; உடல் வெந்தது ஆகியவற்றை எப்படி கல்யாணச் சிரத்தையுடன் மனிதன் ஏற்பது?

பகவான் அவற்றைப் பொறுத்துக் கொண்டார். அதன் பலனாக அவர் வாழ்வில் பல விளைவுகளைக் காண முடிந்தது. வக்கீலுக்கு, கேஸ் விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டாம் என்பதை ஏற்றதன் விளைவு கேஸ் ஜெயித்தது. ஒரே பாத்திரத்தை உபயோகப்படுத்துவது கஷ்டம், மனம் ஏற்காது. அதை அப்பொழுது ஏற்றுக் கொண்டார். அவருடைய யோகம் மனம் ஏற்காததில் பிரம்மத்தைக் காண்பது. அது சித்திப்பதற்காக ஜெயில் கொடுத்த அனுபவம் அது. சிவந்த எறும்புகள் கடித்தால் நெருப்பால் சுட்டது போலிருக்கும், அதை அவர் ஆனந்தமாக மாற்றினார். ஆனந்தத்தை வலியாக மாற்றுபவன் மனிதன். வலியை ஆனந்தமாக மாற்றுவது யோகம்.

பேயன் பழும்

ஓரு சாதகர் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு எழுதி என் நெஞ்சில் உங்கள் கரிய உருவத்தைக் கண்டேன், அதன் பொருள் என்ன? எனக் கேட்டார்.

“நீங்கள் கண்டது என்னுள் உள்ள சிவபெருமான்” என ஸ்ரீ அரவிந்தர் பதிலுரைத்தார்.

சிவனையும், கிருஷ்ணனையும் அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடலில் வந்து தங்கி சத்திய ஜீவியத்தை அழைக்குமாறு வேண்டினார். சிவன் மறுத்துவிட்டார். சத்திய ஜீவியம் வந்தபின் தாம் வருவதாகக் கூறினார். கிருஷ்ணபரமாத்மா ஒத்துக்கொண்டார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடலில் அவர் நுழைந்து கரைவதை தாம் கண்டதாக அன்னை கூறினார். ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் இதைக் கூறியபொழுது, “கடவுள்கள் என் வேலைக்குத் தடை” என்றார்.

ஆசிரமம் புண்ணியஸ்தலம், அம்மண்ணின் விசேஷம் குட்சமப் பார்வையுள்ளவர்க்குத் தெரியும். தரையிலிருந்து கொஞ்சம் மன் எடுத்து வலிக்கும் தலையில் பூசினால் தலைவலி போகும். சமாதிக்கு அடியே நீருற்றுள்ளது. அங்கு தக்காளியும், பேயன் வாழைப்பழும் பயிரிட்டனர். அன்னை பேயன் பழங்களைப் பார்த்து, இது உடலுக்கு நல்லது என்றதுடன் அவற்றை

“இவை ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாழைப்பழும்”

எனப் பேயரிட்டார். ஆசிரமத்திற்குக் காய்கறி வாங்குபவர் அங்கு பயிரிட்ட தக்காளிப் பழங்களைக் கண்டு, “இவை போன்ற சுவையான தக்காளிகளை நான் கண்டதில்லை” என்றார்.

வாழைப்பழத்தை நாம் மொந்தன், பேயன், பூவன் பழங்கள் எனக் கூறுகிறோம். இம்மூன்று பழங்களும் திருமூர்த்திகளைச் சார்ந்தவை.

- முகந்தனை நாம் மொந்தன் எனவும்
- சிவனைப் பேயன் எனவும்
- பூவில் (தாமரையில்) உள்ள பிரம்மாவை பூவன் எனவும் கூறுகிறோம்.

அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாழைப்பழும் என்று பேயன் பழத்தைக் குறிப்பிட்டது நம் பரம்பரைக் கருத்தை ஒட்டியுள்ளது.

என் அன்னை வரவில்லை?

வங்காளவிரிகுடா, அரபிக்கடல், இந்துமகா சமுத்திரம் என நாம் மூன்று பிரிவாகச் சொன்னாலும், கடல் ஒன்றே, பெயர்கள் வேறு. நாமிட்டது பெயர். இயற்கையில் அப்பிரிவு இல்லை.

அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் என நாம் பிரித்துக் கூறுகிறோம். அவர்கள் இரு வேறு நபர்கள் என்பது உண்மையானாலும் அவர்களிருவரும் ஒரே சக்தியைத் தாங்கியுள்ளனர் என்பதைப் பலமுறை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சமயம் ஒரு குடும்பம் வந்தது. ஒரு சிறு குழந்தையும் அவர்களுடனிருந்தது. அக்குழந்தையை ஆசிரமப் பள்ளியில் சேர்த்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தரிசிக்கும் பாக்கியத்தை இழுந்துவிட்டதை அக்குழந்தையால் மறக்கமுடியவில்லை. தம் 15ஆம் வயதில் அன்னை தரிசனத்திற்கு அப்பெண் கூட்டத்தில் வந்து நின்றாள். அன்னை உள்ளிருந்து terrace balcony பால்களிக்கு வந்தார். தரிசனம் தந்தார். தரிசனம் முடிந்தது. உடனிருந்த பெற்றோரை அச்சிறுமி, “என் அன்னை தரிசனத்திற்கு இன்று வரவில்லை?” எனக் கேட்டாள். மேலும், “நான் தரிசனத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தாழியில்லாமல் பார்த்தேன்” எனவும் கூறினாள். பெற்றோர் இல்லிவரத்தை அன்னைக்கு எழுதிக் கேட்டனர்.

தரிசனத்தின்போது ஸ்ரீ அரவிந்தர் என் பக்கத்தில் வந்து நின்றார் என அன்னை பதில் எழுதினார். அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஒருவரே, வேறில்லை. ஈருடலும் ஒரு சக்தியுமாவர் அவர். கீழ்க்கண்டவை அன்பர் அனுபவங்கள்.

- தரிசனத்தில் அன்னை முகம் மாறி ஸ்ரீ அரவிந்தரானது.
- தரிசனச் சமயம் அவர்கள் இருவர் இருந்த இடத்தில் பேரொளி மட்டுமே தெரிந்தது. அவர்கள் உருவங்கள் பக்தர் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை.
- அன்னைக்கு 90 வயது ஆனபொழுது தரிசனத்திற்கு முதல்தரம் வந்தவருக்கு அன்னை 30 வயதாகத் தெரிந்தார். 90 வயது அன்னையை அவர் காணவேயில்லை. போட்டோ கேட்டார். போட்டோவில் 90 வயதான அன்னையைக் கண்டு அவர் நம்ப மறுத்து, தம்மால் ஆசிரமத்தில் எதையும் நம்பமுடியவில்லை என்றார்.

30 வயது படத்தைப் பார்த்தபின், “இதுதான் நேற்று நான் பார்த்த அன்னை” என்றார்.

ஆன்மீகப் பண்பு

ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவையிலிருந்தபொழுது அவர் உயிருக்கு எந்த நிமிஷமும் ஆபத்திருந்தது. அவருக்கு வரும் தபால்கள், செய்திகள், அவரைச் சந்திக்கும் நபர்கள், வரும் பணம், அனுப்புவர் பெயர் ஆகியவை எவருக்கும் தெரிவது ஆபத்து.

பணம் அனுப்புவர் யாரெனத் தெரிந்தால் இனி பணம் வாராது. அனுப்புவருக்குப் போலீஸ் தொந்தாவு அவருடைய சாதகர் கூட்டத்திலேயே ஒரு CID மறைந்திருக்கிறான். வருபவர் யார் எனத் தெரிந்தால் போலீஸ் அவரைப் பின் தொடரும். உயிருக்கும், உரிமைக்கும், உடலுக்கும் எந்த நேரமும் எந்த ஆபத்தும் வரும் என்ற நிலையில் உள்ள புரட்சிக் குழுக்கள் முதல் வேலையாக பிரமாணம் செய்து கொள்வார்கள். ரத்தத்தால் தங்கள் பிரமாணத்தை எழுதுவார்கள். வங்காளத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருந்தபொழுது பயங்கரவாதிகளின் குழுக்கள் அவர் வீட்டிலேயே வெடிகுண்டு செய்தார்கள். அவர்கள் சந்தித்துப் பிரமாணம் செய்து கொள்வதும், புதியவரைச் சேர்க்கும்பொழுது இரகசிய பிரமாணம் செய்து கொள்வதும் உண்டு.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் யாரையும் பிரமாணம் செய்யும்படி கேட்பதில்லை. யாரையும், அவர் எதையும் செய்யும்படி வற்புறுத்துவதில்லை. அங்கேயுள்ள செய்தி வெளியே போனால் உயிர் போகுமா, நாடு கடத்துவார்களா, ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டுமா, வீட்டைக் காலி செய்வார்களா, வரும் பணத்தைப் பறிமுதல் செய்வார்களா என்ற நிலையில்

எவரையும் இரகஸ்யமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்காமலிருக்க

ஆன்மீகப் பண்பு தேவை

- அவருடைய யோகத்திற்கு முறைகள் (ஆசனம் போன்றவை) கிடையா.
- அவர் ஆசிரமத்தில் உறுப்பினர் என்பதற்கு விண்ணப்பம், கார்டு போன்றவை இல்லை.
- எதையும் எவரையும் வற்புறுத்துவதில்லை.
- தாமே விரும்பி தம்மைக் கட்டுப்படுத்தியவரையே ஸ்ரீ அரவிந்தர் விரும்புவார்.

- சுயக் கட்டுப்பாடு மட்டும் இருப்பது ஆன்மீகப் பண்பாகும்
- நடைமுறையில் தானே நம்மைத் தேடி வருவதை மட்டும் ஏற்படதே ஆன்மீகப் பண்பிற்கு அடையாளம்.

அனந்தனின் அபரிமிதம் - Touch of Infinity

வாழ்வை யோகம் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏற்றுக் கொண்டார். மகான்கள் உள்ள இடம் சூப்சமாக இருக்கும் என்பது நம் மரபு. ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பார்வைப்பட்டவர்கள், அவர் அங்புக்குரியவர்கள், அவர்களைப் பெற்றவர், அவருக்குரியவர் என்பவர்கள் வாழ்வில் நடந்தவை அவர் யோக முத்திரையைப் பெற்றிருக்கும். அதன் அடையாளங்கள்,

- ஸ்தாபன தலைமையை எட்டுவது,
- அதிர்ஷ்டம் தேடி வருவது,
- நாடெங்கும் புகழ் பரவுவது;
- இல்லாதது நடப்பது,
- முடிவில்லாத முன்னேற்றம்.

அகில இந்திய காங்கிரஸில் தமிழ்நாட்டின் பங்கைப் பெரும்பாலும் பெற்றவர் ராஜாஜி. அதன் தலைமை எந்தத் தமிழனுக்காவது உண்டு எனில் அத்தகுதியைப் பெற்றவர் அவரே. இப்பதவியைப் பெரும்பாலும் வடநாட்டினரே வகித்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்தவர் தங்கள் தங்கள் ஸ்தாபனத்தில் தலைவராக வருவதும் அல்லது மிக உயர்ந்த நிலையை அடைவதும் அன்பர்கள் அனுபவம்.

புதுவையில் சௌவாசாச்சாரி, பாரதி, வ.வே.சு. அப்யார் ஆகியவர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தரை அடிக்கடி சந்தித்தனர். பிற்காலத்தில் பாரதி தவிர இவர்கள் வாழ்க்கை விபரங்கள் அதிகமாகத் தெரியவில்லை. நேருவுடன் அன்னையைத் தரிசித்த காமராஜ் ஸ்ரீ அரவிந்தத்தின் அணைப்பில் வந்தார். அவர் தம் ஸ்தாபனத்தில் தலைமையை வகித்தார். சாஸ்திரியும், இந்திராவும் பிரதமரானார்கள்.

ஒரு பாங்க் ஆபீசர்கள் பலர் அன்னையை தரிசித்தனர். சிலர் அவர் சேவையில் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் நால்வர் 4 அகில இந்திய பாங்குகளுக்குத் தலைவர்களானார்கள்.

அன்னை ஆசிரமத்தின் சேவையில் கலந்துள்ள விவசாயிகள் வருமானம் 20 ஆண்டுகளில் 1000 மடங்கு உயர்ந்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தரிசித்துப் போன தொழிலதிபர் ஒருவரை 40 ஆண்டுக்கு முன் சர்க்கார் அழைத்து வற்புறுத்தி 30 கோடி பணம் கடன் கொடுத்து நாட்டிலேயே உள்ள இரண்டு கம்பனிகளில் ஒன்றை ஆரம்பிக்கச் சொன்னார்கள்.

இந்திய சுதந்திரம் 15 ஆகஸ்ட். அதை சூட்சம உலகிலிருந்து, கடைசிவளை நிறைவேற்றியவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர். அதைப்பற்றி 'Freedom at midnight' 'நடுநிசியில் சுதந்திரம்' என எழுதப்பட்ட புத்தகம் 6 கோடி பிரதிகள் (60 million) விற்றதாக எழுதியுள்ளார்கள். இது சரியா எனத் தெரியவில்லை. 60 லட்சம் பிரதியாணாலும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சக்தியை நாம் இதில் காண முடிகிறது.

Garden house - தோட்டம்

70 வருஷத்திற்கு முன் சென்னை என்பது சைனாபஜார், மைலாப்பூர், சிந்தாதிரிப்பேட்டை போன்ற முக்கிய இடங்களைக் கொண்டது. அன்று பெரிய வசதியுள்ளவர்கள் பெரிய வீடு கட்டவேண்டுமானால், நகரத்திலிருந்து 5,6 மைல் தள்ளி பெரிய மணைகளை வாங்கி பங்களா கட்டி அதைச் சுற்றி மரங்களை நடுவார்கள். கல்கத்தாவில் 100 ஆண்டுக்கு முன் இது போன்ற பழக்கம் பரவலாக இருந்தது. அப்படிக் கட்டப்பட்ட வீடுகளை Garden House தோட்டமும் வீடும் என அழைத்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தகப்பனார் 2½ ஏக்கர் மணையில் மணிக்கோலா என்ற இடத்தில் இது போன்ற பங்களா ஒன்றைக் கட்டினார். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பழைய நாட்களை ஆராய்ச்சி செய்யவர்கள் இந்த வீட்டை போட்டோ எடுத்து வந்துள்ளனர்.

பணம் மிகவும் சிரமமானபொழுது ஒரு சமயம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் Garden House பணம் என்னாயிற்று? ஏன் வரவில்லை? என்று கேட்கிறார். இந்த வீட்டிலிருந்து வருமானம் அவர் புதுவையிலிருந்தபொழுது வந்திருப்பதை இவர் சொல் காண்பிக்கின்றது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எப்பொழுதோ ஒரு முறை இவ்வீட்டிற்கு வந்திருக்கின்றாராம். சில முறை வந்திருக்கலாம் என்கின்றனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தமிழ் பர்ன் பயங்கரவாதிகளின் தலைவர். அலிப்பூர் கேசில் முதல் எதிரி. இவர் இளைஞர்கள் பல்வரை - 10, 12 பேரை - இவ்வீட்டில்

சேர்த்து துப்பாக்கிப் பயிற்சியையும், வெடிகுண்டு செய்வதையும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார்.

வருபவர்களை விசாரித்து உள்ளே அனுமதிப்பது பரீன் வேலை. சமையலை மண் பாண்டங்களில் செய்தனர். கீதைபற்றி உரையாற்றினர். அங்குள்ள மாமரத்தில் துப்பாக்கிப் பயிற்சி செய்தவர்கள் ஏராளம். கடிதங்களில் இவ்வீட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது அங்குள்ள ‘குரங்குகளைப் பற்றி எழுதுவார்கள். குரங்கு என்பது வெடிகுண்டிற்கு சங்கேதச் சொல்.

போலீஸ்காரன் ஒருத்தன் இவ்வீட்டைக் கண்டுபிடித்து விட்டான். போலீஸுக்குச் செய்தி போய் படை எடுத்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தரையே அவர்கள் கண்கள் தேடின. அவரில்லை என்று ஏமாந்தனர். மற்ற அனைவரும், அவர்கள் ஆயுதங்களும், வெடிகுண்டு மருந்துகளும் பிடிப்பட்டன.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆசிரம வாழ்வில்

அன்னை பக்தர்க்கட்கும், அவர் யோகத்தைச் செய்பவர்கட்கும் ஆயுள் அதிகம். 75, 80 வயதானவர்கள் 65, 55 வயதாகத் தோன்றுவர். நடையும், செயலும், குரலும், சுறுசுறுப்பும் அங்ஙனமிருக்கும்.

உணர்ச்சிப் பூர்வமானவர்களுக்குச் சூட்சமமுமிருந்தால் சிறுவயதிலிருந்தே அவர்கட்கு நடக்கப் போவது தெரியும். நாளைக்கு சித்தப்பா வரப் போவது, இன்றே தெரியும். சென்ற மாதம் எனக்கு ஓர் ஆங்கிலேயரை நினைவு வந்தது. 25 ஆண்டுகட்கு முன் இவர் என்னைச் சந்தித்தார். சுமார் 1 மாதம் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தபொழுது தினமும் என்னை வந்து சந்திப்பார். இவர் பெயர் Ralph - ரால்ப். சென்ற மாதம் இவர் நினைவு வந்தது. நேற்று அவர் போன் செய்து என்னைச் சந்திக்க விருப்பம் தெரிவித்தார் என எனக்குச் செய்தி வந்தது. தற்சமயம் நான் அவர் வேண்டுகோளை ஏற்க முடியவில்லை. இதுபோன்ற அனுபவம் அனைவருக்கும் உண்டு. சூட்சமமும், உணர்வும் உள்ளவர்க்கு இது அதிகம். அவர்கள் வழிபடும் கடவுள் அவர்கட்கு நிதர்சனமாக, தத்ருபமாகத் தெரிவதுண்டு.

அப்படிப்பட்ட ஒருவர் அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் காலத்திற்குப்பின் ஆசிரமம் வந்தார். புதுவை வந்தபின், சமாதிக்குப் போகும் முன்னிரவு அவரால் தூங்க முடியவில்லை. இவரை நன்கு அறிந்த இவர் குடும்பத்தார், இவர் புதுவை வந்து சமாதி தரிசனம் செய்யவிரும்பியும், நெடுநாள் அவர் அவ்வேண்டுகோளை ஏற்கவில்லை. நடுநிசிவரை தூக்கம் வராமற் புரண்டவர் சுமார் ½ மணி தூங்கி எழுந்தபின் தெளிவாகவும், தெம்பாகவும் உணர்ந்தார். இதயத்தில் ஓர் ஒளி தெரிந்தது. அது எழுந்து புருவமத்திக்குப் போயிற்று. ஆனந்தம் பெருக்கெடுத்தது. இது அன்னை தரிசனம்.

சாந்தம் தம்முள் நுழைந்து சந்தோஷம் பொங்குவது ஒரு நாள் தெரிந்தது. இவர் சரிவர ஆங்கிலம் கற்காதவர். இவர் ‘சாவித்திரி’ படிக்க வேண்டுமென்று மற்றவர் கூறினர். சாவித்திரியைப் பிரித்துப் படிக்க அவர் முயன்றபொழுது

தம் கண்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கண்களாக மாறி படிப்பதை அவர் உணர்ந்தார். உடல் ஆனந்தத்தால் பதறியது. தொடர்ந்து பல பக்கங்கள் படித்து வியந்தார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அன்னையும் பக்தர்களுடன் ஐக்கியமாகி விடுகிறார்கள். சூட்சமம் உள்ளவர்கள் அதை உருவமாக உணர்கிறார்கள். அப்பார்வை அனைவருக்கும் இல்லாததால், மற்றவர்கள் கனவில் அதைக் காட்சியாகக் காண்கிறார்கள். அந்த நேரம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் மற்றவர்கள் வாயிலாகச் சொல்லாகவோ, படமாகவோ, புத்தக ரூபமாகவோ வருகிறார். அருள் அனைவருக்கும் ஒன்றே. தெரிவது பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. தெரியாததால், அருளில்லை எனப் பொருளில்லை. ஆப்பரேஷன் செய்வதை நாம் அறிவில்லை. ஆனால் டாக்டர் சொல்வது மட்டுமே நமக்குத் தெரியும். நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும் அத்தனையும் நடப்பதுபோல், அருள் நம்மை அறியாமல் செயல்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது.

இந்த பக்தர் அதிகாலையில் எழுந்து தியானம் செய்வார். தியானம் meditation, concentration என இருவகைப்படும். எது என இவர் அறிய விரும்பினார். அன்னையுடன் மானசீகமாகப் பேசுவார். அன்னையின் குரல் பதில் கூறும்.

“நீ எதுவும் செய்யவில்லை.

**உன் சரணாகதியை ஏற்ற இறைவன் தியானம்
செய்கிறான். உன் மனத்தால் நீ குறுக்கிடுவது
அவசியமில்லை”** என அன்னை உள்ளிருந்து பேசினார்.

புன்முறைவல்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எப்பொழுதும் சிரிப்பதில்லை. அன்னை எந்நேரமும் வாய் நிறைய சிரிப்பார். எப்பொழுதும் புன்னகையால் மலரும் அன்னை பல சமயங்களில் சிரிக்காமலேயிருப்பதைப்பற்றிச் சாதகர்கள் பகவானுக்கு எழுதி, ‘என் அன்னை என்னைப் பார்த்தவர் சிரிக்கவில்லை, என் மீது கோபமா’ எனவும் கேட்பதுண்டு. மலர்ந்த முகம் இனிய நிலை. தன் முன்னால் நிற்கும் பக்தனுடைய ஆத்மாவுக்கு அருள் செய்யச் சிரிக்கும் அன்னை, பேராருள் செய்ய வேண்டியபொழுது தம் உள்ளே சென்று (concentrate) தியானநிலையிலிருந்து அதிகப்பட்ச சக்தியை பக்தனுக்குத் தா முயல்கிறார் என்ற ஒரு விளக்கத்தை பகவான் சாதகருக்கு எழுதினார்.

அன்னையை ஆர்வமாக நினைத்து, நினைவில் லயித்தால் நம் முகத்தில் நம்மை அறியாமல் புன்னகை தோன்றும், காண்பவருக்கு அது beatific smile தெய்வீக மலர்ச்சியாகத் தெரியும். நம்முள் அன்னையிருக்கிறார். நாம் சாப்பிடும் சாப்பாட்டை அவரே சாப்பிடுகிறார் என்பது சமர்ப்பணம். அச்சமர்ப்பணம் பலத்தால் வாயில் விழுந்த சாதம் அமிர்தமாக இனிக்கும். அன்னை குப் வாங்கும் நாள்களில் தாமே குப்பை அருந்தி, மீதத்தை பக்தருக்கு அளித்தவற்றை பெற்றவர் பெற்ற இன்பம் அதுவே.

இன்று வரவேற்பறை என்படும் இடத்தில் 1926க்கு முன் குப் வழங்கப்பட்டது. சிறுவன் ஒருவன் ஆசிரியம் வந்தான். அவன் தகப்பனார் இங்கிருந்தார். அன்னையைத் தரிசிக்க அவன் விழைந்தபொழுது இன்று reading room உள்ள இடத்தில் அன்னை தரிசனம் தந்தார். 60 ஆண்டுக்குப் பின்னும் அத்தரிசனம், அன்னையிருந்த சூழல், அவர் உடை அவருக்குத் தெளிவாக நினைவுள்ளது. சிறுவன் அன்னையை வணங்கி எழுந்தவன், “நான் திரும்பிப் போக விரும்பவில்லை” என அன்னையிடம் கூறினான். அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கேட்டுச் சொல்வதாகக் கூறினார்.

அடுத்த வாரம் தரிசனம் வந்தது. அந்த நாட்களில் தரிசனம் பெறுவர்கள் பெயர்ப் பட்டியல் நோட்டீஸ் போர்டில் வரும். பையன் ஆர்வமாகத் தரிசனத்திற்குத் தன் தகப்பனார்பின் போனான். திரும்பப் போக மறுத்த பையன் என ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறிய உதவும் என நினைத்தான். தகப்பனார் தரையில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் பாதங்களில் தலை வைத்து, தம்மை மறந்திருந்தார். அந்நேரம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பார்வை சிறுவன் மீது பட்டது.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிறுவனைக் கண்டு புன்முறைவல் செய்தார்.

மறுநாள் இச்செய்தியை அறிந்த அன்னை பையனுக்குச் சொல்லி அனுப்பினார், “ஸ்ரீ அரவிந்தர் உன் மீது சந்தோஷப்பட்டார்” என செய்தி வந்தது.

பவித்ரா

பிலிப் சென்ட் ஹிலேர் என்ற பிரெஞ்சுக்காரர் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தார். இவருடைய ஆசிரியப் பெயர் பவித்ரா. பவித்திரம் எனில் தூய்மை. இவர் ஒரு இன்ஜினியர். ஆண்மாவைத் தேடி, ஜப்பான், சைனா, திபேத் போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் போய் முடிவாக ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சரண் அடைந்தார்.

ஆசிரமம் ஆரம்பிக்கும்முன் என்பதால் பவித்ரா தினமும் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் காண்பார். இவருடைய கேள்விகள்கு பகவான் பதில் கூறுவார். அப்படி பகவான் கூறியவற்றில் சிலவற்றை இங்கு சுருக்கமாகத் தருகிறேன்.

- பிரான்சுக்குத் திரும்பப் போக நினைப்பது பலன் தாராது.
- இங்கு வந்து நீங்கள் புதியதாய் கண்ணுற்ற ஆன்மீகச் சக்தியைத் திரும்பப் போனால் இழந்து விடுவீர்கள்.
- இது தோல்வியாகும்.
- புதிய ஆன்மீகச் சக்தி உங்களில் வெளிப்பட முயல்கிறது.
- அறிவும், திறனும், அந்தரங்க உண்மையிருப்பதால் இது பலிக்கும்.
- சொந்தக் கருத்து முன் வருவதை மறுத்தால் உங்கள் அறிவின் திறன் ஆன்மீகப் பலன் தரும்.
- அதைப் பெற மனம் மௌனம் பெற வேண்டும்.
- உங்களுக்கு உதவக் கூடிய யோகிகள் பலர் இந்தியாவில் இருக்கிறார்கள்.
- அவர்கள் பாசை நீங்கள் அறியாதது.
- புதியவர்களை எளிதில் அவர்கள் ஏற்பதில்லை எனினும் அவர்களை நீங்கள் நாடலாம்.
- மோட்சம் கிடைப்பது முதல் நிலை,
- ஜோதி எல்லாக் கரணங்களிலும் நுழைவது அடுத்த நிலை.
- மனிதனைப் பரிசுத்தப்படுத்துவது ஆயுள்கால வேலை.
- இந்த இலட்சியத்தை உங்கள் முன் வைக்கின்றேன்.
- இங்கேயே தங்க நீங்கள் முடிவு செய்தால் என்னால் உதவ முடியும்.

இவற்றைக் கேட்டபின் பவித்ரா ஆசிரமத்தில் தங்கிவிட்டார். இவர் காலமானபின் இவர் ஆத்மா அன்னை நெஞ்சில் குடிகொண்டது. ஒரு கஷணம் கூட அதை விட்டு அகலவில்லை என அன்னை கூறினார். ஆசிரமப்ளரிக்குப் பவித்ரா டைரக்டராக இருந்து ஆரம்பித்து நடத்தினார்.

அநாமா

நாம் குருவுடனிருக்கும்பொழுது எல்லாக் காரியங்களையும் அவரிட்டப்படிச் செய்ய வேண்டும் என நினைக்கின்றோம். இது இயல்பு ஆனால் இயல்புக்கும் அளவுண்டு.

குரு நம் சுபாவப்படியே நமக்கு ஆலோசனை சொல்வார். நமக்கு எது உயர்ந்ததோ அதை எந்தக் குருவும் சிஷ்யரிடம் தடையின்றிக் கூறுவதில்லை. பல விஷயங்களுக்கு வாழ்வு அனுமதியளிக்கும், பல விஷயங்கள்கு வாழ்வு தடையாக இருக்கும்.

நமக்கு இரு எண்ணங்களுண்டு. ஒன்று நாம் பேசப் பிரியப்படுவது. அடுத்தது நம் உள்ளூணர்வு ஏற்பது. இவை இரண்டும் ஒன்று போலிருந்தால் குழந்தை சாதகமாக இருக்கும். குரு தடையின்றி ஆலோசனை சொல்வார். குருமார் என்பவர்கள் பல வகையினர். சிஷ்யர்களும் பல வகையினர்.

- குரு சொல்லாவிட்டாலும் எது அவருக்குத் திருப்தி தருமோ அதைச் செய்ய விரும்பும் சிஷ்யன்.
- நமக்குப் பிடிக்காவிட்டாலும், குரு சொல்லியதில் உண்மையிருக்கும் என்பதால் உள்மாற ஏற்று, செய்து, பயன் பெறுபவர்.
- குரு சொல்வதை, சௌகரியமானதை ஏற்று, மற்றதைப் பறிக்கணிப்பவர்.
- தனக்குப் பிரியமானதைக் குரு சொல்ல வேண்டும் என விரும்புபவர்.

குருவின் மனநிலை

- சிஷ்யனுக்குப் பிடித்த நல்லதைச் சொல்பவர்.
- சிஷ்யனுக்குத் தவறு நேரும் என்றபொழுது கண்டித்து அதனின்று விலக்குபவர்.
- தன் இஷ்டப்படி சிஷ்யன் நடக்க வேண்டும் என வற்புறுத்துபவர்.
- கேட்டதற்கேற்ப பதில் சொல்பவர்.

வீடு, குழந்தைகள், தொழிலுக்குப் பெயர் கேட்பது சிஷ்யர் வழக்கம். அப்படி அன்னையிடம் கேட்டவர்கட்கெல்லாம் அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெயரை

வைத்தார். அன்னை தம் பெயரை வைக்க மாட்டார். அன்னை பெயரை வைத்து அதற்கு ஆசி கேட்பதுண்டு. கேட்பவர் முழுமனதுடன் கேட்பது முறை. தமக்கோ, வீட்டில் மற்றவர்க்கோ குருவிடம் பெயர் கேட்க இஷ்டமில்லாவிட்டால், கேட்காமலிருப்பது நன்று.

ஸ்ரீ அவிந்தரிடம் பிறந்த குழந்தைக்குப் பெயர் கேட்டார்கள். அவரிடமிருந்து பதில் வரவில்லை. அடுத்த ஆண்டு குழந்தைக்கு ஆசி பெறப் போனபொழுது பகவான் பெயரென்ன என்றார். ஓராண்டாக பெயருக்காகக் காத்திருக்கிறோம். இன்னும் பெயர் வைக்கவில்லை என்றனர். பகவான் பேப்பரில் அநாமா என எழுதிக் கொடுத்தார். அதுவே குழந்தைக்குப் பெயராயிற்று.

குரு பெயர் கொடுக்கும்வரை பொறுத்திருப்பது சிஷ்யனின் உயர்ந்த மன நிலையைக் காண்பிக்கின்றது. பெயரிட குரு தயங்கியதால், தம் மனத் தயக்கத்தை உணர்வது ஒரு முறை.

எது சரி என்பது குழந்தையின் எதிர்காலம் காட்டும். பெயரையும் மறந்து ஈஸ்வர தியானத்திலிருந்தால் சிஷ்யன் உயர்ந்த மன நிலையுடன் காத்திருந்தான் எனப் பொருள். ஊர் பேர் தெரியாதவனாகிவிட்டிருந்தால், ஆழ்மனம் அடம் பிடித்து குருவை வற்புறுத்தியதாகப் பொருள்.

முக்கியமானவர் வந்திருக்கிறார்

ஆசிரமம் ஆரம்பிக்கும் முன் ஒருவர் வந்து கேட்டில் உள்ளவரிடம் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் போய் ஒரு முக்கியமான மனிதர் வந்திருக்கிறார் எனக் கூறவும் என்றார். அவரும் அப்படியே பகவானிடம் போய் a very important man has come என்று கூறச் சொன்னதாகச் சொன்னார். Tell him to come and see us, unimportant people, முக்கியமில்லாத நம்மை வந்து அவரைப் பார்க்கச் சொல் என்று பகவான் கூறினார்.

மனிதன் முன்னேற திறமை, பொறுமை, அடக்கம், நினைப்பு ஆகியவை தேவை. ஒருவன் தன்னைப்பற்றி என்ன நினைக்கின்றானோ, அது அவன் முன்னேற்றத்தை நிர்ணயிக்கும். பொய்யாக, பெருமைக்காகப் பேசவர்கள் வேறு. உண்மையிலேயே தம்மைப்பற்றி தவறாக நினைத்து, நினைப்பை நம்புவர்கள் பல வகையினர். மேற்சொன்ன மனிதர் அவருள் ஒரு வகையினர்.

- ஒரு கட்சியில் பேச்சாளராக இருப்பவர் கட்சி தன்னால் தானிருக்கிறது என நம்புவதுண்டு. கட்சிக்கு முக்கியமான நேரத்தில்

இவர் அழைக்கப்படவில்லை. எவரும் இவர் அவசியம் எனக் கருதவில்லை. அதன் பின்னும் அவர் தாமில்லாவிட்டால், கட்சியிருக்காது என நம்புகிறார்.

- 70 வருஷத்திற்கு முன் அன்னன் ரூ. 150 சம்பாதிக்கின்றார். தம்பி வேலையில்லாமல் 12 ஆண்டாக இருப்பதுடன் தறுதலையாக இருக்கிறான். வீட்டில் எவரும் இவரை எதுவும் கேட்பதில்லை. நன்பரொருவர் ஏன் இப்படிச் சம்பாதிக்காமலிருக்கிறாய் என்ற பொழுது, “ஏன் நான் மட்டும் சம்பாதிக்கவில்லையா? மாதாமாதம் சொள்ளாக ரூ. 10/- வருகிறது என்னால்” என்றார். ரூ. 10 ஒரு வருமானமில்லை. அச்செய்தியை ஆராய்ந்தால் இவருக்கு பாதி உரிமையுள்ள மனையில் உள்ள குடிசை வீட்டு வாடகையை அவர் குறிப்பிட்டார். அதன் மொத்த வாடகை ரூ. 3 3/4, இவருக்கு உரிமையானது ரூ. 11/4 அந்த வீட்டில் ஏழை உறவினர்களிருப்பதால் வருஷத்தில் 6 மாதமே வாடகை வரும். அதாவது இவர் குறிப்பிட ரூ. 10/- என்பதன் உண்மை ரூ. 1க்கும் சற்றுக் குறைவு
- 30 பேர் வேலை செய்யும் ஆபீஸில் ஆபீஸ், மேஜேஜர், தலைமைக் குமாஸ்தா, குமாஸ்தா எனப் பலருண்டு. அவருள் ஒரு குமாஸ்தா தம்மைப் பற்றி அதிக நினைப்புள்ளவர். அவருக்கு மாற்றம் வரும் போலிருந்தது. என்னை மாற்றிவிட்டால், இங்கு என்ன இருக்கும்? என அவர் வாய்விட்டுக் கேட்டுவிட்டார்.

பூரணயோகம் அகந்தையை அழித்து பிறகு ஆரம்பிக்கும் யோகம். அடக்கம் பொதுவாக இருப்பது கஷ்டம். இந்த யோகத்திற்கு அவை அடக்கம் போதாது. மனம் அடங்கியிருக்க வேண்டும்.

Self awareness தன்னையறிதல் என்று ஒருவர் தம் நிலையையும், நினைப்பையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், பிறர் நம் தலைக்குப்பின் நம்மைப் பற்றிப் பேசுவது நம் நிலையைப் பெரும்பாலும் உண்மையாகப் பிரதிபலிக்கிறது என அறியலாம்.

கனவில் தரிசனம்

கனவே அதிகமாக வராதவருண்டு. பகவானைக் கனவில் காண விழைபவர் அநேகருக்கு அது பலிப்பதில்லை. அநேகருக்கு அன்னையும், பகவானும் அடிக்கடி கனவில் தோன்றுவார்கள்.

கனவு ஏற்கனவே பகவானுடன் உள்ள தொடர்பைப் புதுப்பிக்கும் முறைகளில் ஒன்றாகும். இதுவரை இல்லாத உறவை ஏற்படுத்த கனவு பயண்படும்.

தொடர்ந்து பகவான் புத்தகங்களைப் படிப்பவர் சிலர் பகவானைக் கனவில் காண்பதுண்டு. அவர்களில் சிலர் பின்னால் ஸ்ரீ அரவிந்தரை வந்து சேர்ப்பவர்களாக இருந்தால், பகவானுடன் சம்பந்தப்பட்ட பொருள்கள் கனவில் வரும். அப்படி ஆசிரமம் வந்தபின் அப்பொருள்கள் அவர்களுக்குக் கனவில் கண்டதை நினைவுபடுத்தும்.

உணர்வில் விழிப்புள்ளவர்கள் தங்களை அறிந்தோ, அறியாமலோ, தியானமையம், அன்பர்கள், நூல்கள், Relics சினானங்களுள் இடங்கள் போன்றவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டால், கனவில் பகவான் சம்பந்தப்பட்டவை தோன்றும்.

ஆத்மா, ஏதோ காரணத்தால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சக்தியை அறிந்திருந்தால், அல்லது அதனால் தீண்டப்பட்டால், அது கலக்கமடையும்பொழுது கனவில் பகவான் ஏதோ ஓர் உருவத்தில் எழுந்து கலக்கத்தைப் போக்குவரார்.

கனவில் காணும் தரிசனம் சூட்சும் தரிசனம்.

திருமணமான புதிதில் பெண் கனவு கண்டாள். தெய்வீகமான நந்தவனம். ஜோதி பொறியாய் தவழ்கிறது. இக்கனவிற்குப் பின் அவள் கருவற்றாள். பொதுவாக சோகம் நிறைந்தவள் இப்பெண். சில மாதங்கட்குப் பின் கனவு வந்தது. கனவில் சோகம் தொடர்ந்தது.

திடீரென வெண்மையான தெய்வம் ஒன்று தோன்றியது. அதைக் கண்ணுற்ற பின் அவளை அமைதி குழ்ந்தது. அவ்வமைதி இத்தெய்வப் பிறவியிடமிருந்தான் வருகிறது என நினைத்தவள், கனவில் அதைத் தொடருகிறாள். அத்தெய்வம் மறைந்து விடுகிறது. பல மாதம் கழித்து பெண் குழந்தை பிறந்தது.

- பல ஆண்டுகட்குப் பின் அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் படத்தைக் கண்டார்.
- தாம் கனவில் கண்ட தெய்வம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் என அறிந்தார்.

ஆத்மா எக்காரணத்தாலோ பகவான் சூழலால் தீண்டப்பட்டிருந்ததால், சோகம் எழுந்தவுடன் அதைக் கரைக்க பகவான் கனவில் தோன்றியுள்ளார்.

அரசியலும், ஸ்ரீ அரவிந்தமும்

இன்று உலகை ஆரை கொள்கைகள் இரண்டு. ஒன்று கத்தோலிக்க மதம். அடுத்தது கம்யூனிசம் என அன்னை கூறினார். இலட்சியவாதிகள் உலகைத் தழுவும் இலட்சியங்களை நாடுகிறார்கள். நாடு அடிமையாக இருந்ததால், இந்திய இளைஞர்கள் சுதந்திரத்தை நாடினர். முன்னோடிகள் உலகத்தின் சப்ட்சத்தைக் கருதினர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சுதந்திர வேட்கை கொண்டபொழுது வேறொதையும் கருதவில்லை. யோகத்தையும் சுதந்திரத்திற்காகவே நாடினார். அவருடைய குரு தீட்சையால் பக்தி, ஞானம் தர விரும்பியபொழுது அப்பாதையின் உச்சகட்டமாகிய மெளனப் பிரம்மத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் மூன்று நாளில் அடைந்தார். அவிப்பூர் வழக்கில் சிறையிலிருந்தபொழுது நாள் முழுவதும் தியானத்திலிருப்பார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். ஆளால் அவர் மனம் சுதந்திரத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டது. அந்நிலையில் குட்சம் உலகில் விவேகாநந்தர் தோன்றினார். தோன்றியவர் சுதந்திரத்தைப்பற்றியோ, மெளனத்தைப்பற்றியோ பேசவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய காட்சியில் விவேகாநந்தர் தோன்றி,

இதுவன்று உண்மை, ஆத்மே உண்மை

என ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏற்கும்வரை பதினைந்து நாள் வலியுறுத்தி சத்திய ஜீவியத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். சத்திய ஜீவியச் சித்தியால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எல்லோர் உள்ளத்திலும் வாசதேவனைக் கண்டார்.

புதுவை வந்து ஆர்யா பத்திரிகை நடத்தியபொழுது எழுதிய 5 நூல்களில் தலையானது Life Divine. சத்திய ஜீவியச் சித்தியை விளக்கும் நூல் Life Divine. கம்யூனிசத்திற்காகத் தம்மை அரப்பணித்துக் கொண்ட பரோடா இளைஞர் ஒருவர் குருஷேவ் வந்து ஸ்டாலினை மறுத்தபொழுது, பல ஆண்டுகளாக அவர் ஏற்ற தத்துவமும், கனவும் இடந்தைக் கண்டு, திகைத்து நின்றபொழுது Life Divine அவருக்குக் கிடைத்தது.

கம்யூனிசம் சமத்துவத்தைப் பேசகிறது. Life Divine ஆன்மீகச் சமத்துவத்தை உலகுக்கு அறிவிக்கிறது. இந்நால் இளைஞரைக் கவர்ந்தது. பல ஆண்டுகட்குப் பின் புதுவை வந்து பால்களி தரிசனம் செய்து திரும்பியவர் வேலையை விட்டுச் சேவையை மேற்கொண்டு பள்ளி நடத்த இடம் தேடினார்.

இவருடைய நண்பர்களுடன் ரோட்டில் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்ததைத் தற்செயலாகக் கேட்ட ஒருவர் 2 ஏக்கர் நிலம் தா முன்வந்து தந்தார். அதுவே அவர் கண்ட முதல் அற்புதம்.

அன்றிலிருந்து அவர் சேவையில் அம்சுங்கள் தோன்றியபடியிருந்தன.

பணம் வசூல் செய்ய பலரை அணுகியபொழுது அன்னையை அறிந்து அவரிடமிருந்து இரு ஜோடி மிதியடிகளைப் பெற்ற பெண்மணியைச் சந்தித்தார். அப்பெண்மணி இரு ஜோடி மிதியடிகளில் ஒரு ஜோடியை தம் பூஜை அறையில் வைத்துவிட்டு, சேவை செய்பவருக்கு அடுத்ததைத் தா நினைத்திருந்தார்.

இந்த இனைஞர் அந்த மிதியடிகளைப் பெற்றார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் (relics) சின்னங்களுடன் அவர் சேவை இன்று பொலிவு பெறுகிறது

பொன்னொளி

ஸ்ரீ அரவிந்தரை, காட்சியாகக் கணவில், தியானத்தில், மனதில், நினைவில், சமாதியில் கண்டவர் பலர். அவருள் வெள்ளொளியாகவும், இளஞ்சிவப்பாகவும், கரியநிறத்திலும், நீலநிறத்திலும், பொன்னொளியாகவும் காண்பவருண்டு.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூற்களைப் பயிலுவது மட்டுமே சிலருக்கு இலட்சியமாக இருந்தது. வேறு சிலர் சேவையை மட்டும் ஏற்று படிப்பு, தியானத்தைப் புறக்கணிப்பார்கள். முடிவாக எதை ஏற்றாலும், முதலில் மனம் பலவற்றையும் நாடுவதுண்டு.

கத்தோலிக்க மதத்தில் போப் தலைவர். அவருக்கு அடுத்தபடியாக சுமார் 32 கார்டினல்கள் உண்டு. பொதுவாக, போப் இவர்களிலிருந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். இதற்குத்த பதவி ஆர்ச் பிஷப். இவருக்குக் கீழ் ஒரு நாடோ, பல நாடுகளோ இருப்பதுண்டு. அப்படிப்பட்டவர் ஒருவர் | have seen God என்று கூறுகிறார். இத்தாலியில் சூரிய உதயத்திற்கு முன் அவர் சர்ச்சுக்குப் புறப்பட்டு மனித நடமாட்டமில்லாத வீதிகளில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். பெம்பரேச்சர் 0°C, பனி உறையும் குளிர். நம் நாட்டவர் அக்குளிரில் உறைந்து மாய்ந்துவிடுவார். அவர்கள் நாட்டில் அது ஆனந்தத் தென்றலாக (air was crisp) உணரும் நேரம். அதுபோன்ற வீதிகளில் உலவி சர்ச்சுக்கு வந்தபொழுது அவ்வளவு அதிகாலையில் சர்ச் கதவு திறந்திருந்தது.

உள்ளே சென்றார். நிசுப்தம், நிச்சலனம் என்ற அமைதியில், “நான் கடவுளைக் கண்டேன்” என்று பக்தி மேலிட்டு எழுதுகிறார். ஆன்ம விழிப்பு பெற்றவர் என்பதால், இறைவன் உலவும் தருணம் அவரை வீதி வழியேயும், சர்ச்சுக்கும் அழைத்துள்ளது. அவர் தம் இந்த ஆன்மீக அனுபவத்தை எழுதிய நூல் பிரபலமாயிற்று.

காலையிலும், மாலையிலும், சந்தடியான நேரத்திலும், கூட்டமான சுந்தரப்பங்களிலும் மேற்சொன்ன அமைதியின் உச்சகட்டத்தை நாம் சமாதியில் காண்கிறோம். மனம் இறைவனின் ஸ்பர்சத்தால் பூரிக்கிறது. இது போன்ற இடம் உலகில் இது ஒன்றே என அன்னை கூறுகிறார்.

வட நாட்டு அன்பர் சென்னைக்கு, பயிற்சிக்காக வந்தவர், தற்செயலாய் சமாதி வந்து தம்மைப் பறிகொடுத்து ஆசிரமத்தில் சேர விழைந்து அவர் மனமும், உணர்வும் பட்ட பாட்டை உருக்கமாக விவரிக்கின்றார். ஆசிரமத்தில் சேர அன்னையிடம் அனுமதி கேட்டு பதிலுக்காகக் காத்திருக்கிறார். பதிலில்லை.

Life Divine & Synthesis of Yoga படிக்கின்றார். மீண்டும் புதுவை வந்து அன்னையைத் தரிசிக்கிறார். அன்னை, “ஆசிரமத்தில் உங்களால் தங்க முடியுமா என ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்” என்கிறார். ஆறு மாதம் இருந்து ஆசிரமத்தை ஏற்பதாக முடிவு செய்து வேலையை இராஜிநாமா செய்கிறார். வேலையை இராஜிநாமா செய்யத் துடித்தபொழுது அன்னை வழக்கம்போல் இப்பொழுது வேண்டாம் என்று முதலில் கூறினார்கள்.

குட்சம் உலகைப் பற்றிப் படித்தவர் தாம் அங்கு போக விழைகிறார்.

- ஓரிரவு அதைச் செய்து பார்க்க முடிவு செய்கிறார்.
- “இதுதான் குட்சம் உலகம்” என்ற குரல் கேட்கிறது.
- எங்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் குடி கொண்டுள்ளார் எனவும் குரல் கூறியது.
- பொன்மயமான நதியும், பொன்னொளியுமே அவருக்குத் தெரிந்தன.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தெரியவில்லை.

சக்தியும், பக்தியும்

Water diviner நீருற்று கண்டுபிடிப்பவர், அன்னைக்கு வலிய வந்து சேவை செய்து பெற்ற பெரும் பலனை நான் பல முறையும் எழுதுவதுண்டு.

இவரை ஆரோவில்லுக்கும், அன்னைக்கும் அறிமுகப்படுத்தியவர் ஒரு பக்தர். அன்னை தரிசனத்தால் பெரும் பலன் பெற்றவின் இவர் அன்னையின் சக்தியை அறிந்தார். என்றாலும் அன்னையை ஏற்று, அன்பராகவில்லை. இவர் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஸ்ரீ அரவிந்தர் சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது.

நிலம் வாங்கும்பொழுது அங்கு நீரூற்றுள்ளதா என அறிய முடியாது. நீரூற்று உள்ளது என அறிந்தபின் நிலத்தை வாங்கப் போனால் நிலத்தின் சொந்தக்காரர் விலையை உயர்த்தி விடுவார். தம் சொந்த நிலத்தில் நீரூற்று காண முயன்ற பக்தர், பக்கத்து நிலங்களில் ஊற்று இருக்கிறதா எனச் சோதனை செய்தபொழுது பெரிய ஊற்று உள்ளது எனத் தெரியவந்தது. தெரிந்தபின் பக்தர் அந்நிலங்களை வாங்கி விட்டார். வாங்கிய பின் நீரூற்று உள்ள இடத்தை குறிப்பிட Water divinerஎன் பக்தர் அழைத்துப் போக ஏற்பாடு செய்து இருவரும் பஸ் ஸ்டாண்டில் சந்திக்க முடிவு செய்தனர். பஸ் ஸ்டாண்டில் சந்தித்தனர். Water divinerஎன் போர் முதலியார் என்பது வழக்கம். பக்தரைப் பார்த்தவுடன் முதலியார், பக்தருக்கு நண்பாக்கான டாக்டர், எஸ்டேட் முதலாளிகளைப் பற்றி விசாரித்தார். முதலியாருக்குத் தம் திறமையை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை. அவர்கள் வாழ்வு அமைந்த விதம் வேறு. அது அன்னைக்கு ஒவ்வாது. சொல்லப்போனால் முதலியாரின் பெருந்திறனுக்கும் ஒத்து வாராது. முதலியாருக்குப் பணம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. அவர்களை அழைத்துப் போக விரும்பி, அவர்களைத் தேடிச் சென்று அழைத்துப் போனார்கள்.

உச்சிவேளை. காட்டு நிலப்பரப்பு. காடானாலும் நிழல் தரும் மரங்களில்லை. ஊற்று உள்ள இடத்திற்கு வேப்பங் கவையை எடுத்துக் கொண்டு முதலியார் கம்பீரமாக வந்தார். பெருமிதமாக நடந்தார். ஊற்றைக் கடந்து சென்றார். மீண்டும் திரும்ப வந்தார். கவை சுற்றவில்லை. பல முறையும் முயன்றார். வேப்பங் கவை சுற்றவேயில்லை. ஏற்கனவே நீரூற்றுள்ள இடத்தில் போர் போட்டு இறைக்கும் இடத்திற்கும் சென்று கவையைச் சோதித்தார். சுற்றவில்லை.

30 ஆண்டிகளாக பிழைக்க உதவிய திறமை தம்மை விட்டகன்றது/ என முதலியார் அறிந்தார்.

இனி எதிர்காலம் என்ன ஆவது? முதலியார் பீதி அடைந்தார். செய்வது என்ன எனத் தெரியவில்லை. பக்தருக்கு இரகஸ்யம் தெரியும். அவல வாழ்வு வாழும் பணக்காரர் சூழல் வேலையைத் தடுத்தது. முதலியார் வாழ்வு

முடிந்துவிட்டது. ஒரு மரத்தடியில் போய் கண்ணை மூடி நின்று அன்னையை அழைத்தார். ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் ஆபீசர்கள் வந்தனர். வந்தவர்களை - டாக்டரும் மற்றவரும் - அழைத்துக்கொண்டு போயினர். பக்தர் முதலியார் நெஞ்சில் அன்னையை பிரதிஷ்டை செய்தார். முகம் முதலியாருக்கு மலர்ந்தது. மீண்டும் ஊற்றின் மீது கவையுடன் நடந்தார்.

என்றும்போல் கவை நீரூற்றைக் காட்டிச் சூழன்றது

குள்ளச்சாமி

புதுவையில் பாரதி வாழ்ந்த நாளில் இருந்தவர் குள்ளச்சாமி. பாரதி இவரைப்பற்றி ஒரு பாடல் எழுதியிர்ளார். இவர் ஒரு நாள் ஒரு வீட்டில் விரைந்து நுழைந்தார். பையன் ஒருவன் ஓடி வந்தான். வேஷ்டியை விலக்கி, காயத்தைக் காண்பித்து, “சொந்தாய் கடித்துவிட்டது பிளாஸ்திரி கொடு”, எனக் கேட்டார். பையன் திரும்பி வந்தபொழுது அவர் அங்கில்லை. ஓடிவிட்டார். எப்பொழுதும் தெருவில் ஓடிக்கொண்டேயிருப்பார். பையன் அவர் பின்னே போனான். திரும்ப வந்தார். காயத்தைக் காட்டினார். அங்குக் காயமில்லை!

அழுக்கை மூட்டையாக முதுகில் சுமந்து சென்றார் குள்ளச்சாமி. “என் சாமி இதைச் செய்கிறீர்கள்”, என பாரதி கேட்டபொழுது ‘நீ மனதில் அழுக்கைச் சுமக்கிறாய்’ என்றார்.

ரமண மகரிவிழியையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் மகா புருஷர்களாக இவர் கூறினார். அதனால் ஒரு பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டார். புன்ய ஆத்மா உள்ள இடத்தை நோக்கி நடப்பது தீர்த்த யாத்திரைக்கு ஒப்பாகும் என்பது மரபு. குள்ளச்சாமி ரமண மகரிவிழி குகைவரைக்கும் நடந்து போவார். வழியில் பிச்சை எடுப்பார். மூன்று வீடுகட்டு மேல் பிச்சை கேட்கமாட்டார். இவரை அறிந்தவர்கள் இவருக்குச் சிஷ்யராக விரும்பினார்கள். அவர் அதை விரும்பவில்லை.

தம்மை எவரும் விரும்பி நெருங்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தரையில் புழுதியில் புரண்டு எழுவார். ரமணர் குகைவரை சென்றவர், உள்ளே போய் மகரிவிழியைத் தரிசிக்க மாட்டார். மீண்டும் யாத்திரையைத் தொடங்கி ஸ்ரீ அரவிந்தர் வீடுவரை வருவார். அங்கும் உள்ளே நுழைய மாட்டார். மீண்டும் அதே யாத்திரையை ரமணர் குகை நோக்கி ஆரம்பிப்பார்.

ஒரு நாள் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வீட்டுக்கு வந்தபொழுது கதவு திறந்திருந்தது. உள்ளே நுழைந்தார். மாடிக்கு வந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தார். சில சிற்யார்கள் அருகே நின்றனர். ஒரு நாற்காலி காலியாக இருந்தது. குள்ளச்சாமி அந்நாற்காலியில் போய் உட்கார்ந்தார். அவருகில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் டை அருந்தும் எனாமல் ஜாடியிருந்தது. அதனால் டை இருந்தது. சாமி டையை எடுத்துத் தரயில் ஊற்றினார். ஜாடியையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார். எழுந்து விரைவாக வெளியேறினார்.

அவர் போன்பின் ஸ்ரீ அரவிந்தர், “எற்கனவே பெற்ற சித்திகளை தூர எறிந்தால்தான் புதிய பெரிய சித்தி கிட்டும் எனக் குள்ளச்சாமி, ஜாடியைக் காலி செய்து கவிப்பத்து அறிவிக்கிறார்” என்றார்.

நான் ஒரேயொரு அடக்கமான மனிதனை அறிவேன். அது ஸ்ரீ அரவிந்தர் என அன்னை கூறுவதன் உண்மை புலனாகிறது. எவரிடமிருந்தும் தமக்குத் தேவையான வற்றைத் தயக்கமின்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏற்றுக்கொள்ளும் அடக்கமுள்ளவர்.

ஆசீர்வாதம்

“உங்களிடம் எதைக் கேட்கலாம்” என்ற கேள்விக்கு அன்னை
“என்னிடம் எதையும் கேட்கலாம்” என்று பதிலளித்தார்.

நாம் நம் மதவழிபாட்டு மரபுப்படி, குருவைத் தரிசிக்கப் போகும்பொழுது காணிக்கை, பழும் எடுத்துப் போகிறோம். வீட்டில் திருமணமானால் குருவுக்கு வேஷ்டி, அவர் மனைவிக்குப் புடவை எடுத்து அளிப்பது வழக்கம். எதைக் கொடுத்தாலும் அன்னை ஏற்றுக் கொள்வார். எதையும் அன்னையிடம் கேட்கலாம் என்பதற்கு அன்னை வற்புறுத்தாத நிபந்தனை ஒன்று உண்டு. அது நம் மனம் அன்னை வீரும்பும் நிலையிலிருக்க வேண்டும் என்பது. பொதுவாக நமக்கு அது இருப்பதில்லை. அதனால் “அன்னை தாமே அளிப்பார்”, அந்த நேரம் நமக்குக்கூட்டத்து. அதை மீறி எது கேட்டால் கிடைக்கும் என்று கேட்பதே பக்தர்கள் பாங்கு. அதற்குரிய பலனையே நாம் பெறுவோம்.

- ஒருவர் தம்முடன் சமாதிக்கு வருபவர்கட்கெல்லாம் வத்தியைப் பெற்றுத் தருவார். சமாதியில் தம்முடன் வருபவர்கள் வத்தி ஏற்ற வேண்டும் என்பது சிறந்த எண்ணாம். ஆனால் அவர் வீட்டிற்கு நிறைய கடையிலிருந்து ஆசீர்வத்தி வாங்கிப் போனால், அதை ஓரிரு நாட்களுக்குள் வருபவர்கட்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

இதை ஒரு சேவையாகக் கருதி மகிழ்ந்தார். ஆனால் அன்று தம் ரூ. 120/- சம்பளத்தில் ஒவ்வொரு வாரமும் ரூ. 3.40க்கு வத்தி வாங்கி விநியோகம் செய்ய அவரால் முடியவில்லை. அவர் தம் பழக்கத்தை நிறுத்தவில்லை. தம் செயலுக்கும், தமக்கு நடக்கும் நிகழ்ச்சிக்குமுள்ள தொடர்பைப் பிற்காலத்தில் அவர் புரிந்து கொண்டார்.

நெடுநாளாக ஆசீர்வம் வரப் பிரியப்பட்ட கல்கத்தா பக்தரின் பிரியம் பிரியமாகவே இருந்தது. திருமணமாயிற்று. குழந்தைகள் பிறந்தன. புதுவையில் World Union மகாநாட்டிற்கு 1967இல் பிரதிநிதியாக வந்தார்.

ஆகஸ்ட் 15ஆம் தேதி அன்னை அறையில் சென்று தரிசிக்க விரும்பினார். அன்று அன்னை எவரையும் அனுமதிப்பதில்லை. அது ஸ்ரீ அரவிந்தர் தினம். தரிசனத்திற்கு 2, 3 நாள் முன்னதாக அன்னையை concentrationஇல் இருக்கும்படி ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறியுள்ளார். மகாநாட்டிற்கு வந்த 15 பிரதிநிதிகளும் அன்னையைத் தரிசிக்க விரும்பினார். ஆனால் ஒருவருக்கு மட்டும் அனுமதி கிடைத்தது. அவர் இவர். இவர் பிறந்த நாள் ஆகஸ்ட் 20. அன்று தரிசன அனுமதி கிடைத்தது. அன்னையுடன் பேச அனுமதியில்லை.

எனவே மெளனமாக இவர் தமக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டினார்.

மெளனமாக உன் பிரார்த்தனையை ஏற்றேன். பாதுகாப்புத் தருகிறேன் என்றார் அன்னை.

அன்னையின் ஸ்பரிசம் மனிதனைத் திருவருமாற்றும் என்று கேள்விப்பட்டிருந்தால், தாம் தம் நெஞ்சைத் தொடும்படிக் கேட்டார். அவரும் இசைந்தார்.

பக்தர்கட்குத் தரிசனம் தரும்பொழுது அன்னை உள்ளே சென்று ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஆசீர்வதிக்கக் கொல்லுவார். பக்தர் மெளனமாக இருந்தால் ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம் அன்னை மூலம் கிடைக்கும். பக்தர் தம் விருப்பத்தை வெளியிட்டால், அதற்கேற்ற பலன் ஏற்படும். அன்னையே தாம் விரும்பிக் கொடுக்க நினைத்ததற்குத் தடையாகும். அத்துடன் ஊருக்குப் போனால், அனைவரும் தங்களுக்குத் வேண்டியதைச் செய்யச் சொல்வார்கள். நாம் செய்ய வேண்டிவரும். அதுவும் சேவையே. எது வேண்டும் என நாமே நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆசிரமம் ஆரம்பிக்கும் முன்

1911 முதல் 1925 வரை அடிக்கடி ஸ்ரீ அரவிந்தரை, சிறுபிள்ளையாய்த் தரிசித்தும், சில சமயங்களில் தினசரி பணிவிடை செய்தும், அவருடனிருந்தவர் எழுதும் செய்திகள்.

- கட்டில் என ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையிலிருந்தது ஒரு camp cot. கான்வஸாலானது. ஒரு மூலையில் கிழிந்தது. ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குரிய படுக்கை அதுவே. மற்றவர்கள் தரையில் பாயில் படுத்துக் கொள்வார்கள்.
- 1920இல் புதுவை வந்த அன்னை, முதலில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் தங்கவில்லை. இப்பொழுது நேரு வீதி எனப்படும் தெருவில் தங்கிபிருந்தார்.
- தரையில் உட்கார்ந்து யோகப் பயிற்சிக்காக பகவான் பத்மாசனமிட்டோ வேறு வகையாகவோ பயின்றதில்லை.
- எப்பொழுதும் நடப்பார், இல்லை எனில் எழுதுவார்.
- வெளியில் போவது வழக்கமில்லை.
- அன்னை வீட்டிற்கு இரவில் சில சமயங்களில் அவருடன் சாப்பிடப் போவதுண்டு.
- எனக்கும், ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் தகப்பனார் - மகன் உறவுண்டு.
- நான் தினமும் ஸ்ரீ அரவிந்தரை 11ஆம் வயதிலிருந்து பார்க்கப் போவேன்.
- என் கோதுரி என்னுடன் வந்து, ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு கூட போட்டுக் கொடுப்பதுண்டு.
- எங்கு பார்த்தாலும் சுருட்டுத் துண்டுகளும், குப்பையுமாக அவர் அறையிருக்கும்.
- ஒரு முறை சி.ஆர்.தாஸ் வருகிறார், அவரைத் தின்டிவளம் போய் அழைத்து வா என்றார் பகவான்.
- லாலா லஜபதிராஜ், முன்ஜி போன்ற பெரிய தலைவர்கள் பகவானைப் பார்க்க வருவார்கள்.

- சிஷ்யர்கள் ஹாக்கி விளையாடுவதாகக் கூழாங்கல்லை அடித்த பொழுது என்மீது பட்டு இரத்தம் ஒரு முறை பீறிட்டது.
- மாடியில் நடமாடிக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவர் வீட்டை நோக்கிவரும் என்னைத் தம்மிடம் வரும்படிச் சைகை செய்தார்.
- “என் என்னைத் தினமும் பார்க்க வருகிறாய்” என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கேட்டார்.
- “உங்களுடனேயே இருக்க விருப்பம்” என்றேன்.
- “அதற்கு நாளாகும், இப்பொழுது முடியாது” என்று பதில் கூறினார்.

குழவிப்பருவம்

விளையும் பயிர் முளையிலோயே தெரியும் என்பதை ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாழ்வும் பல நிகழ்ச்சிகளால் கூறுகிறது. டார்ஜிலிங் கான்வென்டில் பயின்ற ஸ்ரீ அரவிந்தரையும், அவர் உடன் பிறந்தவர்களையும் சந்திக்கப் போனவர் அங்குள்ள sister கூறியதைத் தம் டைரியில் எழுதியுள்ளார். அவருக்குக் கிடைத்த செய்தியும் அது போன்றதேயாகும். முதிர்ந்த ஆன்மாவள்ளவர்களின் முகக் குறியை ஸ்ரீ அரவிந்தரில் காண்பதாக sister கூறியுள்ளார். அவர் சொற்கள் பையன் வளர்ந்துவிட்டான், உயரமாக இருக்கிறான் என்று கூறும்பொழுது அவன் உடல் வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடுவதாகவே அமைகிறது. சிஸ்டர் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஸ்ரீ அரவிந்தர் உள்ளே முதிர்ச்சி அடைந்தவர் எனக் கூறிவிட்டார்.

சிஸ்டர் மேலும் கூறியதாவது:

- சிறுவர்களை வரச் சொன்னோம். அதிக நாட்களாக வந்து சேரவில்லை.
- அவர்கள் வீடு மலையில் உயரத்திலுள்ளது.
- அனைவரும் நல்ல பிள்ளைகள். கடின உழைப்பாளிகள்.
- ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு அப்பொழுது வயது 5. இளையவன் குறிப்பாக சந்தோஷமாக இருக்கிறான். இளையவன் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தராகும்.

- அவர்கள் மலைச்சிவில் ஏறி வரும்பொழுது நான் அவர்களைச் சந்தித்தேன்.
- அனைவரும் நன்றாக வளர்ந்துள்ளனர்.
- நீல உடையுனும், ஊதா ஸ்டாக்கிங்கும் அணிந்து மிக அழகாக இருக்கின்றனர்.
- இளையவன் (ஸ்ரீ அரவிந்தர்) நன்றாக வளர்ந்துள்ளான். அவனுடையிகப் பொருந்தியுள்ளது.
- பரந்த முகம் என்னைக் கவர்ந்தது.
- என்னைக் கண்டவுடன் அனைவரும் மகிழ்ச்சியால் பூரித்தனர்.
- எவரும் பேசவில்லை. Yes அல்லது No என்பதை நான் வரவழைக்க வேண்டியிருந்தது. பரந்த நெற்றி, முதிர்ந்த தோற்றும், பேச்சற்ற அமைதி ஆகியவை பிற்கால ஞானியை அறிவுறுத்துகிறது.

கல்லூரி ஆசிரியர் ஸ்ரீ அரவிந்தர்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் வகுப்பில் பரோடா கல்லூரியில் படித்த மாணவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றிக் கூறுவது:

“ஏதோ ஒரு பெரிய காரியத்திற்காக ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம்மைத் தயார் செய்வதாக நாங்கள் கருதினோம்.

நான் அவரைக் கடவுளாகக் கருதினேன். மனத்தால் புகழ்ந்தேன். மற்றவர்கள் தெய்வ நாமத்தை ஜிக்கும்பொழுது நான் அரபிந்தோ, அரபிந்தோ எனக் கூறினேன். அவரைக் கண்டு நான் எப்படித் தழலானேன் என்பதை என்னால் விவரிக்க முடியவில்லை.

ஒரு நாள் என் மூன்றாம் மாடிக்கு மாணவர்களுடன் டை சாப்பிட அழைத்தேன். நான் எழுந்து ஸ்ரீ அரவிந்தரை அறிமுகப்படுத்த ஆரம்பித்தேன். என்னை உட்காரும்படிச் சைகை செய்து “நாம் அனைவரும் அன்னையின் குழந்தைகள்” என்றார். அன்று அவர் அன்னை என்று குறிப்பிட்டது பாரத மாதாவையேயாகும்.

பொதுவாக மெளனமாகவே ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருப்பார். நாலுபேர்போல் பழக கூச்சப்படுவார். மாணவர்கள் அதிக மரியாதை வைத்திருந்தனர். வகுப்பில் மற்ற ஆசிரியர்களைப்போல் கேளியாகப் பேச மாட்டார்.

கட்டை விரலை ஆள்காட்டி விரலால் தொட்டபடி மேஜைமுன் உட்கார்ந்திருப்பார். பொதுவாக, தரையை நோக்கியபடி அரை தியானத்திலிருப்பதைப்போலவே எப்பொழுதும் இருப்பார்.

எனக்கு அவர் பாடம் நடத்துவது பிடிக்கும். மற்ற பலரும் புரியவில்லை என்பார்கள். கேள்விகளை எவரும் கேட்பதில்லை. புரியாதவர்கள் புரியவில்லை என்பதால் கேட்பதில்லை. ஒரு சமயம் Reflections on the French Revolution என்ற புத்தகத்தைப் பற்றிப் பேசினார்.

அச்சொற்பொழிவின்போது

- ஸ்ரீஅரவிந்தர் புத்தகத்தைத் தொடவேயில்லை,
- புத்தகத்தை எடுத்துப் படிக்கவேயில்லை,
- பாரா, பாராவாக விளக்கம் தரவில்லை,
- ஆழ்ந்து அதன் கருத்தைப் பொதுவாக விளக்குவார்,
- மாணவர்கள் தாங்களே படித்துப் பயன் பெறும் வகையில் பேசினார்.

நான் இன்டர்மீடியட் வகுப்பை I கிளாசில் பாஸ் செய்தேன். அந்த நாளில் I கிளாஸ் கொடுப்பது அரிது. எனக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்தது. மாணவர்கள் கூடுமிடங்களுக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வந்து கலந்து கொள்வார்”.

உத்தரபரா பிரசங்கம்

ஸ்ரீ அரவிந்தரை அறிந்தவர்கள் உத்தரபரா பிரசங்கம் பற்றி அறிவார்கள். அது ஓர் ஆண்மீகப் பொக்கிஷம், பெரும் புதையல், தோண்டத் தோண்ட கிடைத்தபடியிருக்கும்.

“உலக இலக்கியங்களில் முதன்மையான இடம் பெறுவது”

என்பதை, “ஆத்மாவின் குரல்” என்பதை

“மௌனம் பேச்சைவிடச் சக்தி வாய்ந்தது”,

என்பதை நிருபிப்பது ஆகும். வங்காளத் தேசீயக் கல்லூரியில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிரின்சிபாலானபொழுது அங்குப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டவர், உத்தரபரா சொற்பொழிவைக் கேட்டுக் கூறுபவை:

- 1905இல் வங்களா மாகாணம் பிரிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து நாடு புரட்சி செய்து அமளியாக இருந்த நேரம் அது.
- போராட்டத்திற்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் நேரடிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு தலைமை வகித்தார்.
- பின்னர் நாடு முழுவதும் எழும்பும் பூர்த்திக்கு அதுவே வித்தாயிற்று.
- கூட்டங்களுக்கு வரும் மேதைகள் பிரெஞ்சுப் பூர்த்திக்கர்த்தர்கள் போன்றிருந்தனர்.
- நான் அவர்குகில் அமர்ந்தபொழுது உத்தரபராவிலிருந்து வந்த அழைப்பை ஏற்கலாமா என என்னைக் கேட்டார்.
- நான் அதை ஏற்கும்படி மன்றாடி ணேன்.
- அச்சொற்பொழிவை எழுதி பேப்பருக்கு அளிக்கும் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டால், அவர் பேசுவதாக வாக்களித்தார்.

இந்தச் சொற்பொழிவின் முக்கிய விசேஷம் இது மௌனத்தில் உற்பத்தியானது. உலகத்தின் அனைத்துச் செயல்களும் மௌனத்திலிருந்து ஆரம்பிப்பது என்ற ஆன்மீகக் கருத்தை நிறுப்பப்பது.

மனம் சொல்லற்று, என்னமற்றுள்ள நிலையில் அவை முன் நிற்க ஆன்மீகத் தைரியம் வேண்டும். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதுபோல் அவை முன் எழுந்து கரம் கூட்பி வணக்கம் செய்தவுடன், பிரவாகமாக ஒரு சொற்பொழிவு அவருள் பாய்ந்து வெளிப்பட்டது.

இந்திய மக்கள் ஓனியிழுந்து, பழுப்போல் வாடுவதைக் காணச் சகிக்காமல், “திலகர் பர்மா சிறையில் அவதிப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி, எங்கே பாரதம்? நான் சிறை செல்லுமுன் இருந்த துடிப்பு எங்கே?” என மனம் நொந்து ஸ்ரீ அரவிந்தர் மக்களைத் தட்டி எழுப்பினார். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக முயற்சி, இந்திய சுதந்திரத்தைச் சூட்சம் உலகில் நிறைவேற்றியதை அவர் அப்பொழுது அறியார். இறைவன் அசாரியாகக் கூறிய பின்னரே ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதை அறிந்தார்.

Automatic writing - தானே எழுதும் கை

ஆவி உலகம் என்பது ஆத்மா உறையும் உலகினின்று வேறுபட்டது. சித்தி பெற்றவர்கள் பிரியப்பட்டால் இவ்வுலகுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். குறி சொல்பவர்களுக்கும் சில சமயங்களில் இத்திறனிருப்பதுண்டு.

ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு இத்திறன் இருப்பதை உடன் உறையும் சாதகர்கள் அறிவார்கள். அப்படி சிஷ்யர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்கி ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியதுண்டு. கொடியாலம் ராமிசாமி அப்யங்கார் ஒரு சமயம் வெளியிட்ட புத்தகம் முழுவதும் ஸ்ரீ அரவிந்தரால் அதுபோல் எழுதப்பட்டது. அதற்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெயரை ஆசிரியர் என வெளியிட்டபோது, ஸ்ரீ அரவிந்தர் மேற்கூறிய செய்தியை வெளியிட்டு தம் பெயரை ஆசிரியர் எனப் போடுவது சரியில்லை என்றார்.

உத்தரபராப் பிரசங்கத்தைப் பற்றி எழுதிய பேராசிரியர் இதுபோன்ற தகவல் ஒன்று எழுதுகிறார். “வந்தே மாதரம்” என்ற பத்திரிகை நடந்த காலம் அது.

ஒரு நாள் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம்மை ஓர் ஆவி ஆட்கொண்டுள்ளதாகவும் அது தன் பெயரையும் அவரிடம் கூறியதாகவும் என்னிடம் கூறினார். அவ்வாவி ஸ்ரீ அரவிந்தர் பேனாவைப் பிடித்து எழுத ஆவல் மீறித் துடிக்கின்றது. ஆவியுலகத்தில் தான் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தை மனித லோகத்தில் வெளியிட ஸ்ரீ அரவிந்தரையும், அவர் பேனாவையும் கருவியாக்க ஆவி விழைகின்றது.

இதுபோன்ற நேரங்களில் குரு சிஷ்யர்களை அபிப்பிராயம் கேட்பது வழக்கம். பெரும்பாலும் சிஷ்யன் விருப்பப்படி நடப்பதும் உண்டு, அப்போசிரியர் மேலும் கூறுகிறார்.

“ஒரு சில நிமிஷம் அந்த ஆவிக்கு அனுமதியளித்தால், என்ன எழுதுகின்றது எனப் பார்க்கலாம்” என்று கூறினேன். ஸ்ரீ அரவிந்தர் சம்மதித்தார்.

ஆவி அவர் கை மூலமும், தீக்கக்கும் கட்டுரை ஒன்றை பிரிட்டிஷாரைத் தாக்கி எழுதிற்று. அதன் கடுமையை விலக்கி “வந்தே மாதரம்” பத்திரிகையில் அதை வெளியிட முடிவு செய்தோம்.

மறுநாள் கட்டுரை வெளியாகியது. ஆவி உலகம் அவதாரப் புருஷர்க்கட்கும், ரிஷிகட்கும், எட்டும் உலகமானாலும், அவர்கள் ஆவி உலகத்திற்குத் தங்கள் தவ முயற்சியில் இடம் தந்ததில்லை.

Life Divine படிப்பது

பக்தர்கள் அன்னையை நாடி வருவது ஆயிரம் வகைகளில், பக்தன் சாதகனாவதும் பல வகையின. பக்தி மறந்து அன்னை மறந்து போவது

ஆயிரம் வகைகள். சாதனையைத் தீவிரமாக மேற்கொண்டு, வெகு சீக்கிரத்தில் சாதனை தேவையில்லை, வெறும் பக்தி போதும் என்பதும் ஏராளம்.

பக்தர்கள் அன்னையை நாடி வந்ததை விவரமாக எழுதுவது ஆன்மீக இலக்கியச் சேவை. அதைப் படிப்பது Life Divine படிப்பதற்குச் சமம். Life Divine புரியவில்லை என்பது பொதுவான உண்மை. ஆர்வமுள்ள பக்தர் புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ அரவிந்தர் படத்தின் எதிரில் உட்கார்ந்து,

“பிரபோ இது கடினமான புத்தகம் என அனைவரும் கூறுகிறார்கள், என் பேராசிரியர் ஆங்கிலேயர். அவர் இப்புத்தகத்தை அளவு கடந்து புகழ்ந்து இப்படியும் ஆன்மீகத்தைப் பற்றி எழுத முடியுமா எனக் கேட்டவர், கேட்டதுடன் புத்தகம் புரியவில்லை எனவும் கூறினார். கடையில் புத்தகம் வாங்கப்போனால், கடைக்காரர் தத்துவப் பேராசிரியர் இப்புத்தகத்தை வாங்கி படித்துப் பார்த்துவிட்டு புரியவில்லை எனத் திருப்பிக் கொடுத்ததாகக் கூறுகிறான். யாருக்குப் புரியவில்லை என்பது எனக்குப் பொருட்டன்று, உங்களை நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். நான் மாணவனேயானாலும் இப்புத்தகம் எனக்குப் புரிய அருள் புரியுங்கள்”

என்று வேண்டினார். அதன்பின் படித்தால் புத்தகம் புரிகிறது. மேலும் தொடர்ந்து படித்தாலும் தொடர்ந்து புரிகிறது. முழுவதும் படித்தபின் ஆசிரமம் வந்து அன்னை தரிசனம் செய்து, ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய மற்ற புத்தகங்களையும் படித்து முடித்தார் ஒருவர்.

பக்தியுடனும், நம்பிக்கையுடனும் பகவானை வேண்டிக்கொண்டால் Life Divine புரியும் என்றும் இவர் அனுபவம் கூறுகிறது. டிசம்பர் மாதத்தில் இரண்டு நாள் பாண்டியில் Garry Jacobs இப்புத்தகக் கருத்துகளில் முக்கியமான 100 கருத்துகளை வாழ்க்கை உதாரணங்களால் சொற்பொழிவாற்றினார். அதைக் கேட்ட சிலர் பெரும்பாலும் கருத்துகள் புரிகின்றன என்றனர்.

- புரியாத Life Divine-ம் புரியும்.
- புரிய உதவுபவை பக்தி, நம்பிக்கை, வாழ்க்கைக்குரிய உதாரணங்கள்.

“இந்தியா” என்றொரு பத்திரிகை சென்னையிலிருந்து இந்நாற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வெளியாயிற்று. இது தேசபக்த இதழ். பழம்பெரும் தேசபக்தர்கள் இப்புத்திரிகையில் எழுதுவார்கள்.

அலிப்பூர் ஜெயிலில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாசதேவ தரிசனம் கண்டதை இவர்கள் கேட்டறிந்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தரை அரவிந்தபாடு என்று அப்பொழுது அழைப்பார்கள். இந்தியாவை விடுவிக்க வந்த மகான் என ஸ்ரீ அரவிந்தரை, தேசபக்த உலகம் அறியும். இருந்தாலும் தெய்வத்திசனம் கண்டார் என்பதை நம்புவது எளிதன்று. ஒரு வேளை கனவில் கண்ட காட்சியா என நினக்கத் தோன்றியது. “இந்தியா” பத்திரிகை தன் நிருபரைக் கல்கத்தாவுக்கு அனுப்பி, ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பேட்டி காண ஏற்பாடு செய்தது.

பேட்டி கண்டவர் மனத்திலிருந்து எழும் ஐயத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் தெரிந்து கொண்டதுபோல்,

நான் வாசதேவ தரிசனத்தை விழிப்போடு இருக்கும் பொழுது கண்டேன். கனவிலில்லை” என்றார்.

நிருபர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கண்டதும் அவரிடமிருந்து பிரவாகமாக பொங்கி எழும் அமைதியைக் கண்டு பிரமித்து, அதில் மூழ்கித் திணைத்து, தம் கேள்விகளை மறந்துவிட்டார். தாம் வந்த காரியத்தை நினைவு கூற அவருக்குச் சற்று நேரமாயிற்று. ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய தம்பி பரீன், தூக்கு மேடையை எதிர்நோக்கி நிற்கிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தரோ, இந்நிலையில் இந்தியா பத்திரிகை நிருபர் முன் அமர்ந்து அமைதியாக அவர் எழுப்பும் கேள்விகட்குப் பதில் கூறுவது நிருபரால் நம்புவதாக அமையவில்லை.

சர்க்கார் ஸ்ரீ அரவிந்தரை நாடு கடத்த முயல்வதாக நாடெங்கும் புரியாக இருப்பதை நிருபர் எடுத்துக் கூறி கேட்டார்.

நாடு கடத்தும் மோசனையை வைஸ்ராய் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என அமைதியாகப் பதில் வந்தது. நிருபர் செய்தியால் கலங்கிப் போனார். அமைதியான பதிலால் ஆச்சரியப்பட்டார்.

உங்களுக்குத் தெய்வ அனுக்கிரஹம் இருக்கிறது. தெய்வம் உங்களை எங்களிடமிருந்து பிரிப்பதை தடுக்கும் அன்றோ? என நிருபர் வினவியபோது ஸ்ரீ அரவிந்தர் பதில் கூறாமல் தமக்கே உரிய பாணியில் மென்மையாகப் புன்னைகை செய்தார்.

தெய்வம் ஒரு காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முனையும்பொழுது மனிதன் அதை மறுத்துப் பேசுவதால் காரியம் கெடும். மனிதன் காரியத்தை ஏற்றுப் பேசினாலும், பேச்சு வடிவில் கருத்து வெளியிடப்பட்டால் தெய்வச் செயலுக்கு அது இடைஞ்சல் என்பதால், இதுபோன்ற நேரங்களில் பேசுவது சரியில்லை. மனத்தால் அவ்வெண்ணத்தை அனுமதிப்பதும் இடைஞ்சலாகும்.

பரோடாவில் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்தியாவில் வந்து இறங்கியவுடன் தம் தகப்பனார் மாரடைப்பால் இறந்துவிட்டாக அறிந்தார். பம்பாயிலிருந்து அவர் கல்கத்தா சென்றாரா எனத் தெரியவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் எந்தக் கப்பலில் வருகிறார் என அவர் தகப்பனாருக்குத் தந்தி வந்தது. ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அந்தக் கப்பலில் வரவில்லை. அடுத்த கப்பலில் வந்தார். அவர் வரவிருந்த கப்பல் மூழ்கியிட்டது. அச்செய்தி தகப்பனாருக்கு எட்டியவுடன் தம் 3 பிள்ளைகளும் இறந்ததாகத் தவறாக நினைத்தார். அதனால் மாரடைப்பால் இறந்துவிட்டார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குப் பரோடாவில் வேலை. பம்பாயிலிருந்து பரோடாவுக்குப் போய் வேலையில் அமர்ந்தது தெரியும். கல்கத்தாவுக்குப் போய் தம் குடும்பத்தைக் கண்டாகத் தெரியவில்லை. தகப்பனார் மறைவுக்குப்பின் போக விரும்பவில்லை போலும்.

பரோடாவில் ஆங்கில ஆசிரியராக இருந்தபொழுது அவர் கவிகள், இலக்கியம் பற்றிப் பேசியது, சாப்பாட்டுப் பழக்கம், கடமையனர்வு, பணத்திற்காகவோ, பதவிக்காகவோ ஒருவரை உயர்வாகக் கருதாத மனநிலை ஆகியவற்றைப் பற்றிய சில செய்திகள்:

1. ஹோமர் எழுதிய இலியட் என்ற காப்பியத்தைப் படித்து நான் வெகுவாக ரசித்தேன். கிரேக்க கவி ஹோமர்.
2. “இத்தாலியக் கவி டான்டேயின் கவிவன்மை என்ன அளவுகடந்து கவர்ந்தது.” தான் விரும்பிய பெண் அடுத்தவனை மனந்து பல பிள்ளைகள் பெற்றபின் அவனை மனதால் வழிபட்டு பெருங்காவியம் எழுதினார் டான்டே. இது உலகப்பேர் இலக்கியத்தில் இடம் பெறுவது.
3. ஆனால் கவி நயத்தில் வால்மீகிக்கு ஈடில்லை. உலக இலக்கியத்தில் ராமாயணத்திற்கு இணையான காவியமில்லை.

4. உலக வழக்கை ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறியாதவர் என்பதால் அவரை எவரும் கலபாமாக ஏமாற்றுவதுண்டு.

5. கல்லூரியின் ஆங்கிலேயப் பிரின்சிபாலை விட ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குப் பரோடாவில் புகழ் அதிகம். ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கடவுளாகக் கருதியவரும் உண்டு.

6. பரோடா மகாராஜா பேட்டி என்பது அரிது. பல சமயங்களில் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு அரண்மனையிலிருந்து விருந்துக்கு அழைப்பு வரும்.

சில சமயங்களில் அழைப்பை ஏற்று அரண்மனைக்குப் போவார். கடமைகள் இருந்தால் அவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு அரண்மனைக்குப் போ மாட்டார். கடமைகளையே முதன்மையாகக் கருதி அரண்மனை அழைப்பை மறுத்துவிடுவதும் உண்டு.

பரோடா மகாராஜா

நாடு குமார் 1000 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலேயருக்கும் அதற்கு முன் மொகலாயர்க்கும் அடிமையாக இருந்ததால் மக்கள் தெரியமிழந்தனர். சிற்றரசர்களும் வீரம் இழந்தனர். பெருங்காய டப்பாவின் வாசனை என இங்குமங்குமாகத் தெரியம், தீரம், வீரம், கட்டபொம்மன் போன்றவர்களிடமும் நின்று நிலைத்திருந்தது.

உலகத்தின் குருவாக வேண்டிய நாடு இந்தியா என்பது ஆண்டவனுடைய முடிவு. அதற்குரிய ஆண்மீக உயர்வும் தகுதியும் பெற்றபின் அரசியல், சமூக நிலைகளில் அத்தகுதிக்குரிய ஆதரவு இல்லை என்பதால், காலம் கைக்கொண்ட முறை அந்திய படையெடுப்பு என்கிறார் பகவான். 1947இல் குமார் 560 சிற்றரசர்களிருந்தனர். ஓரிசாவில் ஒரு மன்னரிடம் 78 கிராமங்களிருந்தன. இவை ஒன்றுபடாமல் இந்தியா உலகத்தின் குரு ஆக முடியாது. அந்தியன் வந்தால் நாடு ஒன்றுபடும் என்ற யுக்தியைக் காலம் கையாண்டது என்கிறார் பகவான்.

இந்தச் சிற்றரசர்களில் எத்தனையோ பேர் எதற்கும் உதவாதவர்களாக, ஆங்கிலேயருக்கு துதிபாடியும், அந்தப்புரத்தில் காலத்தைக் கழித்தவருமாக இருந்தனர் என்பது உண்மை. ஒரு சிலர் நாட்டின் பரம்பரை வீரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் தலைவர்களாகவுமிருந்தனர் என்பதும் உண்மை.

சுமார் 130 ஆண்டுகட்குமுன் தஞ்சாவூர் சரபோஜி மகாராஜா ஆங்கில ஆட்சிக்குள் வந்துவிட்டார். அவர் நாட்டில் பிரிடிஷ் resident ஆட்சி நடைபெறுகிறது. தனக்குப்பின் வாரிசை நிர்ணயிப்பவர் கல்கத்தாவிலுள்ள வைஸ்ராய். தம் மகனையே அரசனாக நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை எடுத்துக்கொண்டு சரபோஜி கல்கத்தா வைஸ்ராய் மாளிகையுள் நுழைந்தார்.

சரபோஜியின் தேஜஸ், கம்பீரம், நடை, உடை, பாவனை வைஸ்ராயையும், சபையோரையும் ஆட்கொண்டது. வைஸ்ராய் உள்பட அனைவரும் எழுந்து நின்று வரவேற்றனர். வைஸ்ராய் சரபோஜியைத் தழுவி மகிழ்ந்தார்.

சரபோஜியின் வாழ்வு ஜீவனற்றது. அதிகாரம் அவர் கையிலில்லை. உதவி கேட்கப் போயிருக்கிறார். அப்படியும் இந்த வரவேற்பு. அது நாட்டின் பரம்பரை வீர்த்தைக் காட்டுகிறது.

ஒரு சமயம் பகவான், வங்காளி உணர்ச்சி வசப்பட்டவன். இந்திய நாட்டையே ஆனால் திறன் படைத்தவன் எனக் கூறியுள்ளார்.

பரோடா மகாராஜா ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு முதலில் ரூ.250/- உம், பிறகு ரூ.500உம் சம்பளம் தரும்பொழுது அரண்மனையில் ரூ.2000/-, ரூ.3000 சம்பளம் பெற்றவருண்டு. இருப்பினும் மகாராஜாவுக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தரின் திறமை தெரியும். பரோடா மகாராஜாவைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர், “மகாராஜா திறமைசாலி. அதிகத் திறமை வாய்ந்தவர், இன்றைய அரசியலில், அவருக்கு நிகரான அரசியல்வாதியில்லை” எனக் கூறியுள்ளார். வேறொராகு சமயம் “மகாராஜா இந்தியாவை ஆனால் திறனுள்ளவர்” எனவும் கூறியுள்ளார்.

அலிப்பூர் ஜெயில்

அலிப்பூர் ஜெயிலில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடனிருந்தவர்கள் இளைஞர்கள். புரட்சிவாதிகள். பாம் செய்து ஜெயிலுக்குப் போனவர்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவர்களிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவர்.

இந்த இளைஞர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தர் செய்கைகளைக் கவனித்துப் பிரமித்தனர். அவரை மிக மரியாதையுடன் நடத்தினர். இளைஞர்களுக்குள்ள கொண்டாட்டமும், ஆரவாழமும், சச்சாவும் அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்தன. பொதுவாக அவரை எவரும் நெருங்கிப் பேசுவதில்லை, கேள்வி கேட்பதில்லை.

அவர் பார்வை தூரத்தில் பதிந்திருந்தது. அவர் யோகப் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டவர் என்பதையும் இளைஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். இருப்பினும் அவர் பழக்கங்கள் வினோதமாக இருப்பதால் மனதில் கேள்விகள் எழுந்தன. ஒருவர் மட்டும் தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, ஸ்ரீ அரவிந்தரை அணுகி

“இந்த யோகப் பயிற்சிகளால் நீங்கள் இதுவரை என்ன பெற்றீர்கள்?” எனக் கேட்டார்.

அன்புடன் அவ்விளைஞரை நெருங்கி வந்து ஸ்ரீ அரவிந்தர், “நான் தேடியதைக் கண்டுகொண்டேன்” எனப் பதிலளித்தார்.

இந்த அளவு ஸ்ரீ அரவிந்தர் பேசியதில்லை என்பதால் சற்று துணிவு ஏற்பட்டு அவரை இளைஞர்கள் குழுந்தனர்.

அவர் பேசுவது முழுவதும் புரியவில்லை என்றாலும், மனிதர் பெரியவர், பெரிய ஆத்மா என்பது மட்டும் புரிந்தது.

யோகமுறைகளில் தீட்சை முக்கிய இடம் பெறும். சில யோகங்களில் சாஸ்த்ரோக்தமாக ஒரு ceremony சாங்கியம் நடத்தி தீட்சை அளிப்பார்கள். உபநயனம் என்பது அதுபோல் தகப்பனார் மகனுக்குப் பிரம்மோபதேசம் அளிப்பது. அன்னை கண்களை உற்று நோக்கி தீட்சை தருகிறார்.

தியானத்திலும், கனவிலும் குரு வந்து தீட்சை அளிப்பது சிறப்பான சிஷ்யர்கள் பெற்ற பேறு.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தாம் பெற்ற யோகானுபவங்களை விவரித்துச் சொன்னார். இளைஞர்கள் ஆர்வமாகக் கேட்டனர். தம் தியானத்தில் ஒரு யோகி வந்து தமக்குத் தந்திரயோகத்தில் தீட்சை தந்ததாகக் கூறினார்.

பேசப் பேச துணிவு ஏற்பட்டது.

“நாம் இப்பொழுது கேளில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதன் முடிவு என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியுமா?” என்று அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார்.

“நான் விடுதலை செய்யப்படுவேன்” என்று பகவானிடமிருந்து பதில் அழிரதமாக வந்தது.

அவர் வாக்கு பலித்தது.

அமெரிக்க சிஷ்யர்

தரிசனத்திற்காக வெளிநாட்டார் வருவதுண்டு. யோகத்தை ஏற்று வெளிநாட்டிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு 70 ஆண்டுகட்டு முன் வருதல் அரிது. அப்படி அன்னையையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் தேடி வந்தவர்கள் அதிகம். அவர்களுள் ஒருவர் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்தவரின் மகள். இவர் முதலில் ராமகிருஷ்ணா மடத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். பிறகு புதுவை வந்தவர் நெடுநாள் இங்கேயே இருந்து, இங்கேயே காலமானார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் இவருக்கு ஒரு சமஸ்கிருதப் பெயர் அளித்தார். நிலையான நிஷ்டையும், பக்தியும், நம்பிக்கையுமே ஒரே குறிக்கோளாக உடையவர் என்று அச்சொல் பொருள்படும். “நிஷ்டா” என்பது அவரிட்ட பெயர்.

வெளிநாட்டை விரும்பிச் சென்றவர்கள், அங்கேயே பல ஆண்டுகள் தங்கியவர்கள் வயதான பின் பிறந்த நாட்டிற்குச் செல்ல விரும்புவார்கள். பிறந்த மன், உடலாகிய மன்னை ஈர்க்கும். இதுவே பொது விதி. உடலின் சட்டத்தை மனமோ, ஆன்மாவோ மீறுவது அரிது.

நிஷ்டாவுக்கு வயதாயிற்று. உடல் தளர்ந்தது. நோய்வாய்ப்பட்டார். நாம் அன்னையை அனுசரித்துப் போவதை விட அன்னை நம்மை அனுசரித்துப் போவதே அதிகம். உடலைத் தகனம் செய்வது பெரிய தவறு. ஆவி - ஆத்மா அன்று - 7 நாள் வரை உடலை விட்டு அகல்வந்தில்லை. அதற்குள் தகனம் செய்தால் ஆவி துடித்துப்போய் தன்னிடம் வந்து முறையிடுகிறது எனவும் அன்னை கூறியுள்ளார். என்றாலும் இது விஷயத்தில் அன்னை பக்தர்கள் இஷ்டப்படியே நடப்பார். அநேகமாக அனைவரும் உடலைத் தகனம் செய்யவே விரும்புகின்றனர்.

நிஷ்டாவிடம் அன்னை “உங்களுக்கு மாமிசம் சாப்பிட்டுப் பழக்கமல்லவா? மாமிசச் சாப்பாட்டுக்கு நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன்” எனக் கேட்டார். நிஷ்டாவுக்கு அன்னை கொள்கைகள் தெரியும். மாமிச உணவுக்கும் யோகத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை எனவும் அறிவார். ஆனால் அன்னை ஆசிரம வழக்கத்தை யீரி தமக்காக குறிப்பாக எந்த ஏற்பாடும் செய்வதை அவர் விரும்பவில்லை. தமக்குச் சாப்பாட்டில் எந்த மாற்றமும் தேவையில்லை என்று மறுத்துவிட்டார்.

அந்த நாட்களில் வைத்திய வசதி இந்தியாவில் மிகக் குறைவு. நிஷ்டா நோய்வாய்ப்பட்டபொழுது உடனிருந்தவர்கள் “உங்கள் நாட்டில் வைத்திய

வசதி அதிகமாயிற்றே. அங்கே போய் நோயைக் குணப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாதா?” எனக் கேட்டனர்.

அன்னையை நன்கு அறிந்தவர் நிஷ்டா. யோக நுணுக்கங்களையும் அறிந்தவர். அமெரிக்காவில் வைத்தியம் சிறப்பாக இருக்கலாம். அன்னைச் சூழல் அங்கிருக்காது. இச்குழுலை விட வைத்தியம் குணப்படுத்தாது எனவும் அறிவார். ஆத்ம விளக்கம் தேடி வந்தவரில்லையா?

“அமெரிக்காவில் என் உடலை நன்றாகக் கவனிக்கலாம். என் ஆத்மாவின் பொறுப்பை அங்கு ஏற்பவர் யார்?” என்று கேட்டார்.

Sri Aurobindo's relics - ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய உடலின் சின்னம்

ஒரு நாள் பகல் 3 மணிக்கு நான் ஆசிரமத்துள் நுழைந்தேன். வழக்கத்தைவிட அமைதி அதிகமாக இருந்தது என் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. சமாதியைச் சுற்றி எவரும் இல்லை. The peace was becoming richer and more intense. அமைதி நிமிடத்திற்கு நிமிடம் கணத்தது அத்துடன் ஒரு தெய்வீக மணம் கமழுந்தது.

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் சுமார் 40 அல்லது 50 பேர் தியான மண்டபத்திலிருந்து வந்தனர். கடைசியில் ஒருவர் தட்டில் ஒரு பெட்டியைத் துணியால் மூடி எடுத்து வந்தார். அது ஸ்ரீ அரவிந்தராறையிலிருந்து சின்னம் வெளியே எடுத்து வரப்பட்டபொழுது சமாதியருகே நிலவும் சாந்தி உயர்ந்தது.

வடநாட்டு பக்தர் ஒருவருடைய மனைவிக்கு உடல் நலம் குன்றியது. இப்பெண்ணை ஆசிரமம் வர வெசு ஆவலாக இருந்தார். உடலில் என்ன நோய் என டாக்டர்களால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. இடமாற்றம் தேவை என்றனர்.

உடல் நலிந்தது. மெலிந்தது. புரண்டு படுக்கும் அளவுக்கும் தெம்பில்லை. இனி ஆசிரமப் யணம் தானா பலிக்கப் போகிறது. மலையடிவாரத்தில் ஒரு சிற்றூருக்குப் போய் தங்க ஏற்பாடு. கல்லூரியில் படித்த மகன் படிப்பை விட்டு, தாயைக் கவனித்துக் கொள்ள வந்தான்.

கணவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சின்னம் அருகிலுள்ள ஊருக்கு வரப்போகிறது என அறிந்து அங்குப் போனார். சின்னம் வரப்போகிறது. அதற்கு டவுன் ஹாலில் வரவேற்பு ஏற்பாடாகியிருந்தது. மையத்தின் நிர்வாகி பக்தரை அவர்

மனைவியின் உடல் நலம் பற்றி விசாரித்தார். “உங்கள் மனைவி வந்து சின்னத்தைத் தரிசனம் செய்தால் ஒருவேளை எதேனும் அற்புதம் நடக்கலாம்” என்று பக்தரிடம் கூறினார்.

புரண்டு படுக்க முடியாத நிலையிலுள்ளவர்கள் பிரயாணம் செய்வது முடியாது என பக்தர் திட்டவட்டமாகக் கூறினார். நிர்வாகி வற்புறுத்தினார். “முடியுமா என முயல்வது தவறில்லை” என்றார்.

சின்னம் வந்தது. நோயாளியின் மகன் அங்கிருந்ததைக் கண்ட நிர்வாகி ஆச்சியிப்பட்டார். நோயாளியும் காரில் அங்கு வந்தார். சின்னம் உள்ள பெட்டியை அவரிடம் சிறிது நேரம் கொடுத்தார். சற்றுத் தெம்பாக இருந்ததாகச் சொன்னார். அன்று தூக்கத்தில் கணவு கண்டார். “தலையை உடைத்துத் திறந்து பூச்சி, புழு, விஷ ஐந்துக்களை அப்பறப்படுத்துவதைக் கணவில் கண்டேன்” என்றார்.

உடல் சிறிது சிறிதாகத் தேரியது
சின்னம் ஸ்ரீ அரவிந்தனர் நோயாளியிடம் கொண்டு வந்து
நோயைக் குணப்படுத்தியது

எமதூதர்கள்

“சாவித்திரி” என்ற காவியத்தில், சாவித்திரி எமனைப் பின்தொடர்ந்து அவனுடன் வாதாடும் பகுதிகள் 100 பக்கங்களுக்கு மேல் விவரிக்கப்படுகிறது. சாவித்திரி சக்தியவானை மீட்டதுடன் எமனையே திருவுரு மாற்றினாள்.

- இருண்ட எமதர்மன் ஓளிமயமான ஜீவனாகி விட்டான்.
- ஓளிமயமான பின்னும் எமன் தன் வாதத்தையே பேசினான்.
- அன்னை எமனைக் குறிப்பிடும்பொழுது This gentleman... என்பார்.
- எமன் சாவித்திரியிடம் கூறும் வாதங்கள் அனைத்தும் மனிதன் தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்ளும் வாதங்களாகும்.

அன்னையின் blessing packetஐக் கையில் வைத்துக் கொண்டு மகஞுக்கு ஆப்ரேஷன் நடக்கும்பொழுது வெளியிலிருந்தவர் கண்ணில் கருப்பு பூட்ஸாடன் தோன்றிய கால்களை எமதூதர் என அறிந்து அன்னையை அழைத்தபொழுது, அவை மறைந்தன, பையன் பிழைத்துக் கொண்டான் என்ற நிகழ்ச்சி அன்பார்கள் அறிந்தது.

ஒரு சாதகி உயிர் பிரிந்த பின் அவர் ஆத்மா அன்னையிடம் வந்து அவருடனேயே இருக்கும்பொழுது ஒரு எமதூதன் அந்த ஆத்மாவுக்காகக் காத்திருப்பதை அன்னை கண்டார். ஆத்மா அன்னையுடனிருப்பதால் எமதூதன் செயல்படவில்லை என அன்னை அறிந்தார். அன்னை எமதூதனை நிமிர்ந்து பார்த்தபொழுது அன்னை உத்தரவு கிடைத்துவிட்டது என அவன் ஆத்மாவை அதே நிமிஷம் அழைத்துப்போன நிகழ்ச்சியையும் அன்பார்கள் அறிவார்கள்.

“எந்த உலகத்திலும், எந்த தேவதையும், ஜீவனும் என் உத்தாவுக்குக் கட்டுப்படுவதுண்டு” என அன்னை கூறுகிறார்.

ஒரு பிரபலமான கவிஞர். அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தனர் அவர் அறிவார். வணங்குவார். அவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். ஒருவர் பின் ஒருவராய் இருவரும் அகால மரணமடைந்தனர். இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை மனிதன்,

- ஆயுள் முடிந்துவிட்டது,
- விதி வலியது,
- எமனை எவரால் வெல்லமுடியும்?
- ஜாதகப்படி நடக்கிறது,

என்றெல்லாம் கூறி ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இரண்டு பேர் காலமான பின் அவர் மனைவி நோய்வாய்ப்பட்டார். அவருக்கு குட்சம் பார்வையுண்டு. கணவர் மனைவியருகே அமர்ந்துள்ளார். மனைவி கண்ணுக்கு வாயிற்படியில் மனித உருவங்கள் தென்பட்டன. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு என எண்ணுவதைக் கணவர் கண்டார். மனைவி “அவர்கள் என்னைக் கூப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுடன் வரச் சொல்கிறார்கள்” என்று கணவரிடம் கூறினார். கணவர் கண்ணுக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. மனைவிக்கு ஆறுதலாக ஏதாவது கூற நினைத்து “நாங்கள் அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தனர் வணங்குபவர்கள், அவர்களைக் கேட்காமல் எதுவும் செய்ய மாட்டோம்” என அவர்களிடம் கூறும்படி கணவர் மனைவியிடம் கூறினார்.

அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெயர்களைக் கேட்டமாத்திரம் அஞ்சான்கு பேரும் மறைந்தனர்.

ரெளத்திர பாவம்

ஆசை அனைவருக்கும் உண்டு. தவம், யோகம், நில்டையை மேற்கொள்பவருக்குக் கிடையாது எனக் கூற முடியாது. ஆசைக்கும் யோகத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை.

ஆசை அடியோடு அழியும்வரை ஆனந்தம் தலையெடுக்காது என்கிறார் அன்னை. ஆசையை அழிக்கலாம், அழிக்க முடியும். ஆன்மீகத்தை ஏற்றவர் அனைவரும் அதை அழித்துள்ளனர்.

கோபம் பொல்லாதது. ஆசையை அழிப்பவராலும் கோபத்தை அழிப்பது கடினம். கோபம் அழியாதவரை பூரண யோகமில்லை. முனிவர், தவசி, சாமியார், மகான், ரிஷி, யோகி ஆகியோரைக் கண்டு வணங்குபவர்கள் “அவருக்குக் கோபம் வந்துவிடப் போகிறது” என்று பயப்படுவார்கள். கோபம் வந்தால் சபித்து விடுவார் என்பது நாமறிந்தது.

“நியாயமான கோபம் சரியானது” என்று ஒரு மகான் கூறியதை ஸ்ரீ அரவிந்தர் கேள்வியற்று மனிதன் தன் சொந்தப் பழக்கத்தைச் சரி என்று வாதாட அதிகத் திறமையுள்ளவன் என்று கேள்வியாகச் சொன்னார்.

எழுத்தாளர்கள், நடிகர்கள், பாடகர்கள், மேடைப் பிரசங்கிகள் சிறப்பாக நடிக்கும்பொழுது, பாடும்பொழுது, ‘இன்று நன்றாக அமைந்துவிட்டது | was in form’ என்பார்கள். திறமையும் உணர்வும் இணையும்பொழுது form, mood வந்து செயல் சிறப்படையும்.

அதேபோல் ஆத்மா முன்வந்து செயல்படும்பொழுது உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பேச்செழும். உத்தரபராவில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பேசியது, ஆப்ரஹாம் விங்கன் (Gettysberg address) கெட்டிஸ்பார்க் என்ற இடத்தில் போர் முடிந்தவுடன் பேசிய பேச்சு உலகப் பிரசித்தி பெற்றுவிட்டது.

ஆத்மா பேச்சு வழியாக வருவதுபோல், இசை வழியாக வெளிவரும். Beethovans ninth symphony உலகப் புகழ் வாய்ந்த பீத்தாவன் சிம்பனி, பெரிய இலக்கியங்கள், தியாகய்யர் பாடல்கள் ஆசியவை மூலம் ஆத்மா வெளிவருவதால் அவை அழியா இலக்கியங்களாகி விடுகின்றன.

ஆத்மா காவியத்தின் மூலமாக வெளிவருவதுபோல் அன்னையின் புன்னகை வழியாக தவறாது வெளிவரும். அன்னையின் புன்னகை தெய்வலோகப் புன்னகையாகும்.

அதேபோல் கோபம் மூலமும் வைன்வரும்.

அதை ரெளத்திர பாவம் என்பதுண்டு.

தன்னிலை இழந்த முனிவர் கோபப்பட்டு சபிப்பது வேறு. ரெளத்திர பாவம் தானே எழுந்து வெளிப்பட்டு எதிரியை அடக்குவது வேறு. ரெளத்திர பாவம் வெளிவரும்பொழுது தன்னிலை இழப்பதில்லை.

அன்னையிடம் கோபப்பட்டு சண்டையிட்டவர் பலர். கொத்து வேலை செய்யவன் ஒருவன் காலை 6 மணிக்கு அன்னையிடம் சத்தம் போட்டதை அடுத்த அறையிலிருந்த ஸ்ரீ அரவிந்தர் கேட்டு ரெளத்திர பாவத்துடன் வெளிவந்து “யாரங்கே அன்னையிடம் சத்தம் போடுவது” என்று குரலை உயர்த்திக் கேட்டார். சத்தம் அடங்கிற்று.

ஹோதி தரிசனம்

தங்கள் போட்டோக்களைப் பற்றி அன்னை

- இவை போட்டோ இல்லை.
- இந்தப் போட்டோக்களில் நாங்கள் உயிரோடு இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்.

போட்டோக்களைப்பற்றிய கீழ்க்கண்ட அனுபவங்களை அன்பர்கள் கூறியது வாசகர்கட்டு நினைவிருக்கலாம்.

1. வரவேற்பறை போட்டோவிலிருந்து ஸ்ரீ அரவிந்தர் வெளிவருவதை அன்பர்கள் கண்டார்கள்.
2. தியான மையப் போட்டோவில் ஒளி அதிகமாகி ஸ்ரீ அரவிந்தர் உருவம் பாதி மறைந்தது. அதைப் போட்டோ எடுத்தபொழுதும் ஒளிப்பிழம்பு ஸ்ரீ அரவிந்தர் உருவத்தை மறைத்தது. அதாவது சூத்சமமான ஒளி ஸ்தாலமான ஒளியாகிவிட்டது (The subtle light on the photo has become real light).
3. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் உள்ள போட்டோவை எதுவும் தெரியாத அமெரிக்கர் பார்த்து காலில் கறுப்பாக இருப்பதாகச் சொன்னார். முறிவு ஏற்பட்டது அவருக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவ்விடம் கறுப்பாக அவருக்குத் தெரிந்தது.

4. வீட்டில் அனைவருக்கும் நம்பிக்கை அதிகமாகி அழைப்பை மேற்கொண்டபொழுது வீட்டிலுள்ள போட்டோக்களில் அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் கம்பீரமாகத் தோன்றினர்.
5. நம்பியவரைத் துரோகம் செய்தவர் வீட்டிலுள்ள பெரிய போட்டோக்கள் இருளடைந்திருந்தன.

முதன் முதலாக 1949இல் அன்னை, பகவானைத் தரிசிக்க வந்தவர்கள் ஏதோ அற்புதம் நடக்கவிருக்கிறது என்ற உணர்வோடு வந்தனர். படிக்கட்டின் உச்சிக்கு வந்தவுடன் தூரத்தில் அவர்கள் வீற்றிருப்பதைக் கண்டு பிரமித்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறை வழியாக வந்து அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் முன்னிலையில் நின்றபொழுது, அவர்கள்

- சோபாவில் அவர்களைக் காணவில்லை.
- அவர்கள் வீற்றிருந்த இடத்தில் ஒரு பெரிய ஜோதியைக் கண்டனர்.
- அவர்களைத் “தரிசனம்” செய்ய முடியாமலே திரும்பினர்.

காதுவலியும் ஸ்ரீ அரவிந்தரருளும்

வாடாமல்லிகையைப் போன்று இருக்கும் மற்றொரு மலருக்கு அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கருணை எனப் பெயரிட்டுள்ளார். விபரம் தெரியாதபொழுது ஆபத்து என்று நாம் கருதுவது விபரம் தெரிந்தவுடன் கலபமான பிரச்சினை என அறிகிறோம். இது அன்றாட அனுபவம்.

5 வருடமாக மார்க்கட் மாறுவதால் தொழில் சுருங்கி வரும் நிலையில் சென்ற ஜூன் மாதம் அவர் கடையை மூடும் நிலை வந்துவிட்டது. மூட முடிவு செய்தார். இவர் அன்னை அன்பர். ஆனால் அருள் செயல்படும் அளவுக்கு இவருக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஜூன் மாதம் செய்தி புதுவை வந்தது. அவரை நன்கு அறியும் சில அன்பர்கள் சேர்ந்து, “உங்கள் முயற்சிக்கு நாங்கள் துணையிருப்போம். கடையை மூடவேண்டும் என்ற முடிவை மாற்றினால் அருள் செயல்படும்” என்றனர். ஜூலை 1ஆம் தேதி மூட வேண்டிய கடையின் நிலை மாறியது. வியாபாரம் பாங்க் எதிர்பார்த்த அளவு இருந்ததால் கடையை மூடவில்லை.

புதுவையில் கூடிய பல நாட்டு அன்பர்கள் பிரிந்தனர். புதுவை அன்பர் மட்டும் முதலில் 10 நாள் பிரார்த்தனை செய்தார். பின்னர் கடையின்

பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். மாதா மாதம் கடை சரிவதும் 25 தேதிக்கு மேல் உயிர் பிழைப்பதுமாக ஜூலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் கடந்தன. ஜனவரியிலும் அதே வியாபாரம் தொடர்ந்தது. ஜனவரியில் தம் வியாபாரத்தை விரிவுபடுத்தப் போகிறேன் என்று கடை முதலாளி அறிவித்தார்!

5 ஆண்டுகளாக நிலையில்லாமலிருந்ததை மறந்து அடுத்த வியாபாரம் துவங்க விரும்புவது மனித மனநிலை. அன்னையை அறிந்தும் அருளை அறியாதவர் இவர். அருள் பலன் தந்ததும் அடுத்த கட்டம் போக விரும்புகிறார்.

ஆசிரமப் பள்ளியில் படிக்கும் பெண் கடலில் நீந்தும்பொழுது காதில் மணால் புகுந்து வலிக்க ஆரம்பித்து காது வீங்கியது. குழந்தைக்கோ, பெற்றோருக்கோ அன்னை நினைவு வரவில்லை. டாக்டர் நினைவு வந்தது. டாக்டர் காதைச் சுத்தம் செய்து மருந்து கொடுத்தார். மருந்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதில் வீக்கமும் வலியும் அதிகமாயின.

பெண்ணின் கேப்டன் அன்னையிடம் விவரம் கூறினார். அன்னை குழந்தையை அழைத்து, “மருந்து வேண்டாம், டாக்டர் வேண்டாம்” என கனிபுடன் கூறி

ஸ்ரீ அரவிந்தர் கருணை

என்ற மலரைக் கையில் கொடுத்தார். பெண் நிம்மதியாகத் தூங்கி எழுந்தாள். வலியையும், வீக்கத்தையும் காணோம். இருந்ததாக நினைவு வரவில்லை.

- எவ்வளவு நெஞ்சுகிபிருந்தாலும் பெறுவது குறைவு
- இருக்கும் வசதிகளை மனிதன் அறிவதில்லை.
- அறிந்தால் பயன்படுத்துவதில்லை.

அன்னையின் அருளும், கருணையும் நம்மைச் சூழ்நிதிருப்பதை நாம் அறிவதில்லை. அறிந்தால் பயன்படுத்த நினைவு வருவதில்லை.

தவறிய தரிசனம்

திபேத்திலிருந்து வந்து ஆசிரமத்தில் தங்கி கம்பள வேலையை மேற்கொண்டவர் ஒருவர். ஒரு நாள் காலை 10 மணிக்கு அவருடைய ஆசிரம

நண்பரைத் தேடிப் போனார். நண்பர் வீட்டில் ஒருவரும் இல்லை. வேலைக்காரர்களிடம் “என் வீட்டில் ஒருவரும் இல்லை, எங்கே போனார்கள், எப்பொழுது வருவார்கள்” என விசாரித்தார்.

“இன்று தரிசனமல்லவா? எல்லோரும் தரிசனத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள்” என்று பதில் வந்தது.

வந்தவருக்கு அன்று தரிசனம் என்றும் தெரியவில்லை!

வெளியூர் பக்தர் ஒருவர். அவருக்கு ஆசிரமம் அறிமுகமாயிற்று. அந்த நாளில் தமிழர்கள் எவ்வரையும் இங்குக் காண முடியாது. முதல் முறை அவர் வந்தபொழுது அடுத்த தரிசன நாளை மட்டும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். வருஷத்தில் பல தரிசனங்களிருப்பதும் அந்த நாட்களை அவருக்குச் சொல்பவர் எவரும் இல்லை. அந்த வருஷங்களில் ஆண்டுக்கு 22 முறை அன்னை தரிசனம் உண்டு. பக்தருக்குப் பாண்டி வரும் வேலைகள் உண்டு. பாண்டி வந்தால் ஆசிரமம் வருவார். அடுத்த முறை அவர் வந்தபொழுது அன்று தரிசன நாள் எனக் கண்டு தரிசனம் பெற்றார். அதற்குத்த முறையும் அதே போன்று அமைந்தது. அந்த ஆண்டு முழுவதும் அவர் வரும் நாளெல்லாம் தரிசன நாட்களாக அமைந்தன.

- ஆத்மா விழிப்பானதானால் தானாக தரிசனத்திற்கு நம்மை ஆத்மா கொண்டு வரும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அன்னையும் தரிசனம் தரும் நாட்களில் ஒருவர் முக்கியமான ஆசிரமவாசியைப் பார்க்கப் போனார். அன்று தரிசன நாள், இவ்வரைப் பார்த்துவிட்டு தரிசனத்திற்குப் போக எண்ணினார். வந்தவர் முக்கியஸ்தரைப் பார்த்தார். பேசினார். விஷயம் முடிந்து விட்டது. முக்கியஸ்தர் எழுந்து போனார். அவரிடம் விடை பெற்றுப்போக வந்தவர் காத்திருந்தார். நெடு நேரமாயிற்று. போனவர் வரவில்லை. “இன்று தரிசன நாளாயிற்றே. நேரமானால் தரிசனம் தவறி விடும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. எழுந்து வெளியே போகலாம்” எனக் கருதி வந்தால் வாயிற்கதவு வெளியே பூட்டப்பட்டுள்ளது. யாரிடம் இவர் விடைபெறக் காத்திருக்கிறாரோ அவர் ஞாபக மறதியாக இவரை உள்ளே வைத்துப் பூட்டி விட்டு தாம் தரிசனத்திற்குப் போய்விட்டார் எனப் புரிந்ததும், இவர் தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்தார். தோட்டப்பக்கம் போய் சுவர் ஏறிக் குதித்து தரிசனத்திற்காக ஒடி வந்தார். அமுகை நிற்கவில்லை.

தரிசனம் முடிந்து அன்னை எழுந்து உள்ளே போய்விட்டார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுந்திருக்கும் சமயம். அழுதுகொண்டே ஒடி வந்தவரைக் கண்ட ஸ்ரீ அரவிந்தர் “என் அவர் அழுகிறார்” எனக் கேட்கச் சொன்னார். விபரமறிந்து “சரி, அன்னையைக் கூட்பிடு, தரிசனம் தருவோம், எல்லோரும் சேர்ந்து சிரிக்கலாம்” என்றார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

குட்சம திருஷ்டி - Subtle Vision

ஒரு சிறு கிராமம். அங்குள்ள பக்தர் தம் காட்சியில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பல பேருடன் அவ்லூர் நிலங்களுக்கு வருவதாகவும், அங்கு ஒரு கோயிலிருப்பதாகவும் கண்டார்.

குட்சமத்தில் கண்டது உண்மையாகப் பலிக்க நெடுநாளாகும் என்பது அனுபவம். ஆனால் உடனேயும் பலிக்கும் என்பது சட்டம். காட்சியைக் காண்பவர் எவ்வளவு தூரம் தம் ஜீவனில் விழிப்புடனிருக்கிறார் என்பதைப் பொருத்தது.

இராவு கனவில் அன்னை பாரிக் கொடுப்பதாகக் கண்டவர், மறுநாள் சாதகர் ஒருவர் தம்மைத் தேடி வந்து கனவில் கண்ட பரிசைக் கொடுத்ததைக் கண்டார். வானில் ஸ்ரீ அரவிந்தரையும், அன்னையையும் கண்டவர் சில ஆண்டுகூட்டுப் பின் அங்கு ஆரோவில் நகரம் உற்பத்தியானதைக் கண்டார்.

பக்தர் ஒருவர் தம் பூஜை அறையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் படத்துள் வெளியிலிருந்து ஒளி புகுவதைக் கண்டார். தமக்குத் தெரிந்த ஆசிரமவாசி அங்கிருப்பதாகவும் கண்டார். 2 நாள் கழித்து தாம் கண்டவர் வீட்டிலிருந்து Sri Aurobindo's symbol ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சின்னம் அவர் வீட்டிற்கு வந்தபொழுது தாம் கண்டதன் உண்மையை அறிந்தார்.

கோர்ட் பக்கமே போகாதவர் கனவில் ஜீல்லா கோர்ட் வந்தது. 3 ஆண்டுகூட்டுப் பின் அந்தக் கோர்ட்டில் அவர் மீது கேஸ் நடந்தபொழுது கனவு புரிந்தது.

முதலில் சொன்ன கிராமம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெயரைத் தாங்கிய ஊர். தாம் காட்சி கண்ட 17 ஆம் ஆண்டு அக்கிராமத்திற்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் சின்னம் வந்தது. ஊரில் அன்னைக்குக் கோயில் கட்டினார். கண்டது நனவாயிற்று. இதற்கிடையில் அவ்லூர் பஞ்சத்தாலும், பட்டினியாலும் பட்டது ஒரு பாரதம்.

ஒரு பக்தர் கனவில் ஆசிரமம் வரும். வருஷத்தில் ஓரிரு முறையும் வரும். ஆசிரமத்தில் சமாதியை வேறிடத்தில் அமைப்பதாக அதில் தெரியும். இதன் பொருளை அவர் அறியார்.

சிறுவன் பள்ளியில் படிக்கும்பொழுது அவனைப் பார்த்து, “நீ தொழில்திபராக வர வேண்டும்” என்றொருவர் அடிக்கடி கூறுவார். சிறுவன் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. பட்டம் பெற்று வேலைக்கும் போனான். ஒரு நாள் நண்பர் ஒருவர் வந்து அவருடில் உள்ள கம்பளியில் ஷேர் விலைக்கு வருவதாகச் சொன்னார். வேலையை விட்டு விட்டு கம்பளியில் சேர்ந்தான் பையன். சில ஆண்டுகளுக்குள் கம்பளியை விலைக்கு வாங்கிவிட்டான். தொழில்திபராகி விட்டான்.

சிறுவயதில் தொழில்திபராக வேண்டும் என்றவரைச் சந்தித்து “நீங்கள் அப்பொழுதெல்லாம் சொல்வதுண்டு. இப்பொழுது புரிகிறது” என்று நன்றியுடன் கூறினார். அவர் சொல் பலிக்க 16 வருஷங்கள் ஆயின்.

- கனவு, வாக்கு, காட்சி பலிப்பதுண்டு.
- பூர்த்தியாகும் நேரமும், அளவும் மற்றவைகளைப் பொருத்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சரணம் மம

மந்திரங்கள் சக்தி வாய்ந்தவை. அறுவடை நடக்கும்பொழுது கழனியில் ஏராளமான வைக்கோல் உள்ள இடத்தில் நெருப்பு பற்றிக் கொண்டது. காற்று வீசும் திசையில் வைக்கோலிருப்பதால் வைக்கோல், நெல்லைக் காப்பாற்ற வழியில்லை. மிராசதாரருக்கு மந்திரம் தெரியும். அது காற்றுக்குரிய மந்திரம். மந்திரத்தை அவர் ஜிக்க ஆரம்பித்தவுடன். காற்று திசை எதிராக மாறியது. அறுவடையைக் காப்பாற்றினார்கள்.

கடித்த பாம்பை வரவழைத்து கடிவாயில் பல்லை வைத்து விஷத்தை உறிஞ்ச வைக்கக் கூடியது மந்திரம். அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் கேட்டவர்களுக்குப் பல மந்திரங்களை எழுதிக் கொடுத்துள்ளனர். ஆனால் அவற்றை எல்லாம் விட சக்திவாய்ந்தது,

“அன்னை” எனும் மந்திரம்.

“ஸ்ரீ அரவிந்தர்” என்ற சொல்லும் மந்திர சக்தியுடையது.

அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய எந்த வாக்கியத்திற்கும் மந்திர சக்தியுண்டு.

ஹோட்டலில் போய் சாப்பிட்ட பக்தர் ரூமுக்கு வந்து வாந்தி எடுக்கத் தொடங்கினார். வயிற்றுப்போக்கு ஆரம்பித்து விட்டது. கையில் மருந்து இருந்ததால், சாப்பிட்டார். போக்கு நிற்கவில்லை. உடனிருந்தவரும் பக்தர். நேரம் ஆக ஆக போக்கு அதிகமாயிற்று. கண்கள் சொருகின. மயக்கமாக இருக்கிறதென்றார். ஓர் ஓய்வு பெற்ற டாக்டர் அருகிலிருந்தார். அவரும் பக்தர். அங்கு கொண்டு போனார்கள்.

“நீங்களெல்லாம் பக்தர்கள், படித்தவர்கள், நிலைமை இவ்வளவு மோசமாகும்வரை காத்திருந்து பிறகு வருவது சரியா? தன்னிலை இழந்திருக்கிறார் (comat). இவருக்கு குளுகோஸ் ஏற்றும் வசதி என்னிடமில்லையே” என்றார் டாக்டர்.

ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துப் போகிறேன் என்றார் உடனிருந்தவர். போகும் வரை உயிரிருக்குமா என்றார் டாக்டர். உடனே, ‘ஸ்ரீ அரவிந்த சரணம் மம’ என்ற மந்திரம் நினைவுக்கு வந்தது. அன்னையே இவருக்கு இம்மந்திரத்தைக் கொடுத்திருந்தார். வாயில் தண்ணீர் விடலாமா என டாக்டரைக் கேட்டார். அதை விழுங்கும் நிலையில் உண் நண்பரில்லை, என்றார் டாக்டர்.

ஒரு ஸ்பூனில் தண்ணீர் எடுத்து மந்திரத்தை உச்சாரித்து வாயில் விட்டார். விழுங்கிவிட்டார். மேலும் மேலும் 1 டம்ஸர் தண்ணீர் உள்ளே போயிற்று, கண் திறந்தார். மேலும் 1 டம்ஸர் தண்ணீர் மந்திரத்துடன் உள்ளே போயிற்று.

ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துப் போனார்கள், பிழைத்துக் கொண்டார்.

- மந்திரம் சக்தி வாய்ந்தது.
- பக்தருக்கு மருந்து நினைவு வந்தது, அன்னை நினைவு வரவில்லை, வந்திருந்தால் நிலைமை மோசமாகியிருக்காது.
- பிரச்சினை என வந்தவுடன் அன்னை நினைவு வருவது அருள்.

தங்கக் கொலுகு

காணிக்கையைப் பொருளாகத் தருவது நம் பழக்கம். குருவுக்குத் தேவையான பொருள்களைத் தந்தால் அவர் பயன்படுத்த முடியும், அவருக்குத் தேவையில்லாத பொருள்களைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தால் குரு எப்படிப் பயன்படுத்த முடியும்?

குரு யண்புத்தினால் அப்பொருள் அஸ்மிதமாகும் என்பது நம் அனுயவம்.

**குரு பயன்படுத்தினால் அப்பொருள்கள்
மூலமாக நாம் அவர்கள் அருளைப் பெறுகிறோம்.**

அன்னைக்கு எழுதும் கடிதங்களில் குண்டுசி குத்தி வருவதும் உண்டு. சில சமயங்களில் ஊசி அன்னை கையில் குத்திவிடும். அன்னை கையால் நடக்கும் எந்தக் காரியமும் தொடர்ந்து அதிகமாகப் பலமுறை நடக்கும். அன்னை கையை ஊசி குத்தினால் அனுப்பியவர் கையில் தினமும் ஊசி குத்தியடியிருக்கும். இவற்றையெல்லாம் நாம் அறிவதில்லை. அனுபவத்தில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இலண்டனில் மது கம்பனி வைத்திருப்பவர் அன்னையைத் தரிசிக்க வந்த பொழுது தம் கம்பெனி சர்க்கான் ஒரு பாட்டிலைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்! அன்னை அதை என்ன செய்வது?

மது அருந்துபவர் தம்மைத் தரிசிக்க வந்தவுடன் அன்னை அவரிடம் அப்பாட்டிலைக் கொடுத்தார்!

பாதாம் அல்வா செய்தவர் அன்னைக்கு அதை அனுப்பினார். அன்னை சாப்பிடும் பொருள்களு அது. வந்த பொருளைக் கையால் தீண்டி பிரசாதமாக்கி, அன்னை அதை விநியோகம் செய்யச் சொன்னார். பெற்றவர்கட்கெல்லாம் அருள் போய்ச் சேர்ந்தது. தம் பெரிய சொத்தை, காலையில் இழந்தவர் சாப்பாட்டறைக்கு அன்று வந்தபொழுது அவருக்குப் பாதாம் அல்வா கிடைத்தது. பாதி சொத்து பறிமுதலானது பத்தாம் நாள் முழுச் சொத்தாகத் திரும்பி வந்தது. அன்னையின் பிறந்த நாளுக்குப் பரிசு கொடுத்தவர் காணிக்கையான பரிசை எடுத்து வந்த பெட்டியை Mother's Storeஇல் வைக்கச் சொன்னார் அன்னை. அப்பெட்டியைச் செய்து கொடுத்து நைக் கடைக்காரர் பெட்டி அன்னை ஸ்டோருக்குப் போன பின் ஜில்லாவிலேயே பெரிய நைக்கடைக்காரரானார்.

- குருவுக்குப் பயன்படும் பொருளைக் காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறோம்.
- அவருக்குப் பயனில்லாததைக் காணிக்கையாக்கினாலும், சிஷ்ய னுக்கு அருள் போய்ச் சேர குரு அதைப் பயன்படுத்த முனைகிறார்.

தங்கக் கொலுசை அன்னைக்கு காணிக்கையாக்கினார். அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் போய்ச் சொன்னார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிரச்சினையை பக்தர் நோக்கத்தில் பார்ப்பார். அதனால் கொலுசைப் போட்டுக் கொள் என அன்னையிடம் கூறினார். ஹரதன் பக்ஷி என்று உத்தரபரா பிரசங்கத்தால்

ஸ்ரீ அரவிந்தரை அறிந்த சாதகர் ஒருவர் ஆசிரமத்திலிருந்தார். தினமும் கொலுசை அவர் அன்னைக்கு அணிவிப்பார்.

சாவித்திரி

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுத்துக்கு மந்திர சக்தியுண்டு என்றாலும் சாவித்திரி வாக்கியங்களுக்கு அது அதிகமாக உண்டு. அன்பார்களிடையே Life Divine புரியாது என்பது அபிப்பிராயமானால், சாவித்திரி புரியவே புரியாது எனப் பெயர் வாங்கியது.

Life Divine புரியாது எனப் பெயர் பெற்றாலும் அதன் முக்கியக் கருத்துகளை, பக்தியும், நம்பிக்கையும் உள்ளவர்க்குப் புரியுமாறு சொல்ல முடியும் என்பது அனுபவம். சென்ற ஆண்டு சுமார் 100 அன்பார்கள் கூடி அப்படிப்பட்ட விளக்கங்களைக் கேட்டுப் பேரளவுக்குப் புரிகிறது என்றனர்.

இதுவரை சாவித்திரி எனில் ஒருவர் படிக்க பிறர் கேட்கலாம். விளக்க முடியாது என்பது அபிப்பிராயம். ஆழந்த பக்தியுள்ள பெண் ஆங்கில அறிவில்லாதவர் சாவித்திரியை உருக்கமாகப் படிக்க ஆரம்பித்து ‘புரிகிறது’ எனக் கண்டு பல பக்கங்களைப் படித்ததை அன்பார்கள் அறிவார்கள்.

Life Divine - தத்துவம்

Synthesis of Yoga - யோகப் பயிற்சி முறைகள்

சாவித்திரி - Divine MESSAGE that touches the soul.

மூன்றும் சொல்வன ஓன்றேயானாலும், சொல்லும் பாங்கு வெவ்வேறு. நாம் பிறுக்கு அடிமையாக இருக்கக் கூடாது என்பது விளக்கம், தத்துவம் போன்றது. வெளிநாட்டுப் பொருள்களை வாங்கக் கூடாது என்பது சுதந்திரப் போராட்ட முறை.

பூரணச் சுதந்திரம் - அடைந்தே தீருவோம்

என்பது கோஷம். நம்மைத் தட்டி எழுப்பும். இதை message என்கிறோம்.

புதியதாக ஆசிரமம் வந்தவர்கள் சாவித்திரியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு வாங்கினார்கள். அதிக ஆங்கில அறிவில்லாதவர்கள். அவர்கள் ஊரில் ஆசிரம Centre உண்டு. தரிசன நாள் வந்தது. சென்டருக்குப் போகுமுன் பூஜை அறையில் தியானம் செய்ய விரும்பினார்.

- சிறு பெண்ணிடம் சாவித்திரி படிக்கச் சொன்னார்கள்.

- முதல் பக்கத்தைப் பெண் படித்தாள் (காவியத்தில் முதல் காண்டம் மிகக் கடினமானது).
- பாரதக் கலையான சாவித்திரியையே அறியாத பெண் ஸ்ரீ அரவிந்தர் காவியம் விளங்குவதாக நினைத்தாள்.
- உள்ளிருந்து ஏதோ ஒன்று, புறப்பட்டு வெளிவந்து புத்தகத்தைத் தொடுவதாக அறிந்தாள்.
- இனிமையும், மென்மையும் சிறுமியைச் சூழ்ந்தன.
- அன்னையைப் பெண் நிதர்சனமாக உணர்ந்தாள்.

பெண் சாவித்திரி படித்த நேரம் ஆசிரமத்தில் அன்னை தரிசனம் தந்த நேரமென பிறகு அறிந்தனர்.

சாப்பாட்டு அறை

பால்ய நண்பர்கள் ஓய்வு பெற்ற பின் தங்கள் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் சிலர் மிக உயர்ந்தும், சிலர் மிகத் தாழ்ந்துமிருப்பார்கள். உயர்ந்தவர்கள் செல்வத்தாலும், பரம்பரையானக் குடும்ப செல்வாக்காலும், ஜாதகப்படி அதிர்ஷ்டத்தாலும், அபார உழைப்பாலும், புத்திசாலித்தனத்தாலும் உயர்ந்திருப்பார்கள், மற்றவர்கள் இருந்த நிலையிலேயே இருந்திருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம் ஆத்மாவின் நிலையை உயர்த்துகிறது. 10 அல்லது 50 பிறவிகளில் பெறும் பயனைத் தருகிறது. சமார் 20 அல்லது 30 வருஷத்திற்கு முன் தரிசனம் பெற்றவர்கள் இன்று தங்களை அன்று உடனிருந்தவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்த உண்மை தெரியும். இதிலும்,

- தரிசனம் தரும் ஆத்மானுபவம் ஒன்று.
- அன்பர் அதை ஏற்றுப் போற்றிப் பெறும் பலன் இரண்டாவது.

1) 1947இல் ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம் பெற முயன்றவர் பெற முடியவில்லை. இவருக்கு 1970இல் அன்பர் ஒருவர் தொடர்பு கிடைத்து ஸ்ரீ அரவிந்தராருள் கிடைத்தது.

அத்தொடர்பு கிடைத்த நாளிலிருந்து இவர் வாழ்வு மலர்ந்தது. இவருடன் இருந்தவர்கள் பெயர் வெளியில் தெரியாதபொழுது

இவர் அகில இந்திய ஸ்தாபனத்தின் தலைவரானார். அடுத்தாற்போல் அகில உலக ஸ்தாபனத்தின் தலைவரானார். ஆசியப் பரிசு பெற்றார். உலகப் பரிசு பெற்றார். இன்று உலகப் புகழ் பெற்று விளங்குகிறார்.

2) 1933இல் 3 நண்பர்கள் M.A. பெற்று வேலையில்லாமலிருந்தார்கள். அதே சமயம் மற்ற இரு நண்பர்கள் SSLC முடித்திருந்தனர். M.A. பெற்றவர்களில் ஒருவரும், SSLC படித்தவர்களில் ஒருவரும் ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம் பெற்றனர்.

உடனிருந்த M.A.யில் ஒருவர் கடைசிவரை வேலையில்லாமலிருந்தார். அடுத்தவர் சர்க்கார் குமாஸ்தாவாவனார். தரிசனம் பெற்றவர் பல்கலைக்கழக ஆசிரியராகி, பேராசிரியராகி, தமிழ்நாட்டில் பெரும் புகழ் பெற்றார்.

ஒரிசாவில் ஒருவருக்கு ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம் பெற ஆவல். வசதியில்லை. காதில் மட்டும் ஒரு குரல் நம்பிக்கையை விடாதே என ஒவித்தபடியிருக்கும். 1948இல் தரிசன சமயத்தில் புதுவை வந்து சேர்ந்தார். அவர் பெற்ற பேறுகள்,

- அன்னை தரிசனம் பெற்றார்.
- சாப்பாட்டறையில் சாப்பிட்டார், அது சாப்பாடாக இல்லை. அவர் மனத்தில் ஜயங்களை அது அழித்தது. பெருந்திறன் அவருள் நுழைந்தது. புனர்ஜென்மம் அடைந்தார்.
- இனிமையான தூய்மை இதயத்துள் பிறந்தது.
- தரிசனத்தன்று ஸ்ரீ அரவிந்தரையும், அன்னையையும் தரிசித்தார்.
- மனம் சரணாகதியை விழைந்தது. அவருடைய பொருளாதார நெருக்கடிகள் வீடு திரும்பியபொழுது மறைந்தன.

பாக்கிஸ்தான்

சுதந்திரம் வந்தபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் பாக்கிஸ்தானைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். பாக்கிஸ்தான் இந்தியாவுடன் சேரும் என்றார். எப்பொழுது எனக் கேட்டார்கள். சுமார் 10 ஆண்டுகளில் என்றார். 1957இல் பாக்கிஸ்தான் இந்தியாவுடன் சேரவில்லை. தெய்வமும் தவறு செய்யும் என அதைப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

சத்திய ஜீவியம் வரும் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறியபொழுது அவரை அனைவரும் சத்திய ஜீவியத்தைப் பற்றிப் பல கேள்விகள் கேட்டதுடன் சத்திய

ஜீவியம் வரும் நாளைக் குறிப்பிடச் சொன்னார்கள். 1934 எனக் குறிப்பிட்டார். 1934இல் அது பலிக்கவில்லை. 22 ஆண்டுகள் கழித்து 1956இல் பலித்தது.

“பெருஞ் சாதனைகளைப் பறை அறைவிப்பதில்லை” என்று அன்னை கூறுகிறார். ஒரு விஷயம் உருவாகும்பொழுது அதை நாம் பலரிடமும் சொல்லாமலிருப்பது நல்லது. சொன்னால் விஷயம் கூடி வராது என நாம் அறிவோம். விவசாயி மக்குலைக் கணக்கு போடமாட்டான். அதே பொருளில் ஆங்கிலப் பழையாழி உண்டு. பிற்றிடம் சொல்லக்கூடாது என்பதுடன் மனம் கணக்குப் போடக்கூடாது என்பது நம் பரம்பரை. நம் மனத்தைவிட்டு ஒரு விஷயம் விலகிவிட்டால் அது கூடிவரும் என்பது குட்சம் உண்மை.

இதற்கு எதிரானதும் உண்மை. நம் முன் னேற்றத்திற்கு நல்லெண்ணத்தால் பூரண உற்சாகமுள்ளவர்களிடம் இதுபோன்ற விஷயங்களைச் சொல்வதாலேயே அது கூடிவரும் என்பது உண்மை. குருவிடம் நடப்பவற்றையெல்லாம் சொல்வது அக்காரணத்தால்தான். கணவனும் மனைவியும் அன்னியோன்யமானவர்களானால் கணவன் மனைவியிடம் கூறுபவை, கூறுவதால் நடக்கும். இவை வாழ்வக்குரிய உண்மைகள்.

அருளால் பெறுபவை குட்சம் உலகைக் கடந்து காரண தேகத்தில் நடப்பவை. அவற்றின் மீது நம் மனப்பார்வை பட்டாலே விஷயம் கெட்டுவிடும். பிறர் எவரிடமும் சொல்ல முடியாது.

Prophesy எதிர்காலத்தில் நடக்கப் போவதைச் சொல்வது ஞான திருஷ்டியாகும் என்பதால் நாம் அதைப் போற்றுகிறோம். உலக வழக்கிற்கு அது சரி. இராமலிங்க சுவாமி வடிலார் கடலார் ஆகும் என்றது பலித்தது. சத்திய ஜீவியம் வருவது உலக வழக்கிற்குரியதன்று. அதைக் கடந்தது. மனத்தைக் கடந்த நிலையில் எழுவது. மனத்தின் பார்வை அதன் மீது பட்டால், பலிக்காமற் போகும்.

இந்தியச் சுதந்திரத்திற்குப் பின் கிழக்கு வங்காளத்தில் இந்து முஸ்லிம் கலவரம் ஏற்பட்டபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர் “இந்திய ராணுவம் அங்கே போக வேண்டும்” என்றார். சற்று நேரம் கழித்து “பொறு, அன்னை சமாதான முறையில் பாக்கிஸ்தானை இந்தியாவுடன் சேர்க்க முயல்கிறார்” என்றார். இவற்றிற்குரிய சட்டங்கள் பல.

- மனம் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதால் காரியம் கூடிவரும்.
- கேள்வி எழுப்புவதால் காரியம் கெடும்.

- இப்படியெல்லாம் கெட்டுப் போன காரியம் வேறு வகையில் கூடி வரும்.

- காரியம் கெட்டு விட்டால், நாள் கழித்துப் பலிக்கும்.

நம் மனநிலை, குழ்நிலை, ஆண்மீகச் குழ்நிலை, காரியத்தின் தரம் ஆகியவற்றைப் பொருத்து விஷயம் மாறும். இந்திய மரபில் எந்தக் குருவிடமும் சிஷ்யர்கள் கேள்வி எழுப்ப முடியாது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்திய யோகத்தை மேல்நாட்டுச் சுதந்திரப் பாணியில் நடத்தினார்.

120 வயதான மகான்

இந்தியாவில் உள்ள எந்தச் சித்த புரஷுக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தரை அந்த நாட்களிலேயே தெரியும். அவர்கள் ஒருவரையொருவர் குட்சமத்திலேயே அறிவார். ராஜபுதனத்தில் 120 வயதான மகான் ஒருவர் உண்டு.

“ஸ்ரீ அரவிந்தரை உலகம் இன்றும் அறியலீலை

அவரை உலகமே பின்பற்றும் நாள் வரும்

அடுத்த நாற்றாண்டில் மேல்நாட்டார் அவனரைப் பின்பற்றுவார்கள்”

என்று இந்த மகான் ஒரு முறை கூறினார். இமயமலையில் நிர்வாணமாக உட்கார்ந்திருந்த ஒரு சாமியார்,

“இந்த ஆசிரமம் கடலோத்திலூன்னது.

இவர்கள் செய்யும் யோகம் கடன்மானது.

இதுவரை எவரும் செய்யாததை இங்குச் செய்கிறார்கள்”

எனக் கூறினார்.

ஆசிரமச் சாதகர் ஒருவர் அங்குள்ள மகானையும் பார்க்க விரும்புவார். மகான்கள் பல வகையினர். ஞானமுள்ளவர், அதற்குரிய சாந்தத்துடன் பேசுவார்கள். பெரிய ஞானமிருந்தாலும் சாதாரண மனிதனுக்குள்ள நிதானமில்லாமல் பேசுவதும் உண்டு. சிலர் கோரமாகக் கூத்தாடுவார்கள். எந்தச் சாமியாருக்கு எந்த ஞானமிருந்தும், எந்த வகையில் கோணலாக இருப்பார் என்று நிர்ணயமாகக் கூறமுடியாது.

சாதகர் பல பேரையும் சேர்த்துக் கொண்டு இந்த ராஜபுதனச் சாமியாரைப் பார்க்க வந்தார். இவர் 10 நாய்களைத் தம்முடன் வைத்திருந்தார். தம்மைப் பார்க்க வருபவர்களைக் கல்லால் அடிப்பார். ஆத்திரமாகத் திட்டுவார். அதனால் சாதகரை அழைத்துப் போனவர் பயந்துபோய் பாதி வழியில் நின்று விட்டார். சாதகர் சாமியாரைக் காணச் சென்றார். அவரை பாபா என்பார்.

பாபா வெளியே எழுந்து வந்து சாதகருக்குச் சால்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார்.

“என் எனக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறீர்கள்” எனக் கேட்டதற்கு நான் ஸ்ரீ அரவிந்தரை நமஸ்கரிக்கிறேன். கலகத்தாவில் அவரை தரிசனம் செய்தேன். இப்பொழுது அவர் ரிஷியாகி விட்டார்.

என்று பதில் கூறினார்.

‘நான் அரவிந்த ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்தவன்’ எனக் கூறவில்லையே என்றார் சாதகர்.

‘அதைக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை’ என்றார் பாபா.

நாம் நம்மை அறிவதில்லை

நாம் அன்னையிடம் வந்து அன்னையை வணங்கினாலும், அன்னையை நாம் அறிவதில்லை. அனைவரும் வணங்கும் வகையில் நாமும் வணங்குகிறோம். எப்படி குழந்தைகள் தாங்கள் பயன்படுத்தும் பொருள்களை அறிய முடிவதில்லையோ அதுபோல் நாம் நம்மை அறிவதில்லை. நாம் வணங்கும் தெய்வத்தை அறிவதில்லை.

மதுராவில் ஒரு மகான். பிரபலமானவர். இவர் காலைத் தொட்டு வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற அனைவரும் அவரைத் தேடி வருவதுண்டு. இவர் பரதன மீதிருப்பார். காலைத் தொங்கப் போட்டால் அதைத் தொட்டு வணங்கலாம். பலர் தங்கள் தலையால் அதைத் தொட்டு மகிழ்வதுண்டு

ஆசிரமச் சாதகர் பல்வேறு மகான்களைக் காணக் கென்றவர், இவரையும் காண வேண்டி வந்தார். சற்றுத் தொலைவில் வரும்பொழுது ஒருவர் மகானிடமிருந்து வந்தார். சாதகர் பலர் சூழ வந்து கொண்டிருந்தார். சாதகர் ஒருவர் தவிர மற்ற அனைவரும் உள்ளூர்வாசிகள். மகானிடமிருந்து வந்தவர்,

‘ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரமத்திலிருந்து வந்தது யார்?’ என வினாவினார்.

சாதகருக்குத் திடுக்கிட்டது. இப்பொழுதுதான் வருகிறார். இவர் வந்திருப்பது யாருக்கும் தெரிய நியாயமில்லை. எனவே வேறு யாரையோ தேடுகிறார்கள் என நினைத்து மொனமாக இருந்தார். மீண்டும்,

‘யார் ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரமத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள்’ என்று கேட்க சாதகர் தம்மை அடையாளம் காட்டினார்.

‘பாபா, உங்களைக் கூப்பிடுகிறார்’ எனக் கூறி சாதகரை உள்ளே அழைத்துப் போனார்கள். பாபா பேச ஆரம்பித்தார்.

‘எங்கிருந்து நீங்கள் வருகிறீர்கள்?’ எனக் கேட்டார்.

‘நான் ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரமத்திலிருந்து வருகிறேன்’ என்று பதில் கூறினார் சாதகர்.

பாபா - ஸ்ரீ அரவிந்தர் யார் என நீங்கள் அறிவர்களா?

சாதகர் - ஓரளவு தெரியும்.

பாபா - இல்லை, உங்களுக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தனரத் தெரியாது.

சாதகருக்கு ஏராளமான பிரசாதம் கொடுத்தனுப்பினார்.

நாம் நம்மையும் அறிவதில்லை,

நாம் வணங்கும் தெய்வத்தையும் அறிவதில்லை.

பகவான் பூரி அரவிந்தரின் யோக வாழ்வில்

பூரி அரவிந்தர் ஆசிரமம் என்று நாம் இன்றறிவது 4 வீடுகளைச் சேர்த்து ஒன்றாக்கப்பட்ட இடம். மேல் பக்கத்தில் ஸலப்பரி வீடும், கீழ்ப்பகுதியில் தியான வீடும் அமைந்துள்ளன. 1927இல் பகவான் தியான வீட்டின் மாடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். கடைசிவரை அங்கேயே தங்கியிருந்தார். 1938இல் அவர் இடறி விழுந்து வலக்கால் தொடை எலும்பு முறிந்தது. அதன் பின் 12 பேர்களும், டாக்டர்களும், மற்றவர்களும், பகவானுக்கு மருத்துவம் செய்யவும், துணை செய்யவும் வந்தனர். அதுவரை தம் காரியங்களை, பகவான் தாமே செய்து கொள்வார். பிறரை அனுமதிப்பதில்லை. அமர்தா என்ற சாதகர் பகவானுக்குப் புத்தகங்கள் எடுத்துப் போன்பொழுது, “என் எனக்கு வயதாகவில்லையே, நானே வந்து எடுத்துக் கொள்வேன் அல்லவா? உங்களுக்கேன் இந்த வேலை?” என்று வினவினார். படுக்கப் போகுமுன் அறையின் நான்கு மூலைகளிலும் *soequito coils* கொசு மருந்துவத்தியைத் தானே கொள்ளுத்தி வைப்பார். தினமும் 7 மணி அவர் நடக்க வேண்டும் என்று டாக்டர்கள் சொன்னபொழுது, தன் அறையில் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து *garage* கார் விடும் இடத்தின் மேற்பகுதி வரைக்கும் தினமும் நடப்பார். நான்கு இடங்களில் கடிகாரம் வைத்திருந்தார், அவர் நடக்கும் பாதையில். அவற்றிற்கு தாமே தினமும் சாவி கொடுப்பார். இரவு வெகுநேரம்வரை வேலை செய்வார். மேஜையின் எதிரே உட்கார்ந்து, பகவான் எழுதும் படம் ஒன்றுண்டு. அதில் அவர் கையெழுத்திட்டு உள்ளார். அவர் அறையில் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள நாற்காலி மேஜையில்தான் அவர் எழுதுவது வழக்கம். அவர் இங்கிலாந்தில் பயின்றவர். தரையில் சம்மணம் போட்டு பகவான் உட்கார்ந்ததேயில்லை என அன்னை கூறியிருக்கிறார். அவர் எழுதும்பொழுது அவரை விவரிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் இரண்டு நாம் எதிர்பாராதன:—

- கட்டிலின் மீது உட்கார்ந்து கொண்டு காலை நீட்டிப் போட்டுக் கொண்டு மடியில் அட்டையை வைத்து எழுதும் பழக்கம் உண்டு. அது சமயம் அன்னை இளநீர் கொண்டு வந்தால், அவர் அதை

வாங்கிச் சாப்பிட்டுவிட்டுத் தொடர்ந்து எழுதுவது கண்கொள்ளாக காட்சி என ஒரு சாதகர் கூறுகிறார்.

- இரவு நெடுநேரம்வரை நாற்காலியின் கையை மேஜையாகப் பயன்படுத்தி பகவான் எழுதுவதுண்டு என்பார் இன்னொருவர்.

அமெரிக்காவில் ஹார்வேர்ட், பிரெரான், யேல், ஸ்டாண்போர்ட், பெர்க்ஸ் பல்கலைக்கழகங்கள் முதன்மையானவை. அமெரிக்காவில் படித்தவர்க்கே அங்குள்ள பழக்கங்கள் புரியும். நம்மால் அவற்றை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பலவற்றை கற்பனை செய்யவும் முடியாது. ஒரு பிரபல பல்கலைக்கழகத்தில் பூரி அரவிந்தர் நூலை பாடமாக எடுத்துக் கொண்டபொழுது பேராசிரியர் மாணவர்களிடையே பெரும் மாற்றத்தைக் கண்டார். அவர் கண்டது,

பாடம் நகர்ந்து பூரி அரவிந்தருக்கு வரும் பொழுது வகுப்பறையில் அமைதி, மௌனம் ஏற்பட்டு, அங்கு இருக்கும் படபடப்பு, சுறுசுறுப்பு, கிணுகிணுப்பு மறையும். குறிப்பெடுக்கும் மாணவர்களால் தொடர்ந்து எழுத முடியவில்லை. அடுத்த மாணவனுடன் பேச முடிவதில்லை, கிண்டல் செய்ய முடிவதில்லை, தங்களையும், தங்கள் நிலையையும் மறந்து, மெய் மறந்த நிலையில் பாடத்தை உற்றுக் கேட்கிறார்கள். இது அமெரிக்க வகுப்புகளில் காணாத ஒரு பழக்கம். தங்கள் வாழ்வு காத்துக் கொண்டிருந்த நேரம் வந்ததுபோலவும், புதிய சகாப்தம் தங்களுக்கு உதயமாவது போலவும் வகுப்பிருக்கும். பூரி அரவிந்தர் வாக்கியம் ஒன்றைப் படித்தால் வகுப்பில் இம்மாற்றம் உடன் தோன்றும்.

சத்திய ஜீவியம் Supermind என்பது each in all, all in each நாம் அனைவருடைய பகுதி, அனைவரும் நம் ஜீவனின் பகுதி என்ற தத்துவம். அலிப்பூர் ஜீவியில் பகவான் கைத்திகளையும், வழக்கில் வக்கீல், ஜட்ஜ ஆகியவரை நாராயணனாகக் கண்டது என்ன சித்தி என்று அன்னையை ஒரு சாதகர் கேட்கிறார்.

அது சத்திய ஜீவிய ஆன்மீக அனுபவம்

என்ற பதில் கூறுகிறார் அன்னை. அந்த ஆன்மிக அனுபவம் அதற்கு முன் எவரும் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. சத்திய ஜீவியம் என்பது சக்சிதானந்தத்தின் முந்தைய நிலை. சக்சிதானந்தம் துரிய நிலை (4ஆம் நிலை) எனப்படும். சத்திய ஜீவியத்தை, விஞ்ஞானம், சுஷப்தி என்றும்

கூறுவார்கள். இராமலிங்க சுவாமி பாடலை மொழிபெயர்த்து அன்னையிடம் கேட்டபொழுது, இவர் சத்திய ஜீவியத்தைப் பெற்றுள்ளார் என அன்னை கூறினார். அநேகம் போர் அந்த நிலையை எய்தியதாக, பகவானும், அன்னையும் கூறியுள்ளனர். கலெக்டர், முதன் மந்திரி, போன்றவர்களைப் போய்ப்பார்க்க சிலரால்தான் முடியும். ஆன்மீக அனுபவம் என்பது நிஷ்டையில் நம் ஆண்மாவின் நிலையை உயர்த்தி மேலே சென்று பெரிய நிலைகளைத் தொடுவதாகும். அது தொட்டவருக்குப் பலன் தரும். அப்பலனை உலகுக்குக் கொண்டு வரும் திறன் அவருக்கில்லை. அது முதன் மந்திரியை நம் ஸ்தாபனத்திற்கு வேலை செய்ய அழைத்து வருவதாகும். பகவான் சத்திய ஜீவியத்தை அடைந்தபொழுது அவரால் உலகுக்கு அச்சக்தியைக் கொண்டு வர முடியும் நிலை இருந்தது. பகவான் பேசும்பொழுது,

சத்திய ஜீவியம் தரையைத் தொடுவதை நான் காண்பதுண்டு,

என அன்னை கூறுகிறார். வாய் திறந்து, பகவான் பேசும்பொழுது, அவர் குரல் பூமியில் எதிரொலித்தால், பூமியைத் தொட்டால், சத்திய ஜீவியம் பூமியைத் தொடுவது என்பது அன்னை கண்ணால் கண்ட ஒன்றாகும். இன்றும் பக்தர்கள் ஆழ்ந்த தியானத்திலிருக்கும்பொழுது, அதிலிருந்து வெளிவந்து பிற்றிடம் பேசினால், பக்தர் குரல் அவர்கள் மீது படும்பொழுது நீல ஒளி (overmental light) புள்ளியாய்ப் படுவதைக் காணலாம். சிலருக்கு அன்னையிடம் அதுபோன்ற ஈடுபாடுண்டு. அவர்கள் அதேபோல் வெள்ளளியைக் காணலாம்.

பகவான் குரல் சத்திய ஜீவியத்தை ஓலியாக வெளிப்படுத்திற்று.

ஆரம்ப நாட்களில் ஆசிரமம் என்று ஒன்று ஒன்று உருவாகாத நேரத்தில் அன்னையையும், அவரது ஆன்மீகச் சிறப்பையும் பகவானுடனிருந்தவர்கள் அறியவில்லை. 1926இல் தான் பகவான் மீராவை “அன்னை” என அறிவித்தார். அந்த வருஷங்களில் ஒருவர் அன்னையைப் பற்றிப் பகவானைக் கேட்டபொழுது, அன்னை வரும்வரை நான் எனக்கு மட்டும் பயன்பட்டேன். அன்னை வந்த பின் என் சக்தி அனைவருக்கும் பயன்படுகிறது என்றார்.

வேறொருவர் பகவானை யோகத்தில் உதவ வேண்டும் என்றபொழுது பகவான் அவரை அன்னையிடம் அனுப்பினார். திரும்பி வந்து அவர், “அன்னை என்னுடன் சிறிது நேரம் தியானம் செய்ய சம்மதித்தார். அவரிடம் எதுவும் என்னால் பேச முடியவில்லை” என்றார். பகவான் கை அலம்ப இவர் தண்ணீர் ஊற்றும்பொழுது அவரிடம் பகவான் அன்னையைப் பற்றி,

“நான் சத்திய ஜீவிய உலகினுள் தோட்டத்துப்புறமாக நுழைந்தேன். அன்னை தெருவாசல் வழியாக உள்ளே வந்தார்,”

என்றார்.

கல்கத்தாவிலிருந்து ராமேஸ்வரம் போகப் புறப்பட்ட அன்னனும், தங்கையும் பாண்டிச்சேரிக்குப் போய் அரவிந்த கோணைப் பார்க்க என்னைனார். ஆசிரமம் என்ற நிறுவனம் அதிகாரப்பூர்வமாக ஆரம்பிக்கும் வருஷம் அது. அவர்கள் வரும்பொழுது, ஆசிரமம் நிறுவப்படவில்லை.

அந்த அம்மையார் இயல்பான இனிமையுடன், மென்மையானவர். பகவானை அப்பொழுதெல்லாம் A.G. என்று மற்றவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். அப்பொழுதிருந்தவர்கள் கூமார் 30 பேர் அல்லது 40 பேர்கள். அன்னனுக்குப் பகவானைப் பற்றித் தெரியும். தங்கை எதுவுமறியாதவர்.

வந்த பின் பகவானைத் தரிசனம் செய்ய ஏற்பாடாயிற்று. கையில் நியூஸ் பேப்பருடன் உட்கார்ந்திருந்தவரைக் கண்டவர் அவரைக் காணவில்லை. அறை முழுவதும் ஒளி அலை வீசுவதைக் கண்டார். அளவு கடந்த அமைதியையும் உணர்ந்தார். பகவான் காலடியில் உட்கார்ந்து அவரது இரு கால்களையும் பிடித்துக் கொண்டார். ஆங்கிலம் அறியாத பெண்மணி. வங்காளம் மட்டுமே தெரியும்.

“என் புதுவைக்கு வந்தீர்கள்? என்ன விசேஷம்?” என்றார் பகவான்.

“இராமேஸ்வரம் போகப் புறப்பட்டோம். வழியில் உங்களைக் காண வந்தேன்” என்றார்.

“எப்பொழுது இராமேஸ்வரம் புறப்படுகிறீர்கள்?”

“நான் இனி இராமேஸ்வரம் போவதாக இல்லை.”

“என் உங்கள் திட்டத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள்?”

“மகாபுருஷரைப் பார்த்து விட்டேன். இனி என் எங்காவது போக வேண்டும். நான் தேடிய இராமேஸ்வரம் தத்தூபமாக இங்கேயிருக்கிறதே” என்றார்.

அடுத்த நாள் அந்த அம்மையார் பகவானை மீண்டும் தரிசிக்கும்பொழுது, அவரெதிரில் உள்ள பல நாற்காலிகளைப் பார்த்து, “என் அவை அங்கிருக்கின்றன” என்றார். “என்னுடன் பேசுவார்கள் உட்கார அவை போடப்பட்டுள்ளன” என்று பகவான் பதில் கூறினார்.

உங்கள் முன்னால் நாற்காலியில் எப்படி உட்காருவது என்று என்னால் நினைக்கக் கூட முடியவில்லை என்றார் அப்பெண்மணி.

இச்செய்தி அன்னைக்கு எட்டியது போலும். இரு நாட்களுக்குப் பின் அந்த அம்மையார் வந்தபொழுது அந்நாற்காலிகள் அங்கில்லை. தரையில் உட்கார சிறுபாய் போன்ற தடுக்குகள் அவ்விடமிருந்தன!

சத்திய ஜீவிய அனுபவம்

பகவான் ஜெயிலிலிருந்த நேரம் சத்திய ஜீவிய அனுபவம், சர்வம் பிரம்மம், அனைத்தும் வாக்தேவன் என்ற அனுபவம் பெற்றார்:

ஜீவனின் கதவு திறந்தது. இறைவன் ஜீவனுள் நுழைந்தான். உடல் அசைவுகளில் இறைவன் அசைந்தான். சிறைச்சாலை என்ன செய்யும்? சிறைக்கதவு ஒரு தடையாகும். இறைவன் ஜீவனுள் எழும் நேரம் பரந்த உலகம் நம்முடையதல்லவா? காற்றும், வெளியும் நாராயணனே. அவன் ஸ்பார்சம் காற்றாக வீசியது. திருடர்கள், கொலைகாரர்கள், சூதாடிகள், என்னைச் சூழ்ந்த கைதிகள். திருடன் கிருஷ்ணனாகவும், கொலையாளி வாக்தேவனாகவும், சூதாடி நாராயணனாகவுமிருந்தனர். அவர்கள் உள்ளத்தில் கருணையும், அன்பும் இருந்ததை நான் காண முடிந்தது. தரையின் மீது விரிக்கப்பட்டுள்ள அழுக்கான மட்ட கம்பளம், மரத்தின் கிளை, ஜெயில் கம்பி, மர நிழல் அனைத்தும் அனந்தனாக காட்சியளித்தன. நான் பெற்ற பெரிய ஆண்மிக அனுபவம் இதுவே. கொள்ளை நடத்தியதால் 10 ஆண்டு தண்டனை பெற்ற கைதி பகவானுக்கு மகானாகக் காட்சியளித்தான்.

நீதிபதி, சர்க்கார் வக்கீல் நாராயணனாகக் காட்சியளித்தது இன்னும் உள்குப் பயமாக இருக்கிறதா? எல்லா மனிதருள்ளும் இருந்து அவர் செயல்களை என் வழி நடத்துவதே என் வழி. பகவானே மரத்தடியில் நிற்பது பூரி அரவிந்தருக்குத் தெரிந்தது. மரத்தடியில் நின்ற கிருஷ்ண பகவானின் வேய்ங்குழல் பூரி அரவிந்தரின் ஆத்மாவைத் தொட்டிடுத்தது. ஜடப்பொருள்கட்டு உயிர் வந்ததுபோல் தோன்றியது. அவ்வுயிர் அன்புடன் என்னைத் தொட்டதில் உடலும், உள்ளமும் பூரித்தன.

இந்திய ஆண்மீகச் சரித்திரத்தில் இதுபோன்ற அனுபவம் விஸ்வரூப தரிசனம். அகந்தை அழிந்த நிலையில் ஆண்டவன் தரும் தரிசனம் விஸ்வரூப தரிசனம். அகந்தை அழிந்த நிலையைப் பிரம்ம நிர்வாணம் என்பார். உலகத்தைக் குழந்தை கிருஷ்ணன் வாயில் காண்பது, அர்ஜனன் கண்ட

விஸ்வரூபம், பீஷ்மன் பெற்ற தரிசனம் நாம் அறிவோம். பிரபஞ்சத்தில் இறைவனை வெளிப்படுத்துவதை அவை (universal experience). அன்னை மேற்கூறிய பகவான் அனுபவத்தை Supramental experience சத்திய ஜீவிய அனுபவம் என்கிறார். சத்திய ஜீவியத்தின் தத்துவம் ஓவ்வோர் ஆத்மாவும், மற்ற ஆத்மாவிலுள்ளது. மற்ற ஆத்மாவெல்லாம் ஓவ்வோர் ஆத்மாவிலுள்ளன. அதன் வெளிப்பாடாக, பகவான் பெற்ற cosmic experience சிருஷ்டியில் இறைவனின் அனுபவம் அவர் ஜெயிலில் பெற்ற வாக்தேவன் காட்சி. பாரதத்தில் எழுதியவற்றையெல்லாம் அப்படியே நம்ப முடியுமா? என்னொருவர் கேட்டபொழுது பகவான் மனிதன் இழந்த சூட்சமப் பார்வையை நினைவுபடுத்துகிறார். “சென்ற யுகங்களில் மனிதனுக்குச் சூட்சமப் பார்வை இருந்தது. அவனுக்கு மலையும், நதியும் நாம் வணங்கும் கடவுள்களாகக் காட்சியளித்தன. இன்று அப்பார்வையை நாம் இழந்து விட்டோம். நாம் உயிரோடிருப்பது எவ்வளவு உண்மையோ, அவ்வளவு உண்மை அன்று அவர்கள் கண்டது. பாம்பு என்பது சக்தி. சக்தியால் பூமி தாங்கப்படுவது உண்மை. இன்று நமக்கு அவை தெரிவதில்லை. பாம்பும், பல்லியும், புலியும் நம்முள்ளிருப்பதால் அவைகள் நம் உறவினங்கள். அன்றைய நம்பிக்கை உண்மை. அது வெறும் உருவக்கில்லை. ஜடமான உடலின் பின் சூட்சமச் சர்வம் உண்டு. சூட்சமச் சர்வத்திற்கு சூட்சமப் பார்வையுண்டு. இன்று அப்பார்வை மனிதனுக்குத் திரும்பி வருகிறது”, என்று பகவான் பதில் கூறினார்.

அத்வைதம், நிர்வாணம் என்ற தலைப்புகளில் பகவான் செய்யுள்கள் எழுதியள்ளார். சங்கராச்சாரியார் குன்றில் பகவான் நடந்தபொழுது அத்துவைத அனுபவம் அவருக்குக் கிட்டியது என்று பகவான் எழுதியுள்ளார். காஷ்மீருக்குப் போன பக்தர் ஒருவர் அம்மலைக்குப் போனார். பகவான் பெற்ற அனுபவம் நினைவுக்கு வந்ததால், அங்கிருந்து கூழாங்கற்களைப் பொறுக்கித் தம்முடன் எடுத்து வந்தார். ஆசிரமம் வந்தபொழுது அவற்றை அன்னையின் பார்வைக்கு அனுப்பினார். அன்னை சந்தோஷப்பட்டு அவற்றுள் சில கற்களை எடுத்துக் கொண்டார். கல்கத்தாவுக்கு அன்னை வர வேண்டும் என்று ஓர் பக்தர் வேண்டுகோள் விடுத்தபொழுது, பகவான் நடந்த இடத்தை எல்லாம் எனக்கே சொந்தமாகக் கொடுப்பதானால், நான் வருவேன் என அன்னை அந்த பக்தரின் கேள்விக்குப் பதிலிறுத்தார். பகவான் வீட்டை அடையாளம் காட்டியவர், அன்னைக்கு முக்கியம். பகவான் ஊரில் பிறந்தவர்கள் அன்னையின் அன்புக்குரியவர்கள். பகவான் படித்த கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்ற புராணி என்ற சாதகர் அன்றைய

ரிஜிஸ்டர்களைப் பார்த்து பகவான் கையெழுத்து, அவர் பெற்ற மார்க்குகள், அவரைப் பற்றி அன்றைய ஆசிரியர்கள் சொல்லியவை போன்றவற்றைச் சேகரித்து வந்தார். கேம்பிரிட் ஜ் சர்வகலாசாலையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதை விட்டு வந்ததிலிருந்து, அப்பல்கலைக்கழக வழக்கப்படி, வருஷாவருஷம் அவர் இருந்த இடங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அது 1910இல் முடிந்தது. அந்த ஆண்டுதான் பகவான் புதுவை வந்து சேர்ந்தது. அதன் பிறகு அந்த ரிஜிஸ்டரில் குறிப்பில்லை.

அன்னை சிரிப்பதைக் கண்டவர்கள், அன்னையிடம்தான் அப்படிப்பட்ட சிரிப்பைப் பார்க்க முடியும். மற்றவர்களால் முடியாது, மனிதனால் அதுபோல் சிரிக்க முடியாது. சந்தோஷம் நிரம்பி வழியும்பொழுது அது சிரிப்பாக வெளி வருகிறது. பிறருக்கு அன்னை தம் புன்னகை வழியே சந்தோஷத்தைத் தருகிறார். மோனாலிசா என்ற ஓவியம் உலகத்தில் பிரபலமான சிரிப்பைக் காண்பிக்கிறது என்பார்கள். முன் ஐஞ்மத்தில் அன்னை மோனாலிசாவாக இருந்ததாகவும் அவ்வேலையித்தை வரைந்த லியனார்டோவாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருந்ததாகவும் அன்னை கூறியுள்ளார்.

பகவான் சிரித்துப் பார்க்க முடியாது. 1926க்கு முன்னால் அவரை தினமும் சந்திக்கும் சாதகர்கள் அவர் சிரிப்பைப் பார்க்க விரும்பியபொழுது பகவான்:-

“நான் சிறு வயதிலேயே வீட்டிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டேன். நான் வளர்ந்த சந்தர்ப்பங்களில் நான் சிரிக்கக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. இயல்பாக எனக்குது அமையவில்லை” என்று கூறியுள்ளார்.

சாதகர்கள் ஆயிரம் வகையினர். அடம் பிடிப்பவர்கள் ஒரு வகையினர். மெளனமாக அடம் பிடிப்பவர்களும் உண்டு, ஆர்ப்பாட்டமாக அடம் பிடிப்பவர்களும் உண்டு. ஒருவர் பகவான் சிரிப்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என பகவானிடமே பிரார்த்தித்துக் கொண்டார். நாட்கள் வருஷங்களாயின. ஒரு தரிசனத்திற்காக அந்தச் சாதகர் பகவான் முன்னே வரும்பொழுது அவர் பின்னால் வரிசையில் 10, 20 பேர்கள் நின்றிருந்தனர். பல ஆண்டுக்கு முன் ஆரம்பித்த பிரார்த்தனையைச் சாதகர் மெளனமாகத் தொடர்ந்தார். இன்று தரிசனத்திற்காக பகவான் முன் நிற்கும்பொழுது அப்பிரார்த்தனை மனதில் எழுமுன், பகவான் முகத்தில் புன்னகை எழுந்தது. பிரார்த்தனை செய்த பக்தர் கண்டு திகைத்ததைப்போல் அவர் பின்னால் நின்றிருந்த அத்தனை பேரும் பிரார்த்தனை செய்யாமல் அந்த அற்புதக் காட்சியைக் கண்டனர். பகவான் தரிசனம் பாப விமோசனம் மட்டுமல்ல, புனர் ஐஞ்மம். ஆன்மா மலர்ந்து வெளி வந்து அன்னையைத் தொட்டு மகிழ்ந்து அவர்

ஸ்பர்சம்பட்டு புனிதப்பட்டு, மீண்டும் தன்னிடம் திரும்பும் சமயம் தரிசனம். இன்று அந்திகழ்ச்சிக்கு மற்றோர் உயர்ந்த புனிதமும் சேர்ந்து காத்திருந்தது. தம் தியானத்தில் பகவான் கருமையாகத் தெரிந்ததாகக் கூறிய சாதகருக்கு, “அது என்னுள் உள்ள சிவபெருமான் நிறம்” என்று பதில் கூறினார். கிருஷ்ண பரமாத்மா பகவான் உடலில் இறங்கி தங்கியிருந்தபொழுதும் பகவான் சிரித்ததில்லை.

வெடிகுண்டு

ஜெயில் பல தலைவர்க்கட்குப் பெரிய அதிர்ஷ்டமாகி விட்டது என்பது சரித்திரம். Pilgrim's Progress யாத்திரையின் முன்னேற்றம் என்று பொருள்பட எழுதப்பட்ட நூல் உலகம் அறிந்தது. அதை எழுதியவர் ஜான்பனியன் என்ற பாதிரியார். அவரை ஜெயிலில் அடைத்தார்கள். ஜெயில் அவருக்கு ஆண்மீக உத்சாகம் அளித்தது. திருட்டுத்தனமாக எழுத வேண்டிய அவசியம். பேப்பர், பேனா இல்லை. அவருக்குக் கொடுத்த சோப் மீதிருந்த ரைப்பர் பேப்பர்களைச் சேர்ந்து அதில் எழுதினார். இன்று உலகம் போற்றும் நூலாக விளங்குகிறது. பகவானுக்கு வாக்கேவ தரிசனம் கொடுத்தது ஜெயில்.

“இறைவா, என்னால் விட முடியாத பற்றை நான் உடைத்தெறிய என்னை ஜெயிலுக்கு அனுப்பினாய்” என்று இறைவனை பகவான் விளிக்கின்றார்.

அலிப்பூர் ஜெயில்வாசம் பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதலாம். ஒரு புத்தகமே போடலாம். இரவில் ஜெயில் வார்டர்கள் வராந்தாவில் வந்து கைத்திகள் பெயரைச் சொல்லி உரக்கக் கூப்பிடுவார்கள். கைதி இருக்கின்றானா, தப்பித்துக் கொண்டு போய்விட்டானா எனப் பார்ப்பதற்குச் செய்த யுக்தி இது. சாக்ரஸைக்குப் போர்க்களத்தில் தியானம் வந்தது. அவர் சிப்பாயாக இராணுவத்தில் சேர்ந்தார். ஆத்மா பக்குவப்பட்டு விட்டதால் தியானம் அவரைத் தேடி வந்தது. போர் முடிந்து அனைவரும் வீடு திரும்பினார். சாக்ரஸை தன்னிலை இழந்ததால் அனைவரும் போய் விட்டதைக் கவனிக்கவில்லை. தியானம் தம்மை ஆட்கொண்டதால், தான் நின்ற இடத்திலேயே நின்றிருந்தார். ஓரிரவெல்லாம் அப்படியே நின்றிருந்தார் என்று அவர் வரலாறு கூறுகிறது. பகவான் இரவில் எழுந்து ஜெயில் அறையில் நிற்பார். நின்றவர் நின்றபடியே தியானம் செய்வார். இதையெல்லாம் அவர்கள் பாணியில் புரிந்து கொண்ட வார்டர்களும் வழக்கம்போல் கைத்திகள் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிடும்பொழுது, அவர் அறை முன் வந்தால் அவரைக் கூப்பிடுவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். தம்மை எப்பொழுதும் பகவான் கவனித்துக்

கொண்டதில்லை. குளிப்பதுவும் கவனமாகச் செய்வதில்லை என்பதால் அவருடனிருந்துவர்கள் ஒருவரை அதைக் கவனிக்கச் சொன்னார்கள். வெகுநாள்வரை இவரே அக்கடமையைச் செய்து வந்தார்.

வெடிகுண்டு என்ற தலைப்பில் பகவான் மூன்று கட்டுரைகள் எழுதினார். அதன் கெள்கையைப் பற்றியது ஒன்று, அடுத்தது எந்த மனதிலையில் வெடிகுண்டு செய்கிறார்கள் என்பது, மூன்றாவது வெடிகுண்டின் தர்மம் என்ற தலைப்பு. போலீஸ் இவற்றைப் பறிமுதல் செய்து விடுவார்கள் என ஜெயிலுக்கு வெளியே அவற்றை அனுப்பினார். பெற்றவர் போலீஸிடிமிருந்து அதை மறைக்க ஒரு மூங்கில் குழலில் போட்டுத் தரையில் புதைத்து வைத்தார். கொஞ்ச நாள்கள் கழித்து அதைத் தோண்டி எடுத்துப் பார்த்தபொழுது, போலீஸிடிமிருந்து காப்பாற்ற எண்ணி செல்லுக்கு இரையாகக் கொடுத்து விட்டதை அவர் கண்டார்.

ஜெயில் கொடுமை

இந்தியச் சுதந்திரம் அஹிம்சா போராட்டம். அதிலும் ஜெயிலில் கொடுமைகள் பல சமயங்களில் இருந்தன. ஜெயில்பிரகாஷ் நாராயணனை ஜூஸ்கட்டையை முள்ளு முள்ளாகச் சீவி அதன் மீது உட்காரச் சொன்னார்கள்.

ரயில்வே தொழிலாளர் தலைவர் சாத்வீகமானவர் என்பதால் அவரை ரயில்வே காந்தி என்று அழைத்தார்கள். அவரைப் போலீஸ் அடித்துத் துன்புறுத்தியதால் அவர் இதயம் கெட்டுப் போய், கடைசிவரை இதய நோயாளியாக இருந்தார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சர்க்காரைப் பொருத்தவரையில் பயங்கரவாதி. ஜெயிலிலிருந்து கோர்ட்டுக்கு அவரைக் கூண்டில் போட்டு அழைத்து வந்தனர். கோர்ட்டிலும் மிருகத்தைக் கூண்டில் அடைப்பதைப்போல் கூண்டில் அடைத்துக் கேள்வி கேட்டனர்.

ஐட்ஜ் இவருடன் கேம்பிரிட்ஜில் படித்தவர். படிக்கும்பொழுது ஐட்ஜ் கிரேக்க மொழியில் இரண்டாவதாக வந்தார். முதல் மார்க் வாங்கியவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர். இந்த சதித் திட்டத்தில் 200க்கு மேற்பட்ட சாட்சிகளை விசாரித்தனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் படித்த வேறொருவர் மலேயாவில் வக்கீலாக இருந்தார். அவர் கல்கத்தா வழியாகப் போகும்பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர் நிலைமையை அறிந்து மிகவும் வருத்தப்பட்டு, எதுவும் செய்ய முடியவில்லை எனினும் கூண்டு, பூட்டு, கம்பி வலையிலிருந்து அவரை விடுவிக்க வேண்டும் என அவர் எடுத்த முயற்சி பலன் தரவில்லை.

கூண்டும், வலையும் போதாது என்று சர்க்கார் தரப்பு வக்கீல் அவர் கேஸ் கட்டு மீது 5 குண்டுள்ள ரிவால்வர் ஒன்றைத் தயாராக வைத்திருந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய நண்பர் இறந்து விட்டார். சித்ரரஞ்சன் என்ற பேர் போன இளம் வக்கீல் கனவில், இறந்தவர் ஆவி தோண்றி இந்தக் கேஸை அவர் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டதாகச் செய்தி.

இக்கேஸாக்கு ஆதாவாக சர்க்கார் தரப்பில் தஸ்தாவேஜாகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டது ஏராளம். அவை 4000.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சகோதரி கேஸ் செலவுக்காக நிதி திரட்டனார். கல்கத்தாவில் பிரபல வக்கீல்கள் கேட்கும் பீஸ் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதால் கேஸ் எடுத்தவர் கட்டைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார். 60,000 ரூபாய் நிதி வேண்டுமெனக் கேட்ட பொழுது, ரூ. 28,000 வசூலாயிற்று.

ஜெயிலில் பகவான் ஆத்மாவில் அமைதி பெற்றார். அவர் பெற்ற அமைதி பேரமைதி. எல்லாக் கடும் சோதனைகளையும் கடந்து செல்ல அது உதவியது. இறைவன் திருவள்ளத்தை நாம் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஒரு நிகழ்ச்சி மூலம் 3 அல்லது 4 காரியங்களை இறைவன் சாதிக்கின்றான். மனித அறிவுக்கு அது புலப்படாது. இயற்கை விரயம் செய்கிறது என நாம் நினைக்கிறோம்.

மழை பெய்யும்பொழுது நகரத்திலுள்ளோர் குடிநீர் கிடைத்தது என நினைக்கின்றனர். விவசாயி பயிர் விளையும் என்கிறான். மழை சாதிக்கும் காரியங்களில் இவை இரண்டுதான். மீதிச் செயல்கள் நம் கண்ணில் படுவதில்லை, அறிவுக்குப் புலப்படுவதில்லை. பூமி குளிரவும், வெய்யிலால் எழும் வியாதிகள் தணியவும் மழை பயன்படுவதை மழையில்லாத சமயத்தில் மட்டுமே நாம் நினைக்கின்றோம்.

நீரூற்றுகள்

பாசனத்திற்குக் கிணறு தோண்டும்பொழுது ஊற்றிருக்கிறதா என்று தெரிவது அவசியம். இல்லையேல் முயற்சி விரயமாகும். இதைக் கண்டுபிடிப்பவர்களை water diviner தண்ணீர் கண்டு பிடிப்பவர் என்பார்கள்.

அன்னையைத் தரிசிக்க வந்த water diviner அவருடன் இருந்த சம்பக்கலால் அதைத் தமக்குக் காட்டும்படிக் கேட்டார். வந்தவர் ஒரு வேப்பமரத்திலிருந்து கலை ஒன்றைப் பறித்தார். பூமிக்கடியில் நீர் ஊற்று

உள்ள இடத்திற்குப் போகலாம் என அழைத்தபொழுது, “ஆசிரமக் கட்டிடத்தைத் தாண்டி வெளியில் நான் வர முடியாது. இதற்குள்ளேயே அதைக் காண்பிக்க வேண்டும்” என்றார். நீர் ஊற்று இருந்தால் முடியும் என்று கையில் கவையுடன் நடந்தார். சமாதி அருகில் வந்தவுடன் கவை மெதுவாக சுழல ஆரம்பித்தது. பூமிக்கடியில் ஊற்றிருந்தால் கவை சுழலும். கவை சுழன்றால் பூமிக்கடியில் ஊற்றிருக்கும். அவர் குறிப்பிட்ட நீரோட்டத்தில் ஒரு சிறு பம்ப் பல வருஷங்கட்குப் பின் போடப்பட்டு ஆசிரமக் கட்டிடத்தினுள் உள்ள செடிகளுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்கிறது.

இது எப்படிச் செயல்படுகிறது என்று அன்னையைக் கேட்டபொழுது, நீரூற்றின் மீது வந்தவுடன் subconscious ஆழந்த உணர்வு நீரை அறிகிறது. அதை நாம் surface mind அறிய முடிவதில்லை. வேப்பங்கவைக்கு அதை அறிய முடிகிறது. கவை நீரோட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டுச் சுழல ஆரம்பிக்கிறது என்றார். கவையை சம்பக்லால் கையில் கொடுத்தார். சம்பக்லால் தாம் அதைச் சோதனை செய்ய விரும்பினார். கவை நகரவில்லை. தன் கையைப் பிடித்துக் கொள்ளச் சொன்னார். சம்பக்லால் வாட்டர் டிவைனர் கையைப் பிடித்துக் கொண்டவுடன் மறு கையிலுள்ள கவை சுழல ஆரம்பித்தது.

உலக யுத்தம் நடந்தபொழுது ஒர் ஆங்கிலேயர் இத்திறமை பெற்றிருந்ததால் அவரை இராணுவத்திற்கு உதவ அழைத்தனர். அவரால் நீரூற்று உள்ள இடங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். கடலில் கப்பல்கள் மூழ்கி விடுகின்றன, தடம் மாறி நிலை இழுந்து விடுகின்றன. யுத்தம் நடப்பதால் சாதாரண காலத்தில்போல் தேட முடிவதில்லை. ஒரு கடல் பூகோஸப் படத்தை அவரிடம் கொடுத்தால் அவர் ஊசி ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு, கப்பல் இருக்குமிட்டதைக் கூறுவார்.

இவர் இரண்டு ஊசிகளை நூலில் கோர்த்து அதில் ஒரு பந்தைக் கட்டித் தொங்க விடுவார். அப்புந்து நீரூற்றுள்ள இடத்தின் மீது வந்தால், நகரும். மேல்மாடியில் நூலையும், பந்தையும் எடுத்துப் போனவர் மூக்கின் மீது பந்து வந்து அடித்தது. அவ்விடத்திற்குக் கீழே தண்ணீர்க் குழாயிருப்பதை அது காட்டியுள்ளது.

இவர் ஆசிரமம் வந்தார். இவரைப் பற்றி பகவானைக் கேட்டார்கள். “இவருக்குள்ள திறமை உண்மை என்றார். இவருக்கு நூலோ, ஊசியோ, பந்தோ தேவையில்லை. அவற்றின் உதவியின்றி, நீரோட்டத்தை இவரால் கண்டுபிடிக்க முடியும். பந்து நகர்ந்தால், அது மனத்திற்குத் தெம்பாக இருப்பதால் பந்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்” என்றார்.

திருமணமாகாத பெண் தரிசனத்திற்கு வந்தார். சமாதியில் அவருக்குத் தம் நண்பர்கள், “எழுந்து வா” என்று நினைத்தது குரலாகக் கேட்டது. மாலையில் தரிசனத்தில் அன்னையின் முகம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் முகமாக மாறியதைக் கண்டார். இதைப் போன்றதை அன்னையிடம் போய்ச் சொன்னால், ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்னுள் இருப்பது உங்கள் குட்சமப் பார்வைக்குத் தெரிந்தது என்பார்.

நூற்றுக் கணக்கான குருமார்கள் ஆசிரமம் வந்துள்ளனர். ஓரிசாவிலிருந்து ஒரு பெரியவர் இலட்சக்கணக்கான சிஷ்யர்களை உடையவர் வந்து சாப்பாட்டறையில் வேலை செய்தார். தினமும் அவருக்கு சுமார் 10 தந்திகள் வரும். இவர் எங்குப் போனாலும் எந்த சிஷ்யரும் உடன் வருவதில்லை.

பெரும்பாலோர் குரு ஸ்தானத்திலிருந்ததால் சிஷ்யர்கள் புடைகுழி வருவார்கள். ஒருவர் அதுபோல் பல சிஷ்யர்களுடன் வந்து தரிசனத்திற்காகக் காத்திருந்தபொழுது, அவர் சிஷ்யர் அன்னையைப் பால்கனியில் கட்டிக்காட்டி அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள வயதான பெண்மணி யார் என்றார். குருவுக்குத் தெரியவில்லை. சிஷ்யர் மேலும் விவரித்தார், “வெண்மையான தாடியுடன் ஒருவர் அன்னை பக்கத்தில் நிற்கிறார்” என்றார். சிஷ்யர் கண்டது ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய தாடி. ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிஷ்யருக்குப் பெண்ணாகத் தெரிந்துள்ளார்.

மற்றொரு குரு தமக்கு அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரை விட அதிக ஆன்மிக பலம் உண்டு என்று பேசுவார். இவர் பேச்சு அதிகமாகி, பல வயதான சாதகர்கட்குச் சந்தேகமே வந்துவிட்டது. இந்தக் குரு அப்பொழுது 25 வருஷமாக ஆசிரமம் வருகிறார். ஒரு வயதான ஆசிரியர் (editor) அன்னையிடம் போய், “இந்த மனுஷனைப் பற்றி இப்படி பேசுகிறார்களோ, இதில் என்ன உண்மை?” என்று கேட்டபொழுது, அன்னைக்கு அவர் யார் என்று தெரியவில்லை. அவர் தொழில், தோற்றம், சிஷ்யர்கள் பெய்ரெல்லாம் சொல்லி அன்னைக்கு அடையாளம் சொன்னார் பெரியவர். அன்னைக்கு, சிஷ்யர்களைத் தெரிகிறது, குருவைத் தெரியவில்லை. “சரி, நானை தரிசனத்தில் நீ போய் அவர் பக்கத்தில் நில், நான் பால்கனியிலிருந்து பார்த்து, இந்தக் குருவை அடையாளம் கண்டு கொள்கிறேன்” என்றார் அன்னை. மறுநாள் தரிசனத்தன்று, நான் காலையில் அன்னையை அவர் அறையில் தரிசனம் செய்தேன். அவர் கொடுத்த ரோஜாவைப் பாக்கட்டில் வைத்துக் கொண்டு தரிசனத்தில் கூட்டமில்லாத இடத்தில் ஒதுக்குப்பற்மாகத்

தனியாக நின்றேன். இந்தக் குரு, “உங்களைத்தான் தேடுகிறேன்” என்று என் பக்கத்தில் வந்து நின்றார். சில நாழிகைக்குள் அந்த வயதான ஆசிரியர் ரிக்ஷாவில் வந்து என் பக்கத்தில் இறங்கி, என் பையைக் காட்டி, ‘இது எது?’ என்றார். நான் கைக்குட்டையைப் பார்த்து கடையில் வாங்கினேன் என்றேன். அவர் ரோஜாவைக் காட்டினார். “அன்னையை காலையில் தரிசித்தேன்” என்றேன். ‘குரு’ ஒருப்புமும், பத்திரிகை ஆசிரியர் மறுப்புமுமாக, நான் நடுவில் நின்றேன். ஆசிரியர் அன்னையுடன் பேசியது எனக்கு அடுத்த வருஷம்தான் தெரியும். ஆசிரியரையும், குருவையும் கவனித்த அன்னையின் பார்வை என் மீதும் பட்டிருக்கும். மறுநாள் ஆசிரியர் அன்னையைப் பார்த்தார். அன்னை வாய்விட்டுச் சிரித்து, கையால் பெரிய வட்டம் போட்டு, அவரிடம் ஆண்மீகம் பூஜ்யம் என்று கூறினார். அத்தோடு அந்தக் குருவின் ஆர்ப்பாட்டம் ஓய்ந்தது.

மகாத்மாவைப் பின்பற்ற விரும்பிய இலட்சக்கணக்கானவர்கள் அவரைப் போல் சத்தியச் சோதனையை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. கீதையைப் பின்பற்ற முடியவில்லை. அஹிம்சா விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்பையும் அனைவரும் அவர்போல் பின்பற்ற முடியவில்லை.

மகாத்மாவை மனதால் ஏற்றது உண்மை. ஆனால் அவர்போல் ஆட்டுப்பால் குடிக்கவோ, மருந்து சாப்பிடாமலிருக்கவோ, ஸ்தாபன சேவையை மட்டும் மேற்கொண்டு ஸ்தாபனப் பதவியை மறுக்கவோ, உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டு ஆத்மாவைச் சுத்தம் செய்யவோ முடியாதவர்கள், தங்களால் முடிந்தவரைப் பின்பற்ற வேண்டி அவர் செய்தவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

ஒரு சிலர் தொழிலை விட்டுத் தேசசேவையை மேற்கொண்டனர்.

வக்கீல் தொழிலை விட்டவர் பலர்.

எதுவும் முடியாதவர் தலைவர்போல் ஏதாவது செய்யப் பிரியப்பட்டு, கதர் உடுத்தினார்கள், சட்டை போடுவதைக் கைவிட்டனர், காந்தி குல்லாய் அணிந்தனர்.

1940 - 50இல் காந்தி குல்லாய்ப் பரவலாக இருந்தபொழுது வெளியில் போய் உள்ளே வந்தால் காந்தி குல்லாய் கண்ணில் படாமல் இருக்காது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் தனித்திருந்தபொழுது அவருக்குச் சாப்பாடு ஒரு பக்கட்டில் கயிறு வழியாக உள்ளே போகும், அவனை எவரும் பார்க்க முடியாது என்று வதந்தி எழுந்தது. தலைவர் செய்யும் சாதனையை அனைவரும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், அவர்போல் நடக்க ஆசைப்படுவது சிற்யாவாவும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதாத விஷயமில்லை. வேதம், உபநிஷதம், விஞ்ஞானம், கலை, சிற்பம், காவியம், செய்யுள், அரசியல், தத்துவம் ஆகியவற்றைப் பற்றி அவர் எழுதியவற்றைத் தொகுத்து 30 வாஸ்யும்களாக வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

தம் யோகத்தைப் பற்றி, தாம் என்ன செய்கிறார், எப்பொழுது தியானம் செய்கிறார், என்ன சாப்பிடுகிறார், எதைச் சாப்பிட விரும்புகிறார், அவருக்குப் பிடித்தது என்ன என்ற விவரங்கள் ஏன் எழுதப்படவில்லை? சிற்யார்களாகிய எங்களுக்கு அது முக்கியமில்லையா என்று அடிக்கடி கேள்வி எழுகிறது. இதற்கு யார் பதில் சொல்வார்கள்?

குரு செய்வதைப் போலவே செய்வதில் எந்தப் பலனும் இல்லை. பகவான் அவற்றை எழுதியிருந்தால் சிற்யார்கள் அவர் சாப்பிடும் நேரத்தில் சாப்பிடுவார்கள், அவருக்குப் பிரியப்பட்டதைத் தாங்களும் சாப்பிடுவார்கள். அவர் தியானம் செய்யும் நேரத்தில் தியானம் செய்வார்கள். அவர் குளிக்கும் நேரமே தாங்கள் குளிக்கும் நேரமாக இருக்க வேண்டும் என்பார்கள்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதை விரும்பவில்லை.

அதனால் அவ்விவரங்கள் எழுதப்படவில்லை என அவருடனிருந்த பிரெஞ்சு சாதகர் சொன்னார்.

எத்தனையோ வியாதிகளை ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் முன் ஜாதகம் பார்ப்பார்கள். பார்த்தபின், சில வியாதிகளை “இது கர்ம வியாதி, குணமாகாது” என்பார்கள். மூனை வளர்ச்சியில்லாத குழந்தைகளைப் பெற்றவர்கள் டாக்டர்களிடம், கோயில் குளங்களுக்கு அழைத்துப் போய்ப் பாவும் தீராதா எனப் பார்ப்பார்கள். அதுபோல் அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் வந்தவை ஏராளம்.

கர்ம வியாதியை அழிக்க அன்னை மீது முழு நம்பிக்கை இருந்தால் போதும், வியாதி குணமாகும். மூனை வளர்ச்சியில்லாதவர் தாமே பிரார்த்தனை செய்தால் முழுப் பலன் வரும். அவனுக்குத்தான் மூனை வளரவில்லையே, அவன் எப்படி நம்பிக்கையுடன் பிரார்த்தனை செய்வான் என்றால், பெற்றோர் பிரார்த்தனையால் நல்ல குணம் தெரியும். ஓரளவு குணமான பின், தானே பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

நடைமுறையில் பெற்றோரும் அக்கறையாகப் பிரார்த்திப்பதில்லை. குணம் தெரிந்த பின் தானே பிரார்த்தனையும் செய்வதில்லை. தானே, எவரும் எதுவும் செய்யாமல் நடப்பது மட்டுமே நடக்கும்.

15 வயதில் பெண் தெருவில் சில் விளையாடுவாள். சிறிய குழந்தைபோல் கொல்லலக்குப் போவதற்குப் பதிலாகத் தெருவில் போய் உட்காருவாள். சிறுவயதிலிருந்த ஒட்டமும் நாளாக நாளாகக் குறைந்தது. 18ஆம் வயதில் எதிரில் உட்கார்ந்திருக்கும் பெண்ணை 10 முறை “மணி” “மணி” என்று கூட்பிட்டால் அவளால் பதில் சொல்ல முடியாது. ஒரு சில வேளை 10ஆம் குரலுக்கு என் என்பாள். 7, 8 முறை ஆசிரிமம் வந்த பின் குணம் தெரிகிறது. திருமணம் செய்யலாம் என்றனர். பேசிப் பழகினாலொழிய பழைய பெண் என்பது தெரியாது என்றும், எல்லா வீட்டு வேலைகளையும் செய்கிறாள் எனவும் திருமணமும் செய்தனர்.

இத்தனைக்கும் பெற்றோரோ, குழந்தையோ தானே பிரார்த்திக்கவில்லை. ஒரு வருடம் கழித்து, கணவன் பெண்ணைத் தாய்வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டான்.

மூன்று வளர்ச்சியில்லாத பையனைப் பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு எழுதினார்கள். “இவன் நிலைமை மாறாது. ஆனால் அமைதியாக உயிர் பிரியும்” என்று பதில் எழுதினார்.

கான்சர் வந்தால் வலி, துடிப்பது வழக்கம். கான்சர் வந்தபின் அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்து முழுக் குணம் பெற்றவர் பலர். மற்றவர்களுக்கு முதலில் குணம் தெரிந்தவுடன், பிரார்த்தனையை விட்டுவிடுகிறார்கள். மீண்டும் வருகிறது. ஆனால் பிரார்த்தனை செய்வர்க்கும், செய்யாதவருக்கும், குணமாகாதவர்க்கும் கான்சர் தனக்கேயுரிய குணமான வலியைக் கொடுப்பதில்லை. ரமண மஹரிவியையும், பரமஹம்சரையும் விட்டு வைக்காத வலி, அன்னை பக்தர்களை விட்டு விலகுகிறது.

6 நாளாகத் தூங்க முடியவில்லை, அவள் படும் வேதனையைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று இலண்டனிலிருந்து போனில் சொன்னவுடன் அவர் காதில் விழுந்த செய்தி “அன்னை பலிக்கும்” என்பது. அடுத்த நாள் போன் செய்து, “என் மனைவி அமைதியாகத் தூங்கினாள்” என்றார். கான்சரிலிருந்து பிழைக்காதவர்களும், கடைசி நேரம் அமைதியாக இருந்தது, வலியோ, வேதனையோ இல்லை என்பது அன்னையின் சாந்தி அளிப்பதாகும். பகவான் அதை இவருக்கு முன் கூட்டி எழுதியுள்ளார்.

சோமர்ஸெஸ்ட்மாம் என்பவர் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நாவலாசிரியர். ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பார்க்க வந்தார். ஆசிரமக் கேட்டில் உங்களுக்குப் பாஸ் இருக்கிறதா? என்று கேட்டனர். அவரிடம் பாஸ் இல்லை. உள்ளே

அனுமதிக்கவில்லை. இலண்டன் போய் அவர் தபால் எழுதியிருந்தார். தபாலைப் பார்த்த ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்ன நடந்தது என்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டார். அவரை உள்ளே அனுமதித்திருந்தால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவரைச் சந்தித்திருப்பார்.

உலகப்புகழ் பெற்ற ஆர்னாஸ்ட் டாயன்பீ என்பவர் சரித்திர ஆசிரியர். அவர் எழுதிய Study of History ஸ்டடி ஆப் ஹிஸ்டரி உலகில் புகழ்பெற்ற 10 வால்யூம் புத்தகம். அமெரிக்காவில் Ford Foundation அவருக்குக் கிராண்ட் கொடுத்து, “நீங்கள் எந்த எந்த நாட்டைப்பற்றி எழுதினீர்களோ அவற்றைப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வாருங்கள்” என அவரை உலகம் சுற்ற அனுப்பிய பொழுது, அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சொற்பொழிவாற்றினார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய முக்கியக் கருத்தை மேற்கொள்ள எடுத்து அவருக்கு அனுப்பியபொழுது, அவர் நானும் இதையே சொல்கிறேன், நான் ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரிமம் வந்திருக்கிறேன், அப்பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர் உயிருடனில்லை என்று எழுதியிருந்தார். ஆசிரமத்தில் விசாரித்தபொழுது அவர் இங்கு வந்து தங்கியிருந்ததை எவரும் அறியவில்லை.

பொய் மனிதர்கள் வருவது உண்மை. அவர்களுக்குக் கேட்டில் தடை ஏற்படுவதும் உண்மை. உலகப்புகழ் பெற்றவர்களும் கேட்டில் சிரமப்படுவது தெரிந்தால் சாதாரண பக்தர்கட்டு அது ஆறுதலாக இருக்கும்! நிர்வாகரீதியாகப் பார்த்தால் அது சரியில்லை.

குட்சுக்கருத்தைக் கவனித்தால், பகவானே பார்க்கத் தயாராக இருந்தாலும் வருவார் குழல் பகவானுக்கு ஒத்து வராததாக இருந்தால் அது கேட்டில் தடையாக எழும். மகாத்மா 1934இல் வந்தபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவரை 4 மணிக்கு மாலையில் சந்திக்க ஒத்துக் கொண்டார். மகாத்மா தாம் சிதம்பரம் கூட்டட்திற்குப் போக வேண்டும், அதனால் காலை 10 மணிக்குப் பார்க்க வேண்டுமென்றார். அவர்கள் சந்திக்க முடியவில்லை.

நேரு '34, '35இல் வந்தபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்திக்க முடியவில்லை. அவர் நண்பர் திலிப்குமார் என்பவர் ஆசிரமத்திலிருந்தார். அவரை மட்டும் சந்திக்க நேரு விரும்பினார். பகவான் அனுமதிக்கவில்லை.

தாகூர் வந்தபொழுது பகவான் அவரைச் சந்தித்துப் பேசினார். உலகம் உங்கள் வார்த்தைக்காகக் காத்திருக்கிறது என்றார். பகவான் புதுவை வருமுன் தாகூர் “ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு நான் வணக்கம் செலுத்துகிறேன்”

என்றார். பகவானையோ அன்னையையோ தரிசனம் செய்ய பேரும், புகழும் போதாது. முன் கூட்டியே சூட்சும் உலகில் உத்தரவு இருந்தால்தான் பார்க்கலாம், தரிசிக்கலாம்.

அப்பல்லோ பந்தர்

மரணத்தில் உடல் அழிந்து மண்ணேனாடு மண்ணாகிறது. எந்த மண்ணிலிருந்து உடல் எழுந்ததோ அந்த மண்ணிற்கே உடல் திரும்பப் போகிறது. கொஞ்சநாள் அந்த மண் உயிர் பெற்று, உருவம் பெற்று நடமாடியது, பேசிற்று, சாப்பிட்டது, உடலுள் உயிர் வந்ததால் நடமாட்டம் பேச்சு, சாப்பாடெல்லாம். உயிரில் மனம் உற்பத்தியானதால் மண் யோசனை செய்தது. அம்மனத்திற்கு ஓர் ஆன்மா உண்டு. அந்த ஆன்மா இறக்கும் தருணத்தில் முகத்தில் ஒளியாய் வீசுகிறது. ஆன்மா உடலைத் தாங்கி, உயிரால், மனத்தால் செயல்பட்டு, நேரம் வந்தபொழுது அவ்வட்டை விட்டுப் போகிறது. ரிஷிகள் அதுபோல் தாங்கியவுடலில் ஒளியிருந்தது. அவர்கள் நீத்தவுடல்கள் மீண்டும் இந்திய மண்ணுக்குப் போய், அதிலிருந்து எழும் புது உடல்களாகின்றன. அதனால் ரிஷிகள் அன்று உடலில் தாங்கிய ஒளி இன்று இந்தியருடலுள்ளிருக்கிறது.

இந்தியர்கள் உடலில் ஒளி தங்கியிருக்கிறது என அன்னை கூறுகிறார். Guest House என்று இன்று குறிப்பிட்ட வீட்டில் அன்னை முதலில் தங்கியிருந்தார். அதைவிட்டு அன்னை வந்த பல ஆண்டுக்குப்பின் ஒரு சாதகரிடம் நீ அங்கு போனால் என் ஜீவியச் சூழல், நான் இருந்த அடையாளம் இன்னும் அங்கிருக்கிறது எனக் காண்பாய் என்றார். மகான்கள் வசித்த இடம், அவருடல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடங்களில் அவர் சூழல் நெடுங்காலம் இருப்பதுண்டு.

இந்திய மண்ணுக்கே அந்த ஆன்பிகச் சூழல்

உண்டு என்கிறார் அன்னை. இங்கிலாந்திலிருந்து பகவான் தம் 21ஆம் வயதில் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு திரும்பி வந்தபொழுது கப்பல் பம்பாய் துறைமுகத்தில் அப்பல்லோ பந்தர் என்ற இடத்திற்கு வந்தது. கப்பலிலிருந்து இறங்கி இந்திய மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்தவுடன் பேரமைதி என்னுள் புகுந்தது. கடைசிவரை அது என்னுள்ளிருந்தது என்கிறார் பகவான். 7 வயதில் டார்ஜிலிங் பள்ளியில் ஆங்கிலப் படிப்புக்காக குழந்தை அராவிந்தன் சேர்க்கப்பட்டபொழுது, தம்முள் இருள் புகுவதைத் தாம் கண்டதாகவும், அப்பல்லோ பந்தரில் 14 வருஷம் கழிந்து வந்து இறங்கும்வரை அவ்விருள் தம்மை விட்டகலவேயில்லை எனவும் கூறினார்.

இந்திய மண்ணுக்கு மட்டுமல்ல. விமானம் இந்திய எல்லைக்குள் நுழைந்ததும் அவ்வமைதியைக் கண்ட வெளிநாட்டார் பலர். அவ்வமைதி ஆன்மாவைத் தொட்டபின் அவர்கள் எங்கு போனாலும், வருஷம் எத்தனையானாலும், இந்தியா அவர்களை மறப்பதில்லை. அமைதியால் தீண்டப்பட்ட ஆன்மா, அவ்வமைதியை மறப்பதில்லை. அமைதிக்குரிய ஆன்மாவை அமைதி தீண்டினால், அது கடைசிவரை நீடிக்கும். பகவான் அன்னைக்கு முதல் சந்திப்பில் கொடுத்த மொனம் இறுதிவரை தம்மை விட்டகலவில்லை என்கிறார் அன்னை.

பொன் நிறமான நிலா

யோகத்தை மேற்கொண்டவர்க்குக் காட்சி தெரியும். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூற்றாண்டு (30 volumes) வெளியீட்டில் 22, 23, 24 நம்பர் வால்யும்கள் Letters on Yoga யோகத்தைப் பற்றிய கடிதங்கள் என்ற தலைப்பில் உள்ளது. அவற்றுள் Visions and Experiences காட்சிகளும் அனுபவங்களும் என்று ஒரு வால்யுமில் ஓர் அத்தியாயம் உண்டு. ஸ்ரீ அரவிந்த அன்னை வெளியான பொழுது அவ்விதமிக்களில் ‘அகக் காட்சிகள்’ என்ற தலைப்புகளில் இக்காட்சிகளையும், அவற்றிற்குப் பகவான் தரும் விளக்கங்களையும் எழுதியுள்ளேன்.

சாதகர்கட்குக் காட்சிகள் எழும் வகைகள் ஆயிரம். கண் திறந்துள்ள போதும், தியானத்திலும், கனவிலும் காட்சிகள் வரும். பொதுவாக அவற்றை நம்ப முடிவதில்லை. பகவான், “அவை உண்மை. நம்ப மறுக்கக் கூடாது”, என்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். மயில் வெற்றியையும், தண்ணீர்ப் பரப்பு உணர்ச்சியையும், மலை நம்பிக்கையையும், கட்டிடங்கள் என்னத்தின் அமைப்பையும், ரயில், பஸ் போன்றவை யோக வளர்ச்சியையும் குறிக்கின்றன. அதேபோல் ஒளி, ஒலி, நிறம் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் விவரமாக எழுதியுள்ளார்.

மலை மீது ஒரு வாகனம் ஏறுவதாகவும் தாம் அதில் உட்கார்ந்து போவதாகவும் கண்ட சாதகர், காட்சியில் தானிறங்கி வாகனத்தைத் தள்ளிச் சிரமப்படும் குதிரைகட்டு உதவி செய்தார். மலை யோக சாதனை; சாதனையில் ஏற்படும் சிரமத்தை அன்னையால் மட்டுமே சமாளிக்க முடியும். நான் அந்த வாகனத்தைத் தள்ள உதவுவேன் என்பது அகந்தை. சரணாகதி பூரணமாகவில்லை என்பதைக் காட்சி விளக்குகிறது என்று பகவான் விளக்குகிறார்.

மற்றொரு சாதகருக்குக் காட்சியில் நடசத்திரம் தெரிந்து மறைந்தது. பிறகு பச்சை நிற நிலா தெரிந்தது. அது மறைந்து நீல நிலாவும், அதுவும் மறைந்து பொன் நிலாவும் தெரிந்தன என்பதை ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு எழுதினார். பதிலாக பகவான் அளித்த விளக்கம்.

நடசத்திரம் - லோகமாதாவையும்,
பச்சை நிலா - ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனையும்,
நீல நிலா - கிருஷ்ணபரமாத்மாவையும்,
பொன் நிலா - எதிர்கால அவதாரத்தையும்,

குறிக்கின்றன என்றார். எதிர்கால அவதாரம் ஸ்ரீ அரவிந்த அவதாரமா எனக் கேட்ட மறுகேள்விக்கு, “எதிர்கால அவதாரம்...” என்று பகவான் பதிலை முடிக்கவில்லை. தாமே அவ்வதாரம் என அவரால் சொல்ல முடியவில்லை.

குட்சம் லோகங்கள்

1959இல் அன்னை முதன் முதலில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் குட்சம் உலகில் சந்தித்தாக எழுதியிருக்கிறார். இரவில் அன்னை (பப்தில் வால்ட்) குட்சம் உலகுக்குப் போவார். ஒரு சமயம் சத்திய ஜீவியலோகத்திற்கும் போய் வந்தார். குட்சம் உலகில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்திக்கும் வழக்கம் தினமும் அன்னைக்கு நீடித்தது. பகவானுக்குக் காலை டிபன் கொடுப்பதாகவும், காரில் உட்கார்ந்து பகவான் கார் ஓட்டுவுதாகவும், அன்னையின் புடவையை உடுத்து வந்ததாகவும், எதுவும் உடுக்காமல் நடந்ததாகவும், பெரிய பெரிய அறைகளில் பகவான் வசித்ததாகவும், அந்த அறைகளுக்குக் கூரையில்லாமலிருந்த தாகவும், இடுப்பெல்லாம் காயம் பட்டதுபோல் கட்டுக் கொண்டு வந்ததாகவும் அன்னை கூறுகிறார்.

குட்சம் உலகில் பகவானுக்கு இடம் உண்டு. வேண்டுமானால் அங்கே போய்ப் பார்க்கலாம் என அன்னை கூறியிருக்கிறார். குட்சமத்தில் பகவான் சமாதி மீது பொன்னிறமாகப் படுத்திருப்பதைக் கண்டவர், வானளாவ உயர்ந்து நின்றதைக் கண்டவர், பாண்டிச்சேரி மீது முழுவதும் பரவி நிற்பதாகக் கண்ட பக்தர்கள் உண்டு.

ஒரு பக்தருக்கு, பகவானை குட்சம் உலகுக்குப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. இது போன்ற ஆவலுள்ள பக்தர்கள் தரிசனத்தில் பகவானைக் காணாமல் ஒளியை மட்டும்

கண்டுள்ளனர். ஒரு தியான மையத்தில் பகவான் படம் அதிலிருந்து வரும் ஒளியால் மறைக்கப்பட்டது. போட்டோவாக எடுத்தபொழுதும் பகவான் உருவமுள்ள இடம் ஒளியாகவே இருந்தது.

பகவானைச் குட்சமத்தில் தரிசிக்க விரும்பியவர் தியானத்தில் ஆழ்ந்தபொழுது இது குட்சம் லோகம் என்ற குரலைக் கேட்டார். பகவான் இருப்பிடத்தைப், பக்தர் அங்குத் தேடியபொழுது கிழக்கே பொன்மயமான ஆற்றின் ஆரம்பத்தில் பகவானிருக்கிறார் என்று பதில் வந்தது. கீழ்ப்பக்கம் போனார். பொன்மயமான ஆற்றைக் கண்டார். மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி ஆறு ஒடுக்கிறது. மலை மீதேறி வெகுதூரம் சென்றார். உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் ஒளிமயமான நடசத்திரத்தைக் கண்டார்.

பகவான் யோக வரலாறு

பகவான் இந்தியா வந்தபொழுது யோகத்திலோ, தெய்வ வழிபாட்டிலோ ஈடுபடவில்லை. அவர் ஒரு தேசியவாதி. இந்திய மண்ணில் காலெடுத்து வைத்தவுடன் அவரை ஓர் ஆண்மீக அமைதி குழந்தது. அப்பொழுது அவருக்கு வயது 21. ஏழாம் வயதில் வீட்டிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு டார்ஜிலின் ஆங்கிலப் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டபொழுது, தம்முன் ஓர் இருள் குழந்ததாகச் சொல்கிறார். அவ்விருள் அவரை 14 ஆண்டு பீடித்திருந்தது. அமைதி உள்ளே நுழைந்தபொழுது அவ்விருள் அவரை விட்டகன்றது. அமைதியாக அவருள் பாய்ந்த அது மனத்தைக் கண்டது, உணர்வைத் தொட்டுப் பேரமைதியாயிற்று. அதையும் கடந்த நிலையில் அவர் உடலையே ஆட்கொண்டு அவரை அமைதிக்குள்ளாக்கியது. பரோடா மகாராஜா ஞாயிறன்று கல்லூரிக்கு வர வேண்டும் என உத்தரவு பிறப்பித்தபொழுது அவர் படுத்துத் தூங்கினார். பதிலளிக்கவும் நினைக்கவில்லை. ஓர் அறையில் பல இளைஞர்கள் கூட்சஸ் போடும்பொழுது இவ்வைமைதி அவரை, கூட்சஸலப் பொருட்படுத்தாமல் படிக்கச் செய்தது. எப்படிப்பட்ட கலவரமானாலும், எந்தக் களோரம் ஆணாலும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அசையாமாட்டார். அசையாமல் மலைபோல் ஸ்தம்பித்து இருக்க உதவியது அப்பல்லோ பந்தரில் அவருள் நுழைந்த பேரமைதி.

சுதந்திரம் பெற யோகசக்தியைப் பயன்படுத்தலாம் என யோகத்தை நாடினார். லீல் என்ற யோகியை அணுகினார். யோகம் செய்பவர் அரசியலில் பங்குகொள்ளக் கூடாது என்று எச்சரித்தார். அதை ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏற்கமாட்டார் என்று நினைத்தாரோ தெரியவில்லை “யிற்சிக்காலம் வரையாவது அரசியலில் சம்பந்தப்படக் கூடாது” என்றார்.

‘உட்கார், கண்ணே மூடி கவனி, எண்ணங்கள் வெளியிலிருந்து உன் தலையுள்ளே நுழைவதைப் பார்ப்பாய். அவற்றைத் தூக்கி எறி’ என்று லீல் உபதேசம் செய்தார். பகவான் குரு சொல்லியபடியே செய்தார். எண்ணம் வெளியிலிருந்து உள்ளே வரும் விந்தையைக் கண்டார். தூக்கி எறிய முயன்றார். வெற்றி கிடைத்தது. தொடர்ந்து 3 நாட்கள் செய்தார். முதல் நாளிலேயே பெரும் பலன் பெற்றார். எண்ணம் அற்றுப் போயிற்று. எண்ணம் போனபின் அவர் மனம் paversal mind பிரபஞ்சத்தின் மனமாயிற்று. அதாவது மற்றவர் எண்ணங்களைல்லாம் அறிய முடிந்தது. “நிர்வாணம்” என்ற செய்யுளில் தான் அன்று பெற்ற அனுபவத்தை விவரிக்கிறார். இதை மௌனப் பிரம்மம் என்பார்கள். இது அந்வைத சித்தியாகும். நிர்வாணச் சித்தியும் இதுவே. மனம் எண்ணமற்ற நிலையில் பிரபஞ்சத்தின் மனமாகும். அடுத்த நிலையில் உணர்வற்றுப் போனால் பிரபஞ்சத்தின் உணர்வு மையமாக யோகி மாறுவான். முடிவான நிலை உடல். உடல் தன் பழக்கங்களை விட்டுவிட்டால், பிரபஞ்சத்தின் உடலாகும். அதாவது ஒருவரைச் சந்தித்தால் அவர் உடலும், யோகியின் உடலும் இணையும். அவருக்குப் பசியிருந்தால் யோகிக்குத் தெரியும். அவருக்குக் காலில் வலியிருந்தால் யோகி அதை அறிவார். குட்சமமாக யோகியின் உடல் உலகம் முழுவதும் பாவித் தொட்டு அச்செய்தியை யோகிக்குக் கொண்டு வரும். பகவான் இந்த யோக நிலையைப் பிற்காலத்தில் பெற்றார்.

உலகம் அவனால் இயங்குகிறது என்பதை இந்தியர்கள் அறிவார்கள். நம் காபியில் எத்தனை சர்க்கரை மணிகள் இன்று போடுகிறோம் என்பதை நிர்ணயிப்பவன் அவனே என அன்னை கூறுகிறார். அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அவனன்றி ஓரளுவும் அசையாது என்பதை உபநிஷத்தங்கள் பாஷையில் அனுவும் அவனே, அசைவும் அவனே, அசைப்பதும் அவனே என்கிறார்கள். நான் மாம்பழம் சாப்பிட்டேன் என்பதில் நான் பிரம்மம் என்பதால் பிரம்மம் மாம்பழம் சாப்பிட்டார் என்றாகிறது. மாம்பழம் பிரம்மம் ஆகையால் பிரம்மம் பிரம்ம சாப்பிட்டார் என்று மாறுகிறது. சாப்பிடுதல் என்பது பிரம்மமாதலால் நான் மாம்பழம் சாப்பிட்டேன் என்பது “பிரம்மம் பிரம்மத்தைப் பிரம்மாக்கினார்” என்று உபநிஷத வேதாந்தம் மாற்றிக் கூறுகிறது. எல்லாம் இறைவன் செயல் எனினும் நாம், “பழம் விற்கிறது, நான் கடைக்குப் போனேன், நீ சரியில்லை”, என்று கூறும்பொழுது பழத்தை, கடையை, உண்ணைப் பார்க்கிறோம், இறைவனைப் பார்ப்பதில்லை. யோகம் முதிர்ந்து பிரம்ம சித்தி பெற்றவர்க்குப் பழம் விற்கிறது என்பது இறைவன் ரோட்டில் கடையில் இறைவனைத் தூக்கிக்கொண்டு சப்த பிரம்மத்தை

எழுப்பி என்னுள் உள்ள இறைவனை அழைக்கின்றான் என்பது தெரியும். அவதாரப் புருஷர்க்கு ஆகாயத்தில் பார்வதி பரமசிவன் போவது தெரியும், அவர் பசிக்கு பார்வதி பாஹுட்டுவாள்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகம் பயில ஆரம்பிக்குமுன் குதிரைவண்டியில் போகும்பொழுது அது கவியும் போகும் நிலையில் அவர் உள்ளேயிருந்த இறைவன் வெளிவந்து விபத்தைத் தடுத்ததைக் கண்டார். விபத்து என்றவுடன் அது நடக்கக் கூடாது என ஆழ்ந்து நினைத்தார். நடந்ததை 40 வருஷங்களுக்குப் பின் காவியமாக எழுதியுள்ளார். “இறைவன்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய செய்யுளில்,

ஆபத்தின் பின்னால் நான் அமர்ந்தேன்...

தெருக் கூச்சஸ் அதிகமாக இருந்தது...

இயற்கை விதிக்கு மாறாக இறைவன்...

எழுந்து அவனுடலாகி என்னைச் சூழ்வதைக் கண்டேன்.

என் தலைக்கு மேலே இறைவன் தலை தெரிந்தது

காலனை வென்றது அவன் திருமுகம்...

அவன் பார்வைக்குக் காலம் உட்பட்டது...

வெற்றிப் பார்வைக்கு விபத்து அடங்கியது...

வந்தது போயிற்று...

இறைவன் எழுந்த நினைவு அழியவில்லை

என்ற கருத்துகளை எழுதியுள்ளார்.

பகவானே இறைவன். அவர் அதை அவ்வயதில் அறியவில்லை. அவர் அறியாததை அவருக்கு உணர்த்த இறைவன் செயல்பட்ட விதம் அது. புத்தர் சிறு குழந்தையாக இருக்கும்பொழுது ஒரு விழாவிற்குக் குழந்தையைத் தூக்கிச் சென்றார்கள். குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய தாதியார் குழந்தையை விட்டு விட்டு வேஷ்கை பார்க்கப் போனார்கள். இரண்டு வயது குழந்தை எழுந்து சம்மணம் போட்டு நிஷ்டையில் இருந்தது. அவதாரப் புருஷர்கள் வாழ்வில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் இவை.

பல ஆண்டில் கிடைக்கும் மௌனம் 3 நாளில் கிடைத்தபொழுதும், விபத்து தவிர்க்கப்பட்டபொழுதும், அத்வைத சித்தி அவரை நாடியபொழுதும், நிர்வாணம் தானே அவரை வந்தடைந்தபொழுதும், உண்ணால் உள்ளூர் இறைவனுக்குச் சரணடைய முடியுமானால், உனக்கு இனி குரு தேவையில்லை என்று லீல் சொல்லியபொழுதும் பகவான் தம் பிறவியின் இரகஸ்யத்தை உணர்ந்தார்.

அன்னையைப் பார்த்தவுடன் இவர் தெய்வம் என அறிபவர்க்குத் தெய்வாம்சம் உண்டு என்று பகவான் கூறியுள்ளார். சிலை தெய்வமாகத் தெரிவது ஆக்ம தரிசனம். ஆன்ம விழிப்புள்ளவர்க்கும், குட்சமப் பார்வையுடையவர்க்கும், அவதாரப்புருஷர்கட்கும், சிலை உயிருடன் தெரிவதுண்டு.

நர்மதை நதிக்கரையில் கங்கை மடத்து கவாமி பிரம்மாநந்தரின் சிஷ்யர் ஒருவரை, பகவான் பார்க்கப் போனார். தம்பியின் ஜாரத்தைக் குணம் செய்த நாகசன்னியாசியோ, பிரம்மாநந்தரோ அவருக்குக் குருவாக அமையவில்லை. மனிதன் 200 ஆண்டுக்கு மேல் வாழ்ந்ததில்லை. அப்படி வாழ்ந்த ஒருவரை நர்மதை நதிக்கரையில் ஸ்ரீ அராவிந்தர் சந்தித்தார். இவர் 200ஆம் வயதில் காலில் துருப்பிழுத்த ஆணி குத்தி காலமானார்.

சந்தோத என்ற நர்மதா தீரத்தின் அருகில் உள்ள நகரையொட்டி கர்னுலி என்ற இடத்தில் காளி கோயில் ஒன்றுள்ளது. அங்கு பகவான் சென்றபொழுது சிலை உயிருடன் காட்சி அளித்தது. இறைவன் இருப்பது உண்மை என பகவான் ஏற்றுக் கொண்டதற்குத் துணையான நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது இது. சிலையிலிருந்து அம்பாள் உயிர்பெற்று வெளிவந்து தரிசனம் அளித்தது. பகவான் தன்னையுணரவும், இறைவனை அறியவும் துணை நின்றது. ‘உயிர் பெற்ற தெய்வச் சிலை’ The Stone Goddess என்று பகவான் இதைச் செய்யுளாக வடித்தார்.

ஜாத்துள் உறையும் ஆன்மா விழித்தெழுந்து
கல்லினுள் உறையும் தெய்வத்தைக் கண்டது
எவ்வாம்வல்ல இறைவனை அறிய முடியாது
உயிரற்ற சிலையின் உயிருள்ள தெய்வம் உறைகிறது
உயிருள்ள தெய்வமும் வாய் திறந்து பேசுவதில்லை
அனந்தத்தின் அருபம் ரூபம் பெற்றது சிலை.
சிலையின் ரூபம் தெய்வத்தின் சொருபமாகும்.
பூமாதேவியின் ஆக்ம நிழ்ணை அகண்டமானது
உலகை ஆனும் உறுதி நித்தினை பூண்டது.
அழியாத அமரத்வம் அழியும் சிலையில் தெரிந்தது.
சூர்யமான சிலை சித்த சக்தியைத் தன்னுடு கொண்டது,

என்பன போன்ற ஆன்மீக உண்மைகளை அழியா இலக்கியத்தின் பகுதியாக ஸ்ரீ அராவிந்தர் எழுதினார். அவதாரப் புருஷர்கள் ஒரு கட்டத்தில் இறைவனை அறிகிறார்கள். மற்றொரு கட்டத்தில் தம்மையுணர்கிறார்கள். மனித உடலில்

வாழ்வதால் இரண்டையும் அறிந்த பின்னும் தன் சொந்த விருப்பத்தையே பின்பற்ற முனைவது அவதாரத்திற்கும் உரியது.

பகவான் யோகம் பலித்த பின்னும், வாசுதேவ தரிசனம் பெற்ற பின்னும், அசரீரி சொந்கேட்டுப் புதுவை வந்த பின்னும், அன்னை அவருடன் சேர்ந்த பின்னும், தம் மனம் சுதந்திரப் போராட்டத்தை நாடியதைக் கண்டார். அவற்றை அறவே விட்டு யோகத்தை ஒரே இலட்சியமாக ஏற்பது பகவானுக்கு எளிதாக இல்லை. அவ்வாழ்வின் பல கட்டங்களிலும் காளி தரிசனம் முக்கியமானது.

சங்கராச்சாரியார் குன்று

அவதாரப் புருஷர் என்பவரை இறைவனின் பகுதி எனவும், விபூதி (vibhuti) என்பது மின்னல்போல் அச்சக்தியின் ஓரிழை எனவும், அதற்குத் தநிலையில் நாட்டுத் தலைவர்களையும், ஏனோச மேதைகளையும் ஸ்ரீ அராவிந்தர் சொல்கிறார்.

தன் முயற்சியின்றி ஆன்மீக அனுபவம் பெறுபவர் அவதாரம். சிறு முயற்சிக்குப் பெரும் பலன் பெறுபவர் விபூதி.

காஷ்மிரில் தக்தி - சுலைமான் என்ற மலை மீது பகவான் நடந்து கொண்டிருந்தார். இந்த இடம் Seat of Solomon, சங்கராச்சாரியார் கோவில் உள்ள இடம் ஆகியவை அடுத்தடுத்துள்ளன.

Infinite என்பது அனந்தம். அனந்தம் அனந்தமான செயலாகவுமிருக்கும். நாம் காணும் காட்சிகள், மரம், செடி, காற்று, வெளி, மனிதர், வாகனம், புயல், மலை என ஆயிரம் செயல்களாக அனந்தன் வெளிப்படுகிறான். அதே அனந்தன் குனியமாகவும் Vacant உள்ளான். குன்ய நிலையை Vacant Infinite என்று கூறுகிறார்கள். நாம் காணும் அத்தனை செயல்களும் குன்யத்தில் குட்சமமாக உள்ளன. அங்கு மறைந்திருந்து பிறகு வெளிப்படுகின்றன என்பது தத்துவம். Infinite என்பது Space முடிவில்லாத இடம், ‘வெளி’ யாகும். Eternity என்பது முடிவற்ற காலம். Infinite space, spaceless vast, formless vast என்பவை அனந்தனுக்குரிய சொருபங்களில் சில. அதன் அடுத்த அம்சம், eternity காலத்தைக் கடந்த நிலை. அதையும் Time eternity, Timeless eternity என்று பல நிலைகளில் கூறுவார். Active Brahman, Passive Brahman என்பவைப் பிரம்மத்தின் வெளிப்பாடுகள். Vacant Infinity என்ற நிலை இவற்றுள் ஒன்று. அந்நிலை பகவான் நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அவருள் தானே, அவர்

முயற்சியின்றி எழுந்தது. 'அத்துவைதும்' என்ற தலைப்பில் எழுதிய செய்யுளில் இதை பகவான் விளக்குகிறார்.

காலத்தின் விளிம்பிலிருந்து அனந்தனைக் கண்டேன். வாழ்வின் வண்ணம் மறைந்தபின் அருபமான தன்மை என்னைச் சூழ்ந்தது. பெயர் தெரியாத சத்தியம், சிருஷ்டிக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் உலகின் சுவடின்றி ஆதியும், அந்தமுமின்றி சாந்தியான சூன்யமாக, அமைதியாகச் சொல்லிழந்த இயற்கையின் இரகஸ்யமாக என்னை வந்தடைந்தது.

அத்துவைதும், நிர்வாணம், மௌனம், உயிர்பெற்ற நிலை, உயிரைக் காத்த இறைவன் ஆகியவை ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய ஆன்மீக அனுபவங்களாகும்.

உத்தரபரா பிரசங்கம்

அலிப்பூர் ஜெயிலிலிருந்து விடுதலையானபின் இதுவே அவர் முதல் சொற்பொழிவு. அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர் ஒருவர், தற்சமயம் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். அப்பொழுது பள்ளி மாணவராக இருந்த ஹரதன் பக்ஷ் என்பவர் சொற்பொழிவைக் கேட்கப் பிரியப்பட்டார். அன்று ஸ்ரீ அரவிந்தரை வரவேற்க ஸ்டேஷன் நிரம்பிய கூட்டம். பள்ளிக்கூடங்கள் விடுமுறை அளிக்கப்பட்டன, ஹரதன் ஸ்டேஷனில் மாத்தில் உட்கார்ந்து ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம் பெற்றார். இவர் பிப்பாடு யாரைக் கண்டாலும் கைகுவித்து, உடலைத் தாழ்த்தி வணங்குவார். என் இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்றபொழுது, 'நான் இதை ஸ்ரீ அரவிந்தரிடமிருந்து கற்றேன், உத்தரபரா ஸ்டேஷனில் அவருக்கு வரவேற்பளிக்க வந்த அத்தனை பெயருக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதுபோன்று நம்ஸ்காரம் செய்தார். அதனால் நான் அப்படிச் செய்கிறேன்' என்றார்.

சொற்பொழிவை ஏற்றபொழுது அவர் மனத்தில் எண்ணம் எதுவும் இல்லை. எப்படிப் பேசுவது என்று நினைத்தபொழுது உள்ளிருந்து நீ பேச, பேச்சு தானே எழும் என்று குரல் எழுந்தது. கூட்டத்தின் முன் நின்றார். தலையில் ஓர் எண்ணமும் இல்லை. கை கூப்பி வணங்கினார். சிரம் தாழ்ந்தபொழுது தலையினுள் எண்ண அலைகள் பிரவாகமாக நுழைந்தன. அதுவே உத்தரபரா சொற்பொழிவாகும்.

'நான் ஞானியில்லை, பக்தனில்லை, இந்த நாட்டு மக்கட செல்வத்தைப் போற்றுபவன். எனக்கு தெய்வத்தின் மீது அசையாத நம்பிக்கையும் இல்லை. நான் நாத்திகள். எதையும் நம்ப மறுப்பவன். கண்ணால் கண்டதையும் ஏற்க மனமில்லாதவன், எனினும்

வேதமும், கீதையும் என்னைக் கவர்ந்தன. இந்து மதம் என்பது சனாதனதர்மம். வேதாந்தம் பெரியது. அதன் சத்தியம் உலகுக் குரியது. நான் எதையும் கேட்கவில்லை. பிறர்போல் எதையும் கேட்க எனக்குத் தோன்றாது. இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்ய நான் வாழவேண்டும். நாடு விடுதலை பெற்று, சுபிட்சமடைய வேண்டும்.'

என்ற பொருள்பட சொற்பொழிவை முடித்தார். உலக இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் சொற்பொழிவு இது.

பிராணாயாமம்

யோகத்தைப் பயிலும்படி ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குப் பிறர் சொல்லியபொழுது, அவர் அதை ஏற்கவில்லை. ஓர் இன்ஜினீயர் அவரை நூர்மதைக் கரையிலுள்ள பிரம்மாநந்தா சுவாமியிடம் அழைத்துச் சென்றார். பகவான் இவரைப்பற்றி ரொம்ப உயர்வாகக் கருதினார். ஆனால் குருவாக ஏற்கவில்லை. இந்தச் சமயம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிராணாயாமம் செய்ய ஆரம்பித்தார். அது அவருக்கு மனத்தெளிவை (பிராகாசமயம்) கொடுத்தது. தினமும் 10 வரி செய்யுள் எழுதச் சிரமப்படும் நிலையில் பிராணாயாமம் 200 வரி செய்யுள் எழுதச் செய்தது. உடல்நிலை உயர்ந்தது. ஞாபகசக்தி கூர்மையாயிற்று.

குந்தளினி என்பது உடலின் குட்சமச் சக்திகள் சேர்ந்து உறைவது. இது மூலாதாரம் எனப்படும். முதுகெலும்புக்கு அடியிலுள்ள சக்கரத்திலுள்ளது. யோகம் குந்தளினியை அசைத்தால் அது பாம்பு சீருவதைப்போல் எழும், எழுந்து அடுத்துதெத் சக்கரங்கள் வழியாக உயர்ந்து சகல்ரதளம் (ஆயிரம் தாமரை) வந்தால் யோகி மோட்சம் அடைவார் என்பது யோகமாடு.

ஸ்ரீரணயோகத்தில் முதலில் விழித்தெழும் சக்கரம் சகல்ரதளம். அது வழியே தெய்வ சக்தி இறங்கி உடல் முழுவதும் பரவி திருவருமாற்றம் ஏற்படும். ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குக் குந்தளினி விழித்தெழுந்தபொழுது பிற யோகிக்கு ஏற்படுவதுபோல் மோட்சம் - மரணத்தின் மூலம் - கிடைக்கவில்லை. குந்தளினி எழுந்தபின் யோகி அதிகநாள் உயிரோடு இருக்க மாட்டார் என்ற வழக்கம் மாறி ஸ்ரீ அரவிந்தர் நெடுநாளிருந்தார். இதுவே அன்னைக்கும் ஏற்பட்டது.

தவத்தின் மரபிலில்லாத ஒன்று ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும், அன்னைக்கும் இவர்கள் யோகத்தில் நிகழ்ந்தது. கபாலவாயில் திறந்து அதன் மூலம் அவர்கள் முச்சுவிட்டனர்! இது ஒரு புதிய யோக அனுபவம்.

பிற யோகங்களில் மோட்சம் இறுதியானது என்பதால் குந்தளினி மோட்சத்தில் முடிகிறது. அதாவது யோகி சமாதியாகிறார். பூரணயோகத்தில் அகந்தை அழிந்து மோட்சம் பெறுவதால், அந்திலை ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு முதலிலேயே ஏற்பட்டு விட்டதால், குந்தளினி மோட்சம் கொடுப்பதோ, அல்லது ஆயுளை முடிப்பதோ இல்லாமல் போய்விட்டது.

பூரணயோகம் மற்ற யோக அம்சங்களை தன்னுட்கொண்டாலும், அடிப்படையில் மற்ற யோக அம்சங்களிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கும். அந்த மாறுதல்களை இந்திகழிச்சிகள் குறிக்கின்றன.

விவேகானந்தர்

விவேகானந்தர் மோட்சத்தை மறுத்தவர். எல்லா ஆத்மாக்களும் மோட்சம் பெறும்வரை, தமக்கு அது தேவையில்லை என்றவர். உலகம் இருளிலிருந்து விடுபட விவேகானந்தர் குட்சம் உலகிலிருந்து செயல்படுகிறார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரை அவர் சிஷ்யர்கள் Supermind சத்திய ஜீவியம் உங்கள் சொந்தமான கருத்தா என்று கேட்டபொழுது, இல்லை சத்திய ஜீவியம் என்ற கருத்து என்னுடையதன்று என்றார். தாம் நிர்வாணம் எய்தியபின் மனம் சிந்தனையற்றிருந்ததால், “நான் சிந்தனையே செய்யவில்லை” என்றார். ஆனால் அதுவே முடிவானதன்று என்ற உள்ளுணர்விலிருந்தபொழுது அவர் ஜெயிலுக்குப் போனார்.

ஜெயிலில் தம் அருகில் விவேகானந்தர் நிற்பதைக் கண்டார். விவேகானந்தர் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு எதோ ஒன்றைக் குறிப்பால் உணர்த்த விரும்பி அதைச் சுட்டிக்காட்டினார். Supermind என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தரே பயன்படுத்திய சொல். அச்சொல் அவருக்கோ, அன்னைக்கோ திருப்தி தரவில்லை. விவேகானந்தர் “இதுவே அது, இதுதான் அது” என எதையோ குறிப்பிட்டுக் காட்டினார். 15 நாள் மீண்டும் மீண்டும் வந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் புரிந்துகொள்ளும்வரை விவேகானந்தர் அவரை விடுவதாக இல்லை. 1902இல் விவேகானந்தர் சமாதியானார். பகவானுக்கு உபதேசம் செய்தது 1910இல்.

நிர்வாணம் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குத் தேவையான அஸ்திவாரத்தைக் கொடுத்தது. பகவான் விரும்பியது வேறு. விவேகானந்தரும் அதுபோன்ற ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டதால், உலகம் உய்ய விரும்பிச் செயல்பட்டார். அது நிர்வாணத்தால் முடியாது. நிர்வாணம் அமைதியை அளிக்கும். கடந்த காலத்தை நேர் செய்து எதிர்காலத்திற்கு அஸ்திவாரமிட்டு மனிதகுலம்

ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெறுவதே விவேகானந்தர், ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆகிய இருவருக்குமுள்ள குறிக்கோள். அதற்குரிய சக்தியை அத்துவைதம், நிர்வாணம், மெளனம் தாராது. “இதோ இதைப் பார்” என விவேகானந்தர் சத்திய ஜீவியத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். திரும்பத்திரும்ப அதையே 15 நாள் சுட்டிக்காட்டினார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் புரிந்துகொண்டபின் விவேகானந்தர் வருவதை நிறுத்தினார்.

மனித சுபாவம்

தம் யோக சக்தியால் உலகை மாற்றவேண்டும், மனித சுபாவத்தை அடிப்படையில் மாற்றவேண்டும், உலகின் தீமைகளை அழிக்க வேண்டும், என்ற நோக்கத்துடன் தாம் யோகத்தை ஆரம்பித்ததாகவும், அதற்காகப் புதுவைக்கு வந்ததாகவும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

மகான்கள் உலகை மாற்ற முயன்றனர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுவதற்கும் அதற்கு முன் சொல்லியதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஒன்று. உலகை மாற்றக்கூடிய சக்தியை இதுவரை எவரும் பெறவில்லை. அது எங்கள்து எனவும் அவர்கள் அறியவில்லை. ஏசு அன்பைக் கொண்டு வந்தார். Power சக்தியில்லாமல் அன்பு உலகுக்கு வந்தால் அது அழிக்கப்படும் என்ற சட்டப்படி அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். புத்தர் ஞானத்தைக் கொண்டுவந்தார். ஞானம் தெளிவு தரும். புத்தர் அளித்த ஞானம் இந்திய எல்லையைக் கடந்து ஆசியா முழுவதும் பரவிற்று என்பது உண்மை. ஞானத்திற்குத் தெளிவுண்டு, திறனில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் உலகை மாற்றும் சக்தி சத்திய ஜீவியம் எனக் கண்டு கொண்டார். அதை விவேகானந்தர் அவருக்குக் கற்பித்தார். சக்தியைக் கண்டு கொண்டதுடன், அதைத் தான் பெற்றார். உலகை மாற்றக்கூடிய சக்தி சத்திய ஜீவியம். அதைத் தம் ஆண்மாவிலும், உடலிலும் பெற்றார். பெற்ற பின் உலகை மாற்ற விரும்பினார். உலகை மாற்றக்கூடிய சக்தியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, உலகை மாற்ற விரும்பியவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர். அதை உலகம் நேரடியாகப் பெற்ற தயாராக இல்லை என்பதால் மறைமுகமாக, சூட்சமமாக உலகுக்குக் கொடுத்தார். உலக யுத்தத்தை வென்று, அடுத்த யுத்தத்தைத் தடுத்து, ஆயுத தளவாடங்கள் உலகை அழிப்பதைத் தடுத்து, வறுமையைப் போக்க உலக அரசுகள் மூலம் செயல்பட்டு, இதற்கெல்லாம் மூல காரணமாக விளங்கும் இந்தியாவும் விடுதலை அடைய (இந்தியாவுக்கு விடுதலை தந்து) தம் சக்தியை பகவான் வெளிப்படுத்தினார்.

துப்பாக்கிப் பயிற்சி

அன்னைக்கு occult training குட்சம் உலகில் பயிற்சியுண்டு. பாரிஸில் அப்பயிற்சி செய்யவர்களை அனுகி, அவர்களுடன் ஆப்பிரிக்கா போய் அவர் பயிற்சி பெற்றார். ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு அதுபோன்ற பயிற்சியோ, அனுபவமோ, ஆர்வமோ இல்லை. உடலை விட்டு வெளியேறுவது அவற்றுள் முதற் பயிற்சி. தியோனும், அவர் மனைவியும் அன்னைக்கு அப்பயிற்சியை அளித்தனர். நம் உடலை விட்டு வெளியில் போனபின், அந்தச் குட்சம் உடலைவிட்டும் வெளிவரலாம். அன்னை அதுபோல் 12 முறை ஒவ்வொர் உடலையும் விட்டு வெளிவரும் பயிற்சியைப் பெற்றவர். மேகமண்டலச் சஞ்சாரம், ஆவி உலகத் தொடர்பு, automatic writing தானே கை எழுதுவது போன்ற ஏராளமானவை அவற்றுள் உண்டு. அப்படி உடலை விட்டு வெளியில் வந்து பல்வேறு லோகங்களுக்குப் போன்பொழுதுதான் அன்னை வாழ்வின் மந்திரத்தைக் கண்டார்கள். மூழ்கவிருந்த கப்பலைக் காப்பாற்ற ஒரு முறை உடலை விட்டு வெளிவந்தார் அன்னை.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் இவற்றில் ஆர்வம் காண்பிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் யோக முதிர்ச்சியால் சில சக்திகள் தாமே அவரை வந்தடைந்தன. விவேகானந்தர் ஒரு புத்தகத்தின் முதல் வரியைப் படித்தால், அப்புத்தகம் முழுவதும் தன்னுள் வருவதைக் காண்பார். அந்தச் சக்தியும் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குத் தானே வந்தவற்றுள் ஒன்று. தானே கை எழுதுவதை அவருடனிருந்தவர்கள் அறிந்து அவரை அடிக்கடி எழுதச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரை அழைத்து அவரை ஒரு முறை எழுதச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது காலமான தேசீயத் தலைவர்களையும் அழைத்து ஸ்ரீ அரவிந்தரை எழுதும்படிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். சிறிது காலத்திற்குப் பின் பகவான் அதைச் செய்யவில்லை.

N.C.Cஇல் சேர்ந்த மாணவர் ஒருவருக்கு துப்பாக்கிப் பயிற்சி கொடுத்தார்கள். வெருதூரத்தில் பெரிய பலையைப் பட்டங்கள் போட்டு, வட்டத்துள் வட்டம் போட்டு மையத்தில் புள்ளி வைத்திருந்தார்கள். புள்ளியே இலக்கு. முதலில் துப்பாக்கிப் பிடிக்க, பின் சுட கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பலையைப் பட்டால் முன்னேற்றம். பலநாள் பயிற்சியின் பின் குண்டு வட்டத்தினுள்ளும் சீறுவட்டத்தினுள்ளும் விழும். புள்ளியில் வீற்றந்தால் குறியை எட்டியதாகப் பொருள். முதல்நாள் துப்பாக்கி பிடித்து 5 முறை சுட அனுமதித்த N.C.C மாணவர் 5 முறையும் புள்ளியில் சுட்டார். ஆவருக்கும் அவரைக் கண்டவர்க்கும் வியப்பான செய்தி. உடல் குட்சமமாக இருந்தால் இது பவிக்கும்.

ஸ்ரீ ICS ஆபீசர் வீட்டிற்குப் பகவான் போன்பொழுது துப்பாக்கிச் சுடும் விளையாட்டை ஆரம்பித்தனர். மற்றவர்கள் பயந்தனர். பகவானை அழைத்தனர். அவருக்குப் பழக்கமில்லை. மறுத்தார், வற்புறுத்தலால் ஒப்புக் கொண்டார். ஒரு தீக்குச்சியின் மருந்து முனையை இலக்காக தூரத்தில் வைத்தனர். மூன்று முறையும் பகவான் குண்டு இலக்கை எட்டியது அனைவருக்கும் ஆச்சரியம், யோகத்தால் ஏற்பட்ட குட்சமச் சக்தி அது, அவர் பயிலாமல் அவரை வந்து சேர்ந்தது. ஒரு புத்தகத்தை அரை மணி படித்து விட்டு வைத்துவிட்டார். அவர் உடனிருந்தவர்கள் கேட்டதற்கெல்லாம் அப்புத்தகத்தை மனப்பாடம் செய்தவர்போல் பதிலிறுத்தார். வகிமா என்ற சித்தும் அவருக்கு அதேபோல் வந்தது. திரிகாலத் திருஷ்டியும் தானே பெற்றார் பகவான். மனம் மொனமானாபின் நான் எதையும் நினைப்பதில்லை, நினைக்க முடிவுதில்லை என்று ஒரு முறை கூறினார்.

மேதைகள்

ஜோரோப்பிய நாகர்கம் என்று சரித்திரம் கூறுவது கிரீஸில் உற்பத்தியானது. ஏதென்ஸ் மாநகரம் சாக்ரஸ், பினேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் போன்றவர்களையும் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஏராளமான கணித நிபுணர்களையும், வான சாத்தீர் வல்லுநர்களையும், பெருங்கவிகளையும் அந்தச் சமயத்தில் உற்பத்தி செய்தது. ஜோரோப்பியரைக் காட்டுமிராண்டிகள் என்று இத்தாலி கிரீஸிடமிருந்து நாகர்கத்தைப் பெற்ற பின் வர்ணித்தார்கள். வடக்கேயிருந்து வரும் காட்டுமிராண்டிகள் என ஜோரோப்பியரை நாகர்கம் பெற்ற இத்தாலி மக்கள் அழைத்தனர். அவர்கள் பெற்ற நாகர்கம் அவர்கட்டு கிரீஸ் கொடுத்தது. ஆர்கிமிடஸ், லியோனார்டோ, கலிலியோ, கோபர்னிகஸ், நியூடன், டாண்டே, காந்தே, வால்டேர், ரூலோ ஆகிய மேதைகளை ஜோரோப்பா பல நாற்றாண்டுகளில் உற்பத்தி செய்தது. ஆனால் கிரீஸ் ஒரு நாடு மட்டும் அந்தனை மேதைகளையும் கிட்டத்தட்ட ஒரே காலத்தில் எழுப்பியது. உலகத்தில் மனம் பிறந்த நாடு கிரீஸ் என ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். அறிவு வளர்ந்து, முதிர்ந்து மனம் பிறந்ததால் அடுத்துடெத்து பல மேதைகள் அன்று அந்த நாட்டில் பிறந்தனர், என்பது விளக்கம்.

இந்தியாவுக்கு வண்டனிலிருந்து திரும்பி வந்தவுடன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நம் மக்கள் நம் கலாச்சாரத்தைப் புறக்கணித்து அன்னிய கலாச்சாரம் கொடுத்த அர்த்தமற்ற கல்வியை ஆர்வமாகப் படித்து, மனத்தை அடிமைப்படுத்திக் கொண்டதைக் கண்டு வருத்தப்பட்டார். ஒரு சமுதாயம் வளரும்பொழுது

அதன் சிறப்பு வெளிப்படாது. வளர்ச்சி, முடிந்து முதிர்ந்தவுடன் பலன் வெளிவரும். அது சாம்ராஜ்யமிக்களை நிறுவுவதாகவோ, இலக்கியங்களை உற்பத்தி செய்வதாகவோ, புதிய ஞானத்தைக் காண்பதாகவோ, மகான்களை உற்பத்தி செய்வதாகவோ அமையும்.

எதைச் செய்தாலும் அது தொடர்ந்து வெற்றியாக அமையும். எலிசபெத் ராணியின் காலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் வந்தார். பிறகு மில்டன் எழுந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பெருங்கவிகள் பலர் வந்தபடியிருந்தனர். இது எந்த நாட்டிலும் காணப்படுவது.

இந்தியாவுக்கு அந்தத் தகுதியுண்டு. அதன் தகுதி கிரீஸ் நாட்டைவிட, இங்கிலாந்தைவிட, ஐரோப்பாவைவிட உயர்ந்தது. கிரீஸில் உற்பத்தியானது மனம், இங்கிலாந்தில் எழுந்தது இலக்கியம், ஐரோப்பாவில் வந்தது விஞ்ஞானம், இவையெல்லாம் மனமும் அறிவும் உற்பத்தி செய்யவை.

இந்தியாவின் திறன் ஆன்மிகம். மனம் அந்நிய கலாச்சாரத்திற்கு அடிமைப்பட்டதிலிருந்து விடுபட்டு, நாட்டின் பொக்கிஷமான ஆன்மீக அடிப்படையில் கல்வியைப் பாராட்டினால், தொடர்ந்து மேதைகள் வரிசையாக எழுவர் என பகவான் கூறுகிறார்.

உண்ணாவிரதம்

கண் விழித்தல், உண்ணாவிரதம், ஒருபொழுது என்பவை நம் சம்பிரதாயத்தில் உண்டு. இவை சாதாரண மனிதனுக்கு. இவற்றுள் கடுமையான முறைகளுண்டு. அவை யோகிகட்கு. ஆணியால் படுக்கை செய்து அதன் மீது படுப்பது, சாட்டையால் அடித்துக் கொள்வது, சாப்பாட்டில் சாம்பலைக் கலந்து சாப்பிடுவது போன்றவை அவை.

பகவான் செய்த யோகத்திற்கு அவை புறம்பானவை. வால் பகதூர் சாஸ்திரி பிரதமராக இருந்தபொழுது, உணவுப் பற்றாக்குறையை ஓரளவு சரிக்கட்ட நிங்கள் கிழமை இரவுச் சாப்பாட்டை அனைவரும் விட்டுவிட வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். ஒரு வேளை சாப்பிடப் போவதில்லை எனில் அதற்கு முன் வேளையிலும், அடுத்து வரும் சாப்பாட்டிலும் வயிறுதானே சரி செய்து கொண்டு அந்த இழுந்த சாப்பாட்டைச் சாப்பிடும் என அன்னை கூறினார். கண் விழித்தாலும், தினமும் தூக்கத்தைக் குறைத்தாலும் உடல் தானே இழுந்த தூக்கத்தைப் பின்னால் சரி செய்யும் என்கிறார் பகவான்.

அவர் புதுவையில் 23 நாள் உண்ணாவிரதமிருந்தார். ஜெயிலில் உண்ணாவிரதமிருந்தார். அவர் உண்ணாவிரதமிருந்தபொழுது தமக்கு உடலில் தெம்பு குறையவில்லை. வெளியிலிருந்து சக்தி உள்ளே நுழைவதைக் கண்டேன் என்கிறார். 23 நாள் சாப்பிடவில்லை எனினும் தினமும் பல மணி நேரம் எழுதவும், நடக்கவும் முடிந்தது. விரதம் முடிந்த பின் உணவைச் சிறிது சிறிதாக அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற சட்டத்தை விட்டு முதற் சாப்பாட்டையே வழக்கம்போல் சாப்பிட்டதாகவும் எழுதுகிறார்.

உண்ணாவிரத்தால் உடல் நலிவ ஏற்படவில்லை. தெம்பு குறையவில்லை என்றாலும், எலும்பினுள்ளிருந்து சேகரம் செய்து வைக்கப்பட்ட சக்தியை உடல் அவ்விருபத்து மூன்று நாட்களும் பயன்படுத்தியது. அக்குறையை தன்னால் நிவாரத்தில் செய்ய முடியவில்லை என்றார்.

மகான்களின் மகிழை என்பதை நாம் அறிவோம். மகிழை, லகிழை, கரிழை என மூன்று சித்திகள் உண்டு. லகிழை என்பது உடல் தன் கனத்தை இழப்பது. கடப்பையிலிருந்து ஒரு சாமியார் தமிழ்நாடு வந்து பல ஊர்களில் நீரில் பத்மாசனம் போட்டுப் படுத்து மிதந்து சொற்பொழிவாற்றினார். உடல் கனத்தை இழுந்து தரையிலிருந்து தானே எழுவதை லகிழை என்பார்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகத்தில் இவற்றிற்கெல்லாம் இடம் இல்லை. இந்தச் சித்துகள் அவரைத் தேடி வந்தன.

ஜெயிலில் இருக்கும்பொழுது தம்முடல் தானே தரையிலிருந்து எழுவதைக் கண்டார். சுவரோராம் இருந்ததால் ஒரு பகுதி மட்டும் தரையிலும், மற்றவை காற்றில் எழுந்து சுவரைச் சார்ந்துமிருந்தன எனவும் கூறுகிறார்.

யோகம் முதிர்ச்சியடையும்பொழுது சில சித்துக்கள் தாமே வருவதுண்டு, அதுபோல் பகவான் பெற்றவை இவை.

கவர்னர்

கல்கத்தா கவர்னர் ஜெயிலில் வந்து ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கண்டார். அவரது கண்கள் யோக தேஜஸ் பெற்றிருந்தன. சாதாரண மனிதனுடைய கண்களாக அவையில்லை. பிறருடைய ஆண்மாவைக் காணும் கண்கள் அவை. கொலைகாரன் நெஞ்சில் வாசதேவனைக் கண்டவை. இந்தக் கவர்னரைக் கிருஷ்ணனாகக் கண்டிருப்பார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். கல்லும், மண்ணும், மரமும் உயிருள்ளவை எனக் கண்ட ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கண்கள் கவர்னருக்கு இது சாதாரணக் கண்ணில்லை என்று தோன்றியதுடன், இவை பைத்தியத்தின்

கண்கள் என முடிவாகத் தோன்றின. உடன் வந்த அதிகாரியிடம் தம் கருத்தை அவர் வெளியிட்டார்.

பாண்டிச்சேரியில் பாரோன் என்றொரு கவர்னரிருந்தார். அவரை அன்னை போய்ச் சந்திப்பதுண்டு. பிற்காலத்தில் அவர் அன்னை பக்தரானார். ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் ஒரு பிரெஞ்சுப் பேராசிரியரை அழைத்து வந்தார். வந்தவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் அறிவு மகத்தானது, இருநாடுகளும் அவர் தலைமையில் ஓர் ஆராய்ச்சிக் கூடம் நிறுவ வேண்டும் என்றார். பாரோன் பகவான் முன் மண்டியிட்டு வணங்கினார்.

ஐட்டி என்பவர் கவர்னராக இருந்தபொழுது வாரம் ஒரு முறை அன்னையைத் தரிசிக்க வருவார். தரிசனம் முடிந்தபின் அன்னை அறையில் சற்று நேரம் உட்கார்ந்திருப்பதும் உண்டு. இங்கிருந்து ஒரிசாவுக்குக் கவர்னராகப் போனார். பிறகு அவர் உப ஜனாதிபதியானார். 6 மாதம் ஜனாதிபதியாகவுமிருந்தார்.

கோவாவிலிருந்து சபாநாயகராக இருந்த மற்றொருவர் கவர்னராக இருந்தார். பொதுவாக எந்தப் புதுவை கவர்னரும் அன்னையை வந்து தரிசிப்பார்கள். இவர் ஆசிரமம் இருப்பதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. கொஞ்சநாள் கழித்து ஞாயிறுதோறும் சமாதிக்கு வர ஆரம்பித்தார். அவர் நண்பார்கள் என் இந்த மாற்றம் என்று கேட்டார்கள், ‘கனவில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தோன்றினார். இவ்வாவு அருகிலிருந்தும் என்னை வந்து பார்க்கவில்லையே? என்று கேட்டார்’ என்று கூறினார்.

அன்னையின் சகோதரர் மடகாஸ்கர் தீவில் கவர்னராக இருந்தார். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் பிரெஞ்சுச் சர்க்காரை அணுகி ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் புதுவையை விட்டு ஆப்பிரிக்காவில் ஒரு பிரெஞ்சுக் காலனிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டது. இது அன்னைக்குத் தெரிந்தது. தம் சகோதரரிடம் சொன்னார். சகோதரர் பாரினில் அந்த ஆபிசில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றிய பேப்பரை அடியில் போட்டு வைக்கக் சொன்னார். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நான் புதுவையை விட்டு அகலமாட்டேன் என்ற ஸ்ரீ அரவிந்தரின் உறுதி பூர்த்தியாகியது. பாரதியும் ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஆப்பிரிக்காவுக்குப் போகலாம் என்றார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் மறுத்துவிட்டார்.

யோகம் செய்பவர்கள் முகம் பிரகாசமாக இருக்கும். அதைத் தேஜஸ் என அறிவோம். உடலில் இரத்தத்தில் ஊறும் பிராண சக்தி பிரம்மச்சரியத்தால் சேகரம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் இரத்தத்தில் சேருவதால்

உடல் வெப்பமாக இருக்கும். அது உள்ளங்கையில் அதிகமாக இருக்கும். தன்னுடைய வியாதியையே போக்கும் தன்மையுடையது அந்த அக்னி.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் கரிய நிறம். யோகத்தால் அவர் நிறம் மாற ஆரம்பித்து முடிவில் கருமையே காணோம் என்ற நிலை ஏற்பட்டது, சமாதியடைந்த பின்னர் பொன்னிறமாகச் சில நாளிருந்தது.

யோகம் உடலை வேறு வகையாகவும் மாற்றும். அன்னையில் உடல் நடுவில் கொஞ்ச நாள் கருத்திருந்தது. தாகூர் அவரை ஜப்பானில் சந்தித்திருக்கிறார். பகவானைத் தரிசிக்க வந்தவருக்கு அன்னையின் தோற்றம் நிறமாற்றத்தால் புரியவில்லை. யார் அது எனக் கேட்க வேண்டியதாயிற்று.

பூராணி என்பவர் குஜராத்திலிருந்து பகவானைச் சந்தித்து மீண்டும் குஜராத் போய்த் திரும்பி வருவதற்குள் பகவான் தோற்றம் அடையாளம் தெரியாததுபோல் தோல் நிறம் creamy white வெண்மையான கீர்ம் கலராயிற்று, “என்ன ஆயிற்று?” என ஆச்சர்யமாக அவர் கேட்ட கேள்விக்கு, பகவான் பதில் சொல்லாமல் பூராணி புதியதாகத் தாடி வைத்திருப்பதைக் காட்டி “என்ன ஆயிற்று?” என்று கேட்டார்.

உபநிஷத் ரிஷிகளுக்குச் சித்தியடைந்த பின்னர் மலத்தின் அளவு பெருவாரியாக குறைந்து விடும் என்று ஒருவர் பகவானிடம் கூறினார். “அப்படியானால் எனக்கும் அந்தச் சித்தியுண்டு போலிருக்கிறதே” எனக் கேலியாகக் கூறினார். ஒரு முறைதான் பகவான் ஒரு நாளில் சிறுநீர் கழிப்பார். அது இரண்டாம் முறை ஏற்பட்டால் “இன்று ஜலவிருஷ்டி தவறிவிட்டது” என டைரியில் குறிப்பு எழுதுவார்.

கபாலத்தின் வழியே மூச்சு விடுவதும், உடல் தானே எழுவதும், கழிவுப் பொருள்கள் குறைவதும், உடல் நிறம் மாறுவதும், தலை முடி எண்ணைய் தடவாமல் கறுத்திருப்பதும், வியர்வை வராததும், பேச்சு கிணற்றியிலிருந்து பேசுவதுபோல் உள்ளே போய் மறைவதும், முறிந்த எலும்பு தானே கூடுவதும், உடலில் ஏறிய விஷம் யோகப் பார்வையால் கரைவதும், பயிலாத சாஸ்திரங்கள் (துப்பாக்கிச் சுடுவது) தெரிவதும், ஞாபகச் சக்தி அபாரமாக வளர்வதும், முகத்தில் தேஜஸ், கண்ணில் ஒளி எழுவதும் யோக சக்தியின் அம்சங்களாகும்.

C.I.D மொட்டை

பெரியவர்களைப் பார்க்கப் போகும்பொழுது அவர்கள் யாரிடமாவது சொல்லும் சொல் நமக்கே உரியதுபோல் தோன்றும். சில சமயங்களில் எதைக் கேட்கப் போகிறோமோ அதையே சொல்வதும் உண்டு.

பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஓர் பயங்கரவாதி. அதனால் C.I.D அவரைத் தொடர்வான். 1937 வரை ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரம வாயிலில் ஒரு C.I.D உட்கார்ந்திருப்பான். அவன் சென்னை சர்க்காரால் அனுப்பப்பட்டவன். அவனிடம் உள்ள ரிஜிஸ்டரில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுத்தான் உள்ளே போக முடியும். '37 இல் ராஜாஜி மந்திரிசபை வந்த பின் அந்த C.I.Dயை எடுத்து விட்டார்கள்.

பகவானைக் கடத்த முயன்றவர்கள் அவர்களுக்குள் சண்டை போட்டுக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் கொலை செய்ய முயன்றார்கள். புதுவை மேயர் பகவானைக் கடத்த ஏற்றுக் கொண்டபொழுது அவரை வீட்டிலேயே கட்டுக் கொண்றார்கள். மகான், சக்திவாய்ந்தவர் என்பதால் அரசியல் சக்திகள் அவரை ஏதும் செய்ய முடிவதில்லை.

தினாமும் பகவான் சாதகர்களைச் சந்தித்த காலம். அவர்களில் ஒருவர் மொட்டை அடித்துக் கொண்டார். ஆசிரமம் போன்ற உயர்ந்த இடங்களில் எல்லாம் உயர்ந்தது என்று எடுத்துக்கொண்டு பல்வேறு வகையான விநோதங்கள் நடப்பதுண்டு. 50 ஆண்டுக்கு முன்னால் அரசியல் பிரமுகராகத் தயாரான ஒருவருக்கு முகத்தில் பருக்கள் ஏற்பட்டு விகாரமாயிற்று. எதுவும் செய்ய முடியாமல் அதை மறைக்க அவர் தாடி வளர்த்தார். அவர் கட்சியில் அவரைப் பின்பற்றி பல இளைஞர்கள் தாடி வளர்க்க ஆரம்பித்தனர். ஒருவர் மொட்டை அடித்துக் கொண்டதும், அதில் ஏதோ விசேஷமிருப்பதாக எண்ணி மற்றொருவரும் மொட்டை அடித்துக் கொண்டார்.

பகவான் முன் அன்று மாலையில் இருவரும் மொட்டையாகப் பல சாதகர்களுடன் உட்கார்ந்தபொழுது, முதலில் மொட்டை அடித்தவர் எழுந்து நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு அழுதார், “இனி இந்தக் கேவலமான வேலையைச் செய்யமாட்டேன்” என்று விம்மினார். யாருக்கும் எதுவும் புரியவில்லை. பிறகு அவரே தன் நிலையை எடுத்துக் கூறினார்.

“நான் C.I.Dஆல் இங்கு நடப்பவற்றைச் சர்க்காருக்குச் சொல்ல அமர்த்தப்பட்டேன். இன்று என்னைச் சந்திக்க அதிகாரி ஒருவர் வருகிறார்.

என்னை அவர் அடையாளம் கண்டு கொள்ள நான் மொட்டையடித்துக் கொண்டிருப்பேன் என எழுதினேன். பகவானுக்குச் சூட்சமமாக எல்லாம் தெரிந்து விட்டது. அதனால் என் திட்டம் நடக்காதவாறு வேறொருவரையும் மொட்டை அடித்துக் கொள்ள சொல்லி விட்டீர்கள். என் திட்டம் வெளியாகிவிட்டது. மன்னிக்கவும்” என்று கூறி முடித்தார்.

பகவானுக்கு என்ன தெரியுமோ என்னவோ, மொட்டை அடித்துக் கொண்ட சாதகருக்கு எதுவும் தெரியாது. ஏதோ பெரிய விழயம் நடக்கிறது. நாம் விட்டுவிடக் கூடாது என்று அவர் மொட்டை அடித்ததால் குட்டு வெளிப்பட்டது.

மிளகாய்

ஒரு சமயம் அரிசியும், மிளகாயும் தவிர வேறொதுவும் இல்லை. அது போன்று பல்வேறு சிரமங்கள் வந்ததுண்டு. மோதிலால் ராய் என்று ஒரு நண்பர் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்தார். பணம் வந்து சேர நாளாகிவிட்டால் எதுவும் செய்ய முடியாது. அந்த நாளில் புதுவையில் அதிகப்பட்ச வாடகை ரூ. 30/- மிகப் பெரிய வீட்டின் விலை 300/- அந்த வீட்டில் ஒரு ரூம் இன்று 3000/- வாடகைக்குக் கிடைக்காது. ரங்கசாமி அய்யங்கார் என்றொருவர் 2000/- பகவானுக்கு அனுப்பினார். 35 ரூபாய் வாடகை கொடுத்து ஸ்ரீ அரவிந்தர் குடியிருந்தார். பணத்திற்குக் கண்டம் என்பதும் உண்மை. ஏராளமாகச் செலவாயிற்று என்பதும் உண்மை. 4 வீடுகளில் பகவான் குடியிருந்தார். அந்த வீடுகள் எல்லாம் இன்று ஆசிரமம் வாங்கிவிட்டது. அவற்றைப் பார்த்து இந்த வீட்டில் குடியிருப்பவருக்கு பணக்கண்டம் என்றால் எப்படி புரிந்து கொள்வது? ரூ. 250/- சம்பளத்திற்கு வந்த பகவான் பரோடாவில் 500 ரூபாயும் பிறகு ரூ. 710/- ம் சம்பளமாகப் பெற்றார்.

மிளகாய் தவிர வேறொதுவும் இல்லை என்றால், அதுவே போதும் என்றார் பகவான். மிளகாயை எண்ணெய் விட்டு வறுத்து சாதத்தில் போட்டுப் பிசைந்து அணைவரும் சாப்பிட்டனர். அதுவே அன்றைய சாப்பாடு. அன்றே பணம் வந்தது. நம்மிடம் உள்ள கடைசி பைசாவை செலவு செய்த பின் பணம் வரும் என்று பகவான் கூறுவதை நிருபிப்பது போலிருக்கிறது இந்நிகழ்ச்சி.

சென்னையிலிருந்து வந்த ஒருவரை பகவானுக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். பிறகு அவரைப் பற்றி பகவான் அபிப்பிராயம் கேட்டார்கள். பகவான் எந்த

அபிப்பிராயமும் சொல்லாமல் அவர் முகம் bulldog போவிருந்தது என்றார். கேட்டவர் திகைத்தனர். அவர் முகம் அப்படியில்லை. அவர் இவர்களுடன் தங்கினார். ஓராண்டு ஆயிற்று. அவர் முகம் மாறி பகவான் கூறியது போலவே மாறியது. ஓராண்டுக்குப் பின் அவர் முகம் எப்படியிருக்கும் என்று பகவான் கண்டார் போலும்.

5 பேர் குளிக்க ஒரு துண்டும், ஒரு கப் டையை 4 பேர் சாப்பிடுவதும் அந்த நாள் வழக்கமாக இருந்தது. இந்தச் சமயத்தில்தான் ரூ. 5 திருடியவனைச் சாதகர்கள் அடிப்பதைக் கேட்டு வெளியே வந்த ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவனை அடிக்க வேண்டாம் என்று கூறி, அந்த 5 ரூபாயை அவனிடமே கொடுக்கச் சொன்னார்.

அன்னை 1920இல் வந்து பகவான் பொறுப்பை ஏற்கும்வரை 1910 முதல் அடிக்கடி பணக்கஷ்டம் கடைசி நிலைக்குப் போய்விடும். அன்னை பகவான் புத்தகங்களைத் துடைத்து வைக்கும்பொழுது அதில் வைத்திருந்த நோட்டுகளை எடுத்து ரூ. 3000/- சேர்த்து அவரிடம் காட்டினார். வேறு எங்கும் பணத்தை மறைத்து வைக்கமுடியாது என்றார் அவர். நானே பத்திரமாக வைத்துக் கொள்கிறேன் என்று அன்னை பொறுப்பை ஏற்றார். பகவான் சமாதியான பின் “அவரிருந்தவரை பணம் பிரவாகமாக வந்து குவிந்தது” என்றார்.

தீர்க்க துரிசனம்

சித்து விளையாடுவதைப் பற்றி பல அபிப்பிராயங்களுண்டு. சித்து என்பதும் பல வகைப்படும். உஜ்ஜயினி அரசன் பட்டினத்தாரை கழுவேற்ற உத்தரவிட்ட பொழுது கழுமரம் பற்றி எரிந்தது. ஸ்ரீங்கம் கோவில் நகைகள் ஆழ்வார் வீட்டில் மாயமாய் வந்தது. கொலையாளி அவர் கழுத்தை வெட்ட ஒங்கிய கத்தி மறைந்தது. மந்திரிம் சொல்லி கையைத் தூக்கினால் மருசன், விழுதி, விங்கம் வருகிறது. சித்து பல விதம், செய்யவர்கள் பல விதத்தினர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் சித்து விளையாடுவதைப் பற்றிக் கூறியது:-

மகான்கள் சித்து விளையாடுவதில்லை.

பெரிய மகான்கள் அவற்றைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும் பெரியவர்கள் சித்து விளையாடிய பின், அதைச் செய்யக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். மேல் கூறியதிலிருந்து நாம் அறிவது என்ன? சித்து பெரிய விஷயம். விளையாடுவது சரியா தவறா என்பது பேச்கில்லை.

விளையாடுவர்களைப் பொருத்து பலன் நல்லதாகவோ, தவறாகவோ அமையும்.

தீர்க்க துரிசனம், எதிர்காலத்தை அறிந்து பேசுவது, அதுபோன்ற சித்துக்களில் ஒன்று. நேருவை உலகம் அறியாத காலத்தில் அவர் எதிர்காலத்தில் தலைவராவார் என்றார் அன்னை. இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் நிச்சயம் என்று அன்னையும், பகவானும் கூறினர்.

உலகம் 1960க்கு மேல் அறிந்து கொண்ட உண்மையை ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1950இல் கூறினார். சைனா உலக ஆதிக்கத்தை நோக்கிச் செல்ல முயல்வதை இந்தியா அமெரிக்காவின் உதவியால் தடுக்க வேண்டும் என்றார்.

சுதீர் கோஷ் என்பவர் கென்னடியைச் சந்தித்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1950இல் எழுதியதைக் காண்பித்தார். கென்னடி அதை இரு முறை படித்தார். “எழுதியது சரி, 1960 என்பதற்குப் பதிலாக 1950 என்று தவறாக டைப் செய்திருக்கிறது” என்றார். பகவான் 1950இல் சமாதியானார் என்று சுதீர் கோஷ் சொன்னதும் கென்னடியால் நம்ப முடியவில்லை.

எங்கோ இந்தியாவில் ஒரு மூலையில் தவமிருக்கும் ஒருவர் 10 ஆண்டுக்கூட்டுப் பின் நடக்கப் போவதை சொன்னார் என்பது நம்ப முடியவில்லை. அடுத்த முறை வாழிந்தன் வந்தால் என்னை வந்து பாருங்கள் என்று கென்னடி சுதீர் கோவிடம் சொல்லி விடை பெற்றார்.

கென்னடியின் நன்பார் ஒருவர் அன்னையைத் தரிசித்து கென்னடி அன்னையைத் தரிசிக்க வேண்டும் எனப் பிரியப்பட்டு அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து முடித்தவுடன் கென்னடி சுட்டுச் சொல்லப்பட்டார்.

1939இல் மோட்டார் மன்னர் Henry Ford ஹென்றி போர்ட், “எனக்கு யாராவது கடவுளைக் காட்ட முடியுமா?” எனக் கேட்டார். செய்தி அன்னையிடம் வந்தது. அன்னை ஆமோதித்தார். போர்ட் புறப்படத் தயாரான பின் இரண்டாம் யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று. பிரயாணம் தடைப்பட்டது. அத்துடன் அது முடிந்து விட்டது.

குருஞேவ் ஆரோவில் நகரத்தில் அதிக அக்கறை காட்டினார். அவர் விலக்கப்பட்டார்.

பகவானும், அன்னையும் உலக யுத்தம் உலகத்தை அழிக்காமல் தடுத்தனர். அதன் பின் தளவாடங்கள் குவிந்து மனித சமுதாயம் அழியக் கூடாது என்று குட்சம் உலகில் செயல்பட்டனர். கென்னடியும், குருஞேவும் தங்களை அறியாமல் அதற்குத் துணை நின்றனர். அதனால் hostile forces

தீய சக்திகள், அவர்கள் அன்னையிடம் வருவதைத் தடுத்துவிட்டன. இன்று அன்னை விரும்பியதுபோல் மூன்றாம் யுத்தம் தடுக்கப்பட்டது. தளவாடங்கள் தங்கள் சக்தியை இழந்தன. கெண்ணடியும் குருஷேவும் அன்னையைத் தரிசித்துச் செய்யும் சேவை உலகத்திற்கு நடந்து விட்டது.

ஜெயமுண்டு பயமில்லை மனமே

கோர்ட், சட்டம் என்பவை ஏற்படுமுன் உள்ளுர் நாட்டாண்மைக்காரனின் அராஜகமே நியாயம் என வழங்கியது. கோர்ட் வந்த பின்னும், நீ கோர்ட்டுக்கு எப்படிப் போகலாம்? ஊரில் குடியிருக்க முடியுமா? என விரட்டுவான். கோர்ட்டுக்கே போனாலும் நியாயத்திற்குச் சாட்சி கிடைக்காது. நடந்ததை எடுத்துச் சொல்ல எந்த நல்லவரும் முன் வரமாட்டார்கள். அதற்குரிய தெரியம் எவருக்கும் இல்லை என்பது இன்று நம் நிலை. 80 ஆண்டுக்கு முன் உள்ள நிலையில் நியாயத்தை ஆதரிக்க முன் வருபவர்கள் மனிதர்களில்லை. தெய்வம்.

நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்ல சட்டம் வந்தது 150 ஆண்டுக்கு முன். அதற்குரிய தெரியம் ஏதோ ஒரு சிறு அளவில்தான் வந்துள்ளது. மாநில முந்திரி அபிவிருத்தி ஆபீசர் முந்திரிக்கு என்ன உரமிட வேண்டும் எப்படிப் பயிரிட்டால் என்ன பலன் கொடுக்கும் என என்னை சந்தித்துப் பேசினார். அவர் சொல்லியதையெல்லாம் நான் திட்டமாக எழுதி அதனாடிப்படையில் பாங்கில் கடன் வாங்க அவரிடம் சர்ட்டிபிகேட் கேட்டேன். “எப்படி எழுதிக் கொடுப்பது”, என மறுத்துவிட்டார். அவர் சொன்னதையே அவர் எழுதப் பயப்பட்டார். “நீங்கள் கடன் வாங்கப் போகிறீர்கள். நான் எப்படி அதற்கு ஈடுபட முடியும்?” என்று மறுத்து விட்டார்.

மேலதிகாரி வந்து, நடக்காத காரியத்தை எல்லாம் நடக்க வேண்டும் என்று பேசினால் எல்லோரும் ஆமோதிப்பார்கள். அதெல்லாம் நடத்த இங்கு அடிப்படை வசதிகள் இல்லை என எவரும் எழுந்து சொல்ல முன் வரமாட்டார்கள்.

பிரிட்சுஷ் சர்க்கார் பிரெஞ்சு சர்க்காரை அணுகி, புதுவையில் உள்ள தேசியவாதிகளை வெளியேற்றும்படிக் கேட்டது. அன்னியர் தங்கியிருந்தால் அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது சட்டம். பதிவு செய்ய 5 கெளாவ மாஜிஸ்ட்ரேட் கையெழுத்திட வேண்டும். இது போன்ற நேரங்களில் யார் நண்பர், எவர் உண்மையானவர் என்பது வெளிவந்துவிடும்.

நியாயம் நிலைக்காது.

நவ்ஸ்வர் என்பதனால் ஆதரவு கிடைக்காது.

நாலுபேர்போல் நம்மவரும் நடந்து கொள்வார்கள்.

நாலுபேர் பயந்தால் நன்மவரும் பயந்து ஒதுங்குவார்கள்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவைக்கு வந்தபொழுது சங்கர செட்டியார் வீட்டில் பல மாதம் தங்கினார். அவர் ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் பாரதிக்கும், ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் அவருடன் இருந்த மற்ற தேசியவாதிக்கும் இந்திலை. பாரதி “நான் போய் செட்டியாரைக் கேட்கிறேன்” என்றார். போய்க் கேட்டார். செட்டியார் தாம் கையெழுத்திட்டதுடன், மற்ற நான்கு பேர் கையெழுத்துக்களையும் 2 மணி நேரத்தில் பெற்றுக் கொடுத்தார். செட்டியார் பாரதியிடம் உங்கள் புதிய பாட்டைப் பாடுங்கள் என்றார். அப்பொழுது எழுதிய பாட்டுத்தான்,

ஜெயமுண்டு பயமில்லை மனமே

என்ற பாரதியின் பாட்டு. ஸ்ரீ அரவிந்தம் பொய்ம்மையை ஸ்ரீச் சத்தியம் ஜெயிக்கும் என்று கூறியதன் வெற்றிக்கு அறிகுறியாக இந்த ஜூந்து பெரிய மனிதர்கள் அவரை ஆதரித்தனர்.

பூர்வ ஜென்மப் புண்ணியம்

“முன் ஜென்மங்களில் நீங்கள் எல்லோரும் என்னோடிருந்தவர்கள். இலட்சியம் பூர்த்தியாகும் நேரம் மீண்டும் என்னுடன் இருக்க, அப்பொழுது நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்ததால், இப்பொழுது என்னுடன் இருக்கிறீர்கள். சில நாள் வந்து தங்கியவருக்கும் இது பொருந்தும் எனப் பொருள்படும்படி அன்னை அடிக்கடி பேசவார்.

அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பார்க்காதவர்கள் “பார்க்கவில்லையே” என்று குறைப்படுகிறார்கள். இது தவிர்க்க முடியாதது. அது பூர்வ ஜென்மப் புண்ணியம் செய்தவருக்கேயுண்டு. அன்னையுடன் பேசியவர்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தருடனிருந்து சேவை செய்தவர்கள், அவர் உடலைத் தொடும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள், தலையில் அவர் கை வைத்து ஆசீர்வாதம் பெற்றவர்கள் பூர்வ ஜென்மப் புண்ணியம் செய்தவர்கள். இனி அது கிடைக்கப் போவதில்லை.

இதற்கு மறுபறம் உண்டு. அது நாம் பெறக்கூடியது. நம்மில் பலர் பெற்றிருக்கின்றனர். 1974இல் ஆசிரமம் வந்தவர் ஒருவர் அதுபோல் தான் தரிசனம் பெறவில்லையே என உருகினார். தரிசனத்தன்று மாலையில்

விளையாட்டு மைதான விழாவுக்குப் போனார். அங்கிருந்த நேரம் முழுவதும் 1962க்கு முன் இங்கு அன்னை தினமும் வீற்றிருந்தாரல்லவா? என நினைத்துக் கொண்டிருந்தபொழுது, அவர் முன் அன்னை அங்குள்ள இந்தியா படத்தின் முன் தத்ருபமாக, உயிருடன், பொலிவுடன் காட்சியளித்தார். கண் திறந்துள்ளது. அவரால் நம்ப முடியவில்லை. அவர் ஆத்மா இந்தத் தரிசனத்தால் சாந்தியடைந்தது. ஒவ்வொரு முறை ஆசிரமம் வரும்பொழுதும் அவருக்கு அந்தத் தரிசனம் கிடைத்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் கையெழுத்து (autograph) பார்க்க வேண்டும் என ஆசைப்பட்டவர் ஒருவர். அதே ஆசை நினைவில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆசிரமத்தில் பல பகுதிக்கும் அவர் போவதால் அவருக்குப் பலரையும் தெரியும். யாரையும் இதுபற்றி அவர் கேட்கவில்லை. நண்பர்களாகச் சிலர், பெரியவர்களாகச் சிலர், தாயார்போல், தந்தைபோல் அன்பு செலுத்துபவர் சிலர், சாக்கலேட் கொடுப்பவர் சிலர் எனப் பலரை அறிந்தவர் அவர். ஒரு நாள் ஒரு பெரியவர் என்னுடன் வா என அழைத்துப் போய் தன் அறையில் உட்கார வைத்துப் பேசினார். அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது புத்தகங்களையும், போட்டோக்களையும் புரட்சிக் கொண்டிருந்தவர் பகவான் கையெழுத்தைக் கண்டு, “இதைப் பார்” என்று கொடுத்தார். வாங்கியவருக்கு தன் வாழ்வே பூர்த்தியானதைப் போலிருந்ததைக் கண்டு “நீங்களே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். நெடுநாளைய ஆசை தற்செயலாய்ப் பூர்த்தியாயிற்று.

தியானத்தில், அழைப்பின்பொழுது, தரிசன சமயங்களில் பக்தர்கள் தங்கள் அழிர்வ அனுபவங்களைக் கேட்டால் மெய்சிலிர்க்கும். ஆசிரமப் பள்ளியில் 1940 வாக்கில் படித்தவர், பல முறை தரிசனம் செய்தவர்கள், ஒரிரு ஆண்டு இங்கேயே இருந்தவர்கள் நாங்கள் எல்லாம் அன்னைக்கு இது போன்ற சக்தியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டதில்லையே என்பதும் உண்டு.

பூர்வ ஜென்மப் புன்னியம் உடலுக்குரியது,
பக்தி உணர்வுக்குரியது,
ஞானம் அறிவுக்குரியது.

ஹரதன் பக்ஷி

1958இல் நான் முதலில் ஆசிரமம் வந்தபொழுது ஒருவர் வத்தி விநியோகம் செய்வார். நான் ஆசிரமம் போகிறேன் என்று கேள்விப்பட்ட அன்பர்கள் என்னை வந்து பார்த்து, “நளினிகாந்த குப்தா இருக்கிறாரா?”

என்றும் “ஹரதனைப் பார்த்தீர்களா?” என்றும் விசாரித்தனர். வத்தி விநியோகம் செய்பவர்தான் ஹரதன் என்று அறிந்தேன். அதற்கு 20 வருஷத்திற்கு முன் ஹரதன் கடலூரில் சிறிது காலம் இருந்ததாகவும், புரட்சி மனப்பான்மையுள்ள இளைஞர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு எப்படி வெடிகுண்டு செய்வது என விசாரித்தார்கள்.

பகவான் உத்தரபாவில் சொற்பொழுவு செய்தபொழுது ஹரதன் ரயில்வே ஸ் டேஷன் மரத்திலேறி தரிசனம் செய்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் சந்தித்தவருக்கெல்லாம் உடலால் வளைந்து நமஸ்காரம் செய்வதைக் கண்டு, அது முதல் அதேபோல் தாழும் நமஸ்காரம் செய்ய ஆரம்பித்தார் ஹரதன்.

வருஷத்தில் 4 முறை பகவான் தரிசனம் தந்து 1000 அல்லது 2000 சாதகர்கள், பக்தர்களைச் சந்தித்தார். அதற்கு முன் வருஷத்திற்கு 3 தரிசனம். பகவான், அன்னை பிறந்த நாட்களும், சித்தி நாளுமே தரிசனம். பிப்ரவரியிலிருந்து ஆகஸ்ட் வரை நீண்ட இடைவெளியிருப்பது சாதகர்கள் பொறுமையைச் சோதிக்கின்றது என்பதால் April 24 தரிசனம் நான்காம் தரிசனமாக சேர்க்கப்பட்டது.

தரிசனங்களில் பகவானைச் சாதகர்கள் கண்டாலும், மற்ற நேரங்களில் அவர் அறைக்கு அருகில் வேலை நிமித்தமாக வருபவர்களையும், மாலை 4 மணிக்கு அன்னை அறைக்கு, பகவான் அங்கு வரும்பொழுது, அங்குள்ள சாதகர்களையும் பகவானைப் பார்க்கக்கூடாது என உத்தரவிட்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை அறையில் நுழைந்தால் அங்குள்ளவர்கள் அவரைப் பார்க்காமல் வெளியேற வேண்டும் என்பது உத்தரவு.

ஹரதன் பகவான் பாத்ருமைச் சுத்தம் செய்பவர். அவருக்கும் அதேபோல் உத்தரவு கல்கத்தாவிலிருந்து ஒரு சமயம் sweets வாங்கி வந்து பகவானுக்கு ஹரதன் அனுப்பியிருந்தார். ஒரு நாள் ஹரதன் பாத்ருமை அலம்பிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கதவு தட்டும் சுத்தம் கேட்டது. என்ன செய்வது என ஹரதனுக்குப் புரியவில்லை. திறந்தால் பகவான் கண்ணில் பட்டுவிட்டால் உத்தரவை மீறியதாகும்.

திகைத்தவர் கதவைத் திறந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் கதவைத் தட்டியிருக்கிறார். எதிரில் தட்டு நிறைய பழங்களுடன் நிற்கிறார், “இப்பழங்கள் உனக்காகவும், சம்பக்லாலுக்காகவும் எடுத்துக் கொள்” என்றார் பகவான்.

அருளை நாடனால் அவசியம் கிடைக்கும்

போர்பந்தரில் வேலைக்காகப் போனவர், “இது காந்திஜி பிறந்த ஊர். ஆனால் இங்கு சத்தியம் ஆட்சி செய்யவில்லை” என்றார். மகான்கள், தலைவர்கள் பிறந்த ஊர், அவர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் அவர்கள் இலட்சியத்தைப் போற்றி பின்பற்றுவதை நாம் காண்கிறோம். பரமஹம்ஸர் இருந்த தட்சிணோஸ்வரருக்குப் போனால், அவரிருந்த இடம் என்பது தெரிகிறது என்கிறார்கள். ராஜவம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் அதற்குரிய பெருந்தன்மையுடனிருப்பதைக் காணலாம். டெல்லியில் கடைசியாக ஆண்ட பகுதுர் ஷாவின் வாரிசாக ஒரு வயதான பெண்மணி இன்னும் இருக்கிறார். எனிய வீட்டில் குடியிருக்கிறார். அவர் சில சமயங்களில் வீட்டை விட்டு வெளி வந்து கடைத்தெரு வழியாகப் போனால், அங்குள்ளவர்கள் அவருக்கு பழைய மரியாதையைச் செலுத்துகிறார்கள்.

இதற்கு எதிரான நிலையும் உண்டு. பெரிய மகான்கள் உலகம் முழுவதும் பிரபலமானாலும் அவர்களுடைய ஊரில் அவரை யாரும் பொருப்படுத்துவது இல்லை என்பதும் உண்டு. அவருடைய குடும்பத்தினர் அவர் இலட்சியங்களை ஏற்காமலிருப்பதுண்டு. செக்கிழுத்து செம்மல் குடும்பத்தினர் தேசீயத்தை விட்டு எதிரான மனநிலையுடன் காணப்படுவதுண்டு.

இந்தியாவில் பஞ்சம் வந்தது வங்காளத்தில்தான். வங்காளம் பிரிக்கப்பட்டு பாக்கிஸ்தானின் பகுதியாயிற்று. இந்து முஸ்லீம் கலவரத்தின்போது அளவு கடந்து பாதிக்கப்பட்டது வங்காளம்.

கல்கத்தாவிலிருந்து வந்த டாக்டர் ஒருவர் பகவான் காலைப் பிடித்து அழுக்கிக் கொண்டிருந்தார் (massaging). அப்பொழுது அகதிப் பிரச்சினை தலையாய பிரச்சினையாக இருந்தது.

டாக்டர், “எப்படியிருக்கிறீர்கள்” என்றார். “நான் நன்றாக இருக்கிறேன்” என்று பதில் கூறிய பகவான், “வங்காளம் எப்படியிருக்கிறது?” என்றார்.

“அகதிகள் அவதிப்படுகிறார்கள். பகவான் அருள் புரியலாம்” என்றார் டாக்டர்.

“கேட்டால் கிடைக்கும்” என்று பகவான் சுருக்கமாகப் பதில் சொன்னார். கேட்காமலே கொடுக்கும் தெய்வம் கொடுப்பதற்கும் அளவுண்டு.

அந்த அளவைக் கடந்தபொழுது, கேட்டால் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய ஆயுள்

கல்கத்தா ஜோஸ்யர் ஒருவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஜாதகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, “நீங்கள் மிலேச்ச எதிரிகளுடன் போரிட வேண்டியிருக்கும். நீண்ட ஆயுண்ணடு” என்றார். தாம் தீய சக்திகளுடன் சூட்சம் உலகில் போராடியதை ஜோஸ்யர் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்றார் பகவான்.

சத்திய ஜீவியம் எப்பொழுது வரும்? உங்கள் ஆயுள் எப்படி? போன்ற கேள்விகளைச் சாதகர்கள் அடிக்கடி எழுப்புவது வழக்கம். சத்திய ஜீவியத்தைப்பற்றி பகவான், “எதிர்காலத்தைப் பற்றி என்னை தீர்க்க தரிசனமாகப் பேசச் சொல்கிறீர்களா? அது எப்பொழுது வரும் என்பது என்னை மட்டும் பொருத்தத்தில்லை. காலம் எவருக்கும் கட்டுப்பட்டதில்லை. நாள் குறிப்பிட்டால், சத்திய ஜீவியம் வருவது தள்ளிப் போகும்” என்றார்.

நம் ஆண்மீகப் பரம்பரையில் ரிஷிகளைப் பற்றி பல கருத்துகள் உள்ளன.

- ரிஷிகள் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவரில்லை.
- ரிஷிகளால் காலத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
- கர்மத்திற்கு ரிஷிகள் விலக்கு.
- ரிஷிகளும் கர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும்.
- இச்சாமிருத்துயு என்பது தன் மரணத்தை தானே நிர்ணயித்துக் கொள்வது.
- இச்சாமிருத்துயு பெற்றவர் பலர்.

இதுபோன்ற எதிரெதிரான கருத்துகள் இருப்பதற்குக் காரணம் ரிஷிகளுக்கு ஆண்மீக வலிமை பல நிலைகளில் இருந்தது என்று காட்டுகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ரிஷியல்லர். அவதாரப்புருஷர். காலம் அவரைக் கட்டுப்படுத்தாது. 30,000 வருஷத்தை 300, 30 வருஷமாகச் சுருக்க வந்தவர் பகவான். காலம் எப்படி அவரைக் கட்டுப்படுத்தும்? கேட்பவர் மனநிலைக்கும், கேள்விக்கும் பொருத்தமான பதிலை பகவான் கொடுப்பது வழக்கம். தம் ஆயுளைப்பற்றி அவர் கூறியவை:

1. எதிர்பாராமல், விபத்து மூலம் மரணம் சம்பவிக்கலாம்.
2. வயது முதிர்ந்து உடல் தளரலாம்.
3. இம்முறையில் சத்திய ஜீவியத்தைச் சாதிக்க முடியாது எனக் கணால, நானே முடிவு செய்து உலகை விட்டகலலாம். அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சி மூலம் சத்திய ஜீவியம் இப்பிற்பில்லை என எனக்கு அறிவிக்கப்படலாம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் 78 ஆண்டுகளிருந்தார். சமாதியடையுமுன் ஓரிரு ஆண்டுகட்கு முன் “நம்மிருவரில் ஒருவர் போக வேண்டும்” என்று அன்னையிடம் கூறியிருந்தார். தாம் போக முடிவு என்றும் கூறினார். கடைசி நாட்களில் அவர் (com) நினைவிழந்து விட்டதாக டாக்டர்கள் கூறினர். ஆனால் அவர் எழுந்து நாற்காலியில் உட்கார்ந்தார். தண்ணீர் வேண்டும் எனக் கேட்டு அருந்தினார். நினைவிழந்தவர் அப்படி செயல்பட்டதில்லை. “உங்கள் சக்தியை வியாதிக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தவில்லையா?” எனக் கேட்டதற்கு இல்லை என்று பதிலளித்தார்.

ஜாதகப்படி முடிந்த ஆயுணை 20; 30; 50 வருஷம் கூட பலருக்கு நீட்டியவர் பகவான். காலத்திற்கும், கர்மத்திற்கும் கட்டுப்பட்டதில்லை அவர் வாழ்வு. தாமே அவற்றிற்குத் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வது பெரியவர்கள் யழக்கம். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இறைவனின் பகுதி என அன்னை கூறியின்னார்.

பூர்வ ஜென்மத் தொடர்பு

திலிப்குமார் ராய் என்பவர் கல்கத்தாவில் பிரபலமானவர். குகழ் பெற்ற பாடகர். M.S கூப்ளட்சுமி இவரிடம் மீரா பஜன் கற்றுக் கொள்ள வந்தார். திலிப் நேருவின் நண்பர்.

1924இல் திலிப் ஸ்ரீ அரவிந்தரை வந்து தரிசனம் செய்தபொழுது, “உங்களைப் பார்க்கும் முன்னே எனக்குப் புரிந்து விட்டது. பல ஜென்மத் தொடர்பு நம்முள் இருக்கின்றது” என்றார்.

ஆசிரமத்தில் தங்கியுள்ளவர்கள், கொஞ்ச நாள் தங்கியிருந்து போய்விட்டவர் உள்பட அனைவரும் பூர்வ ஜென்மங்களில் என்னுடன் இருந்தவர்கள் என அன்னை கூறியின்னார். பூர்வஜென்மத் தொடர்பால் இங்கு வந்தவர்கள் அதிகம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் திலிப்பைப் பார்த்து “உங்கள் மனம் விழிப்பாக இருக்கிறது. இந்த யோகம் செய்ய ஆன்ம விழிப்பு வேண்டும்” என்றார். திலிப்புக்கு மனம் சங்கடம் அடைந்தது. மேலும் நான்கு வருஷங்கள் பல்வேறு இடங்களை நாடினார். வங்காளக் கிராமம் ஓன்றில் யோகி ஒருவரிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அவரை அடைந்து அவருடன் தியானம் செய்தார். அவர், “ஸ்ரீ அரவிந்தர் உங்களை ஏற்றபின் என் வேறு குருவைத் தேடுகிறீர்கள்? நீங்கள் அழைக்கப்பட்டது மட்டுமென்று, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டீர்கள்” என்றார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏற்றுக் கொண்டதாக சொல்வது அவருக்குப் புரியவில்லை.

மேலும் ஒரு நண்பரைச் சந்தித்து திலிப் தம் மனப் போராட்டத்தைக் கூறினார். அவர், “நீங்கள் இறைவனுடன் பேர்ம் பேசுகிறீர்கள்” என்றார். திலிப் பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டார். மனமும், நிலைமையும் மாறின. இம்முறை பகவான் என்னைத் தேடி வந்தார் என திலிப் அறிந்தார். மேலும் நாள் கடத்தாமல் புதுவை வந்து ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தார்.

பகவான் சமாதியான பின் திலிப் ஆசிரமத்தை விட்டுப் போய்விட்டார். அவர் எழுதிய புத்தகம் “How Sri Aurobindo came to me?” எப்படி ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்னிடம் வந்தார் என்பதாகும்.

பகவானின் மறைப்பு அவர் அழைப்பு என திலிப் ஆரியவில்லை.

1934இல் நேரு புதுவை வந்தபொழுது திலிப்பைச் சந்திக்க விரும்பினார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அனுமதி தரவில்லை. ஆசிரமத்தைப்பற்றி நேரு பேசுப்பொழுது “என் நண்பனை நான் சந்திக்க விரும்பியபொழுது என்னை அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை” என்று குறைப்பட்டுப் பேசினார்.

1938இல் பகவான் தொடை எலும்பு முறிந்தபொழுது சாதகர் கடிதம் அறவே நிறுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது நிரோத்பரானுக்கும், திலிப்புக்கும் தினமும் கடிதம் எழுதும் அனுமதி கொடுத்தார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

நிரோத்பரனையும், திலிப்பையும் பகவான் சகோதரனாகவும், மகனாகவும் கருதியதாக நிரோத்பரன் கூறுகிறார்.

அழைப்பை மறைப்பாக அளிக்கும் கருணை ஆண்டவனுக்கேயுரியது.

“The Mother” - “அன்னை” என்ற நூல்

1985வரை ஆசிரமம் சுமார் ஆயிரம் நூல்களை எல்லா இந்திய மொழிகளிலும் வெளியிட்டுள்ளது. பிரெஞ்சுப் புத்தகங்கள் பல. செனா

மொழியிலும் 12 நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். இவற்றுள் அதிகப்பட்சமாக விற்ற புத்தகம் “அன்னை” எனும் நூலாகும். புள்ளிவிவரம் தெரியவில்லை. அதிகப்பட்ச முக்கியத்துவம் பெற்றதும் இந்நூலேயாகும்.

இந்நால் முழுவதும் ஒரே நாளில், அதாவது ஒரே இரவில் எழுதப்பட்டதெனவும் கூறுவார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆங்கில நடை மிகச் சிறந்தது. ஆங்கில இலக்கியத்தில் உயர்ந்த உரைநடை எழுத்தாளர்களான கோல்ஸ்டீஞ்சர், அர்னால்ட், அடிசன், ஸ்டெல், மெக்காலே, ஜான்ஸன், ஜான் பன்யன், கிப்பன் போன்றவர்களின் சிறந்த பகுதிகளை எடுத்து ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய உரைநடைப் பகுதியிடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சங்க இலக்கியத்தை அடுத்த காலத்து இலக்கியத்துடன் ஒப்பிடுதல் போலாகும். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய உரைநடை எழுத்தில்

தலை சிறந்த பகுதி “அன்னை” எனும் நூலாகும்.

சப் - இன்ஸ்பெக்டர் செலக்ஷன்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒருமுறை கடிதம் ஏதாவது வந்ததா எனத் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். சில நாள் கழித்து கடிதம் வந்தது. ஒரு வாரம் கழித்து மீண்டும் அதேபோல் கடிதத்தை பகவான் எதிர்பார்த்தார். அதுவும் வந்தது. மூன்றாம் முறையும் அது நடந்தது. நான்காம் முறை பகவான் கடிதத்தை எதிர் நோக்கியிருந்தார். ஒவ்வொரு முறையும் அவர் தமிழ் பரிந்திராவிடம் அதைக் கேட்டார்.

பகவான் வழக்கத்திற்கு மாறாக எதோ ஒரு கடிதத்தை எதிர்பார்ப்பது தமிக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. எனவே அதை அறிய அவரிடமே கேட்டார். பகவான் பதிலிறுத்தார்.

ஆந்திராவில் ஒரு பட்வாரி (கிராம முனிசிப் போன்றவர்) தம் மகன் சப்தினன்ஸ்பெக்டராக ஆக வேண்டும் எனவும், அந்த செலக்ஷனை, கலைக்டரே நேரடியாகச் செய்வதாகவும், வழக்கமாக, சிபார்சால் மட்டும் இது நடப்பதாலும், தமக்கு பகவான் தவிர வேறு சிபார்சு இல்லை எனவும் எழுதியிருந்தார். என்னையே அவர் முழுவதும் நம்பினார். அதனால் அவருக்கு உதவ முனைந்தேன். என்ன ஆயிற்று என்று அறிய கடிதத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தேன். அவனை, கலைக்டர் செலக்ட் பண்ணிவிட்டார் என்று முதல் கடிதம் வந்தது. என்றாலும் மீண்டும் போலீஸ் கமிஷனர் செலக்ஷன்

உண்டு. இங்கும் சிபார்சு முக்கியம் என இரண்டாம் கடிதம் கூறியது. அங்கும் அவர் மகன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். ஆனால் அவனுக்கு உடற்கோளாறு இருந்ததால் மெடிகல் பரிசோதனையில் தேர வேண்டும் என்ற கவலையுடன் மூன்றாம் கடிதம் வந்தது. அதுவும் நல்லபடியாக முடிந்தது என நான்காம் கடிதம் விளக்கியது. டாக்டர் இப்பையன் முறை வந்தபொழுது அவனைக் கவனமாகக் கோதிக்காமல் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து விட்டார். பட்வாரியின் கவலை தீர்ந்தது.

தம்மையே முழுவதும் நம்புவரை பகவான் போன்றவர்கள் அதிகமாகச் சந்திப்பதில்லை. தம்மையே முழுவதும் நம்புவரைக் கடைசிவரை விவரமாக, கவனமாகப் பொறுப்போடு தெய்வம் கவனிக்கும் என்பதை இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் விளக்குகின்றன. பிரார்த்தனைக் கடிதங்கள் முழுமையாக அன்னையை நம்பி எழுதப்படும்பொழுது அக்கடிதம் எழுதி முடிந்தவுடன் பிரச்சினை தீர்வது தெய்வம் நம்பித்து இப்பூரண அக்கறை கொண்டுள்ளதால் தான். பகவான் எழுதுகிறார்,

அகன்ட பிரம்மம் முன் மனிதன் துரும்பு. ஆனால் அப்பிரம்மத்திற்கு நாம் மிகவும் முக்கியம். நமக்குப் பிரம்மம் முக்கியமாக இல்லை. நமக்கு நாமே முக்கியம், பிரம்மமில்லை.

ஆண்டவனுக்கு நாம் எவ்வளவு முக்கியமோ, அந்த அளவு ஆண்டவன் நமக்கு முக்கியமானால் யோகம் சித்தியாகும்.

துரோணா

அலிப்பூர் ஜெயிலில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருந்தபொழுது அவர் மீது சாட்டப்பட்ட கேஸைக்காக, கோர்ட்டுக்கு அழைத்து வரப்படுவார். அவரை ஒரு கூண்டில் அடைத்து, கூண்டுடன் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வருவார்கள். அவரைப் பயங்கரவாதி எனக் கருதியதால் கூண்டு போதாது என்று, ஒரு ரிவால்வரை அவர் பக்கத்திலுள்ள மேஜை மீது தயாராக வைத்திருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தாப்பில் கேஸை நடத்தியவர் சித்தரஞ்சன்தால், இன்று கல்கத்தாவில் ரயில் இன்ஜின் செய்யும் தொழிற்சாலைக்கு அவர் பெயரை இட்டனர். பிற்காலத்தில் அவர் பெரிய காங்கிரஸ்வாதியானார். மகாத்மா காந்தி அவரைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, “சித்தரஞ்சன் அரசனைப்போல் வாழ்கிறார்” என்று கூறியுள்ளார்.

சர்க்கார் தரப்பில் சித்தராஞ்சனுக்குச் சமமாக வக்கீல் வேண்டுமென்று நாட்டில் பல இடங்களிலும் தேடி, சென்னையில் அப்பொழுது பிரபலமான அட்வகேட் ஜெனரலாக இருந்த நார்ட்டன் என்ற ஆங்கிலேயரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

தெய்வத்தின் செயலாக அக்கோர்ட் ஜட்ஜ் பீச்கிராப்ட் என்பவர் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் கேம்பிரிட்ஜில் படித்தவர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் குற்றவாளியல்லர் என்று நம்பியவர். சித்தராஞ்சன் தாஸைக்கு அடிக்கடி, கேஸ் நடக்கும்பொழுது, கையெழுத்தில்லாத கடிதங்கள் கேஸில் முக்கிய விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றைக் கோட்டில் எழுப்பும்படி வரும். அவை கேஸைக்கு முக்கியமாக இருந்தன. அச்சமயம் இந்த ஜட்ஜ் தான் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குச் சாதகமாக மறைமுகமாக அப்படி எழுதினார் என வதந்தியிருந்தது. புதுவை வந்தபின் அதை ஒரு சாதகர் எழுப்பினார். அதற்குள் பீச்கிராப்ட் இறந்துவிட்டார். “என் ஆங்கில நடையை ஜட்ஜ் விரும்பியிருக்கலாம். அவர் இறந்த பின் ஏன் அவரைப் பாரபட்சமானவர் என்கிறீர்கள்” என்று பகவான் பதில் எழுதினார். பகவானை விடுதலை செய்து எழுதிய தீர்ப்பில் ஜட்ஜ் அவருடைய ஆங்கில நடை உயர்ந்தது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

நார்ட்டன் விசேஷமாகக் கல்கத்தாவுக்கு அழைக்கப்பட்டதால் அவர் கேஸைக் காரசாரமாக நடத்தினார். இவர் ஆங்கிலேயர். நம் நாட்டு பழக்கவழக்கம் அறியாதவர். கேஸ் பிரபலமானது. அத்தனைத் தல்தாவேஜூகள் - ஆயிரக்கணக்கானவை - அத்தனை சாட்சிகள், நூற்றுக்கணக்கானவர் கேஸில் சம்பந்தப்பட்டதாலும், அகில இந்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிவிட்டது.

சித்தராஞ்சன் பேசும்பொழுது மகாபாரதத்தில் துரோணாக்சாரியாரை உபானமாகக் குறிப்பிட்டார். நார்ட்டனுக்கு அது பழங்கதை எனத் தெரியாது. துரோணா என்பவர் கேஸில் சம்பந்தப்பட்ட பயங்கரவாதி என நினைத்துவிட்டார். ஆவேசம் வந்துவிட்டது. எழுந்தார்,

“இத்தனை பயங்கரத்திற்கும் அந்த துரோணனே காரணம்! பின்னணியிலிருந்து அவ்வளவையும் நடத்தியிருக்கிறான்!”
“அவன் மீது வாரண்ட் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும்!
கூண்டு வேற்றி நான் குறுக்கு விசாரணை செய்வேன்!”

என்று பத்தடத்துடன் பேசினார், சூடியிருந்தவர் அனைவரும் அடக்கமுடியாத சிரிப்பை அடக்கமுடியாமல் கொல் எனச் சிரித்தனர்.

பகவான் எழுதிய கடிதங்கள்

பிரச்சினையுள்ளவர்கள், தங்கள் மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி, ஆத்திரம் அவசரத்தைப் பறக்கணித்து, அன்னைக்குத் தங்கள் பிரச்சினையின் விவரத்தை உணர்ச்சி வசப்பாமல் தெளிவாக எழுதி முடித்தால் கடிதம் தபாலில் சேரும் முன் பிரச்சினை தீரும்.

தம் வாழ்நாளில் சுமார் 20,000 கடிதங்களுக்கு, பகவான் பதில் எழுதினார். தியான் மண்டபத்திற்கு அருகில் உள்ள படிக்கட்டின் உச்சியில் உள்ள சிறு மேஜை ஸ்ரீ வைக்கப்பட்ட தட்டில் இரவு 11 மணி வரை சாதகர்கள் தங்கள் கடிதங்களைக் கொண்டு வைப்பார்கள். மறுநாள் காலையில் பகவான் பதில் எழுதி முடித்து விடுவார். பொதுவாக அன்னையுடன் கலந்து பதிலை அவரே எழுதுவார். சில சமயங்களில் கடிதத்தின் முடிவில் அன்னையும் ஓரிரு வரிகள் எழுதுவதுண்டு. அழகான கவர்களில் பதிலைப் போட்டு அன்னை சாதகரின் பெயரை எழுதுவார். மறுநாள் காலை ஆசிரமக் காரியதரிசி அக்கடிதங்களை வினியோகம் செய்வார். அவருக்கு Divine postman தெய்வத்தின் தபால்காரர் எனப் பெயராயிற்று.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் வேலை அட்டவணை

4 to 6.30 p.m. மாலை வந்த தபால், சாப்பாடு, தினசரி பேப்பர் படிப்பது.

7 or 7.30 to 9 p.m. அதன் பின் வந்த கடிதங்களைப் பார்ப்பது

9 to 10 p.m. தியானம்

10 to நள்ளிரவு பதில் எழுதுவது

நள்ளிரவு to 2.30 a.m. குளிப்பது, சாப்பிடுவது, ஓய்வு

2.30 to 5 or 6 a.m. மீண்டும் பதில் எழுதுவது

எனக்கு அதிர்ஷ்டமிருந்தால் காலை 5 to 6 a.m. வேலையிருக்காது எனகிறார்! அதாவது மேலும் கடிதங்களில்லாவிட்டால், பதிலெழுதுவேண்டிய வேலையிருக்காது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இது ஒரு பயங்கரமான வேலை அட்டவணை.

என் இப்படி இரவெல்லாம் கண்விழித்து அவர்களிருவரும் வேலை செய்தார்கள் என்ற கேள்விக்கு அவர்கள் பதில் தரவில்லை. எவரும்

கேட்கவுமில்லை. நாமே பல்வேறு வகையாக யூகம் செய்யலாம். அவற்றுள் முதலில் கூறியதுபோல் பகவான் எழுதியுள்ளது ஒரு காரணம்.

யோகத்தை மேற்கொண்டவர்கள் அதனால் எழும் பிரச்சினைகளை மனத்தில் குறுக்கீடு, உணர்ச்சி வசப்படுதலின்றி நிதானமாக அன்னைக்கு எழுதினால் யோகத்தில் உள்ள தடை விலகும்.

யோகத்தால் சேகரமான ஆனந்தம் சக்தியாக உள்ளே சேருவதால் அது வெளிப்பட முனைகிறது. சாதகர்கட்டு எழுதுவதால் சக்தி அருளாக அவர்களைப் போய்ச் சேரும். அப்படி வெளிப்படாவிட்டால் சக்தி அளவுக்கு மீறி உள்ளே சேகரமானால், அது வலியாக மாறுகிறது என்று அன்னை கூறியுள்ளார். அதுவும் காரணமாக இருக்கலாம்.

தாங்களே முன்வந்து சாதகர்கள் எழுதுவதைக் குறைக்க வேண்டும் என எதிர்பார்த்தாகவும் நாம் அறிவோம்.

४ • ११